

Nazarene Missions
INTERNATIONAL

พันธกิจนาซาเร็นมิชชั่นสากล

บทเรียน สำหรับเด็ก 2010

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราหิว เราเจ็บป่วย
เราไม่มีเสื้อผ้า เราไม่มีบ้าน
แล้วท่านก็ได้กระทำสิ่งนั้นต่อเรา” มธ. 25:40

“สิ่งที่เรากำลังทำอยู่นี้ ลูกไม่อาจทำได้
และสิ่งที่ลูกกำลังทำอยู่นั้น เราก็คงไม่อาจทำได้
แต่เมื่อรวมกัน

เราก็กำลังทำสิ่งสวยงามเพื่อมนุษยชาติ”
แม่ชีเทเรซ่า

หลักสูตรสำหรับเด็ก
ภาคพื้นยุโรปและเอเชียกลาง

บทที่ 1	ยูเรเชีย – การอธิบายคร่าวๆ	3
บทที่ 2	อาร์มีเนีย	9
บทที่ 3	ยูเครน	15
บทที่ 4	บัลกาเรีย	21
บทที่ 5	อิตาลี	27
บทที่ 6	อัลบาเนีย	33
บทที่ 7	อิสราเอล	39
บทที่ 8	ฝรั่งเศส	45
บทที่ 9	เยอรมันนี	50
บทที่ 10	เนเธอร์แลนด์	57
บทที่ 11	อินเดีย	63
บทที่ 12	บังคลาเทศ	68

หลักสูตรสำหรับเด็ก

บทที่ 1: ยูเรเชีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
ได้เข้าใจถึงความหลากหลายในดินแดนยูเรเชียและความท้าทายในการป
ระกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ดินแดนยูเรเชียหมายถึงทวีปยุโรปและเอเชียรวมกัน
- ยูเรเชียเป็นแหล่งกำเนิดของศาสนาที่ยิ่งใหญ่ทั้ง 5 ศาสนาของโลก คือ คริสตียน ยูดา ย อิสลาม พุทธ และฮินดู
- คริสตจักรในแถบยูเรเชียบ่อยครั้งมักถูกเรียกว่า “บ้านแห่งการอธิษฐาน (Houses of Prayer)”
- Chunnel เป็นอุโมงค์รถไฟใต้น้ำที่เชื่อมต่อระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศส
- กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่สำคัญที่สุดในประเทศในแถบยูเรเชียนี้
- ขนมปังนับเป็นอาหารหลักของทุกประเทศในแถบทั่วยูเรเชีย

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดบรรยายภาคในห้องเรียนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย (ความแตกต่างทางวัฒนธรรม แนวความคิดและพฤติกรรมที่แตกต่าง อาหารการกิน ภาษาพูด ความเชื่อ อื่น ๆ) ของดินแดนในแถบยูเรเชีย แขนวแผนที่และโปสเตอร์ท่องเที่ยวที่มีภาพของประเทศในยูเรเชีย จัดแสดงรูปแบบการขนส่งแบบต่าง ๆ เช่น จักรยาน รถบรรทุก สเก็ตน้ำแข็ง สก๊อตเตอร์ และสเก็ตบอร์ด ซึ่งรวมถึง หุ่นจำลอง ของเล่น และ/หรือ รูปภาพของรถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ รถโดยสาร เรือ เกรียน อูฐ และช้าง เตรีมซีสก่อนหรือเดนนิส เพสตรี้ สำหรับให้เด็ก ๆ

ได้ชิมเมื่อพวกเขาเดินเข้ามาในห้องเรียน
จัดเตรียมขนมปังหลากหลายชนิดไว้ในตระกร้า เพื่อใช้สำหรับ
“ปาร์ตี้ชิมขนมปัง” จัดแต่งดอกไม้เช่น ดอกกลีบลี ดอกดิน ดอกกุหลาบ
ดอกดาวเรือง ดอกเบญจมาศ หรือดอกทิวลิป จัดแต่งห้องด้วยวัสดุต่าง ๆ
เช่น รองเท้าไม้ ไข่ที่ระบายสี ตุ๊กตาแต่งชุดประจำชาติ Stacking doll
(เป็นตุ๊กตาที่มีขนาดตั้งแต่เล็กถึงใหญ่แล้วเอาแต่ละตัวมาซ้อนกันจนถึงตัวใ
หญ่อยู่นอกสุด) และธงชาติเล็กสำหรับให้เด็กได้สำรวจ

ดินแดนในแถบยูเรเชียนี้มีความหลากหลายที่ไม่มีดินแดนใดเหมือน...จา
กความร่ำรวยของสวีตเซอร์แลนด์สู่ความยากจนในบังคลาเทศ...จากโบสถ์
ใหญ่ในยูเครนสู่มัสยิดในอิหร่าน...จากรถโดยสารสองชั้นในอังกฤษสู่วัวเที
ยมเกวียนในอินเดีย...จากผ้าคลุมศีรษะของผู้หญิงในปากีสถานสู่กระโปรง
ลายสก๊อตในสก๊อตแลนด์...จากรองเท้าไม้ของเนเธอร์แลนด์สู่รองเท้าที่มีสา
ยรัดในอิตาลี...จาก ขนมปังสเปนสู่ขนมปังของฝรั่งเศส

ในความแตกต่างทางวัฒนธรรมนี้
คริสตจักรนาศาารินได้หยิบยื่นขนมปังแห่งชีวิต คือพระเยซูให้แก่พวกเขา
พระองค์กำลังนำมาซึ่งความเป็นหนึ่งเดียวจากความหลากหลายนี้

มองไปที่แผนที่ประเทศดินแดนในแถบยูเรเชีย
ชี้แต่ละประเทศในแถบนี้และอ่านชื่อประเทศเหล่านั้นให้เด็ก ๆ ฟัง
บอกกับเด็ก ๆ ว่า

คริสตจักรนาศาารินมีคริสตจักรหลายแห่งอยู่ในประเทศเหล่านี้
ในปีนี้จะมาเรียนเกี่ยวกับประเทศเหล่านี้ เกี่ยวกับผู้คนที่อยู่ที่นี่
และงานพันธกิจที่คริสตจักรได้ทำ

บอกเด็ก ๆ ว่า ประเทศในแถบยูเรเชียนี้ ขนมปังนับเป็นอาหารหลัก
ผู้คนเพลิดเพลินกับขนมปังนานาชนิด

นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่ประเทศในแถบยูเรเชียแตกต่างจากประเทศในแถบอื่น ๆ
ให้เรามาดลอง ปาร์ตี้ชิมขนมปังกันเถอะ!

จัดเตรียมขนมปังหลากหลายแบบเพื่อให้เด็กได้ทดลองชิม
อาจรวมขนมปังประเภทต่าง ๆ เช่น คริวชองก์ หรือ ขนมปังฝรั่งเศส

(ฝรั่งเศส) ขนมปังข้าวไร (เนเธอร์แลนด์) ขนมปังสโคน (อังกฤษ)
โคเซอร์โรลส์ (เยอรมัน) *focaccia* หรือ ขนมปังอิตาเลียน (อิตาลี) pita
หรือ matzo (อิสราเอล) bagels (โปแลนด์) barras (สเปน)
แป้งขนมปังมีลักษณะแบนเป็นวงกลม (อินเดีย)
จัดตั้งงานใส่ขนมปังบนโต๊ะพร้อมด้วยป้ายบอกว่า

“ขนมปังจากดินแดนยูเรเชีย” ในแต่ละงาน
ให้จัดจานด้วยขนมปังเต็มก่อนที่รายล้อมไปด้วยขนมปังที่จัดไว้ให้พอคำ
เขียนป้ายบอกประเภทของขนมปังและรวมถึงประเทศ

ปิดตาอาสาสมัครและให้ทดลองชิมขนมปังแล้วจึงให้เดาว่าเป็นขนมปังอะไร
หากเด็กที่เป็นอาสาสมัครไม่สามารถตอบได้อย่างถูกต้อง
ก็ให้เด็กคนอื่น ๆ บอกชื่อของขนมปังนั้น ให้โอกาสเด็กหลาย ๆ
คนที่จะออกมาเป็นอาสาสมัคร

จากนั้นก็เชิญให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสชิมขนมปัง
บอกเด็ก ๆ ว่า **ขนมปังเป็นอาหารที่สามัญที่สุดบนโลก**
ในหลายประเทศ ขนมปังเป็นอาหารที่สำคัญที่สุด
ในคำอธิษฐานของพระเยซู พระองค์ทรงตรัสว่า
“ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์”

(ในฉบับภาษาอังกฤษใช้คำว่า ขนมปังประจำวัน หรือ Daily bread) เด็ก ๆ
คิดว่าพระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไร

(ขนมปังเป็นส่วนสำคัญทางโภชนาที่ทำให้ผู้คนมีชีวิตอยู่ได้)

บอกเด็ก ๆ ว่า **พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “พระเยซูตรัสกับเราว่า**
เราเป็นอาหาร (ขนมปังในฉบับภาษาอังกฤษ) แห่งชีวิต

ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว” เด็ก ๆ คิดว่าพระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไร
(พระเยซูทรงกำลังพูดถึงการที่พระองค์ทรงทำให้ผู้คนอิ่มหนำในฝ่ายวิญญาณ)
บอกเด็ก ๆ ว่า **มิชชันนารีได้มอบขนมปังแห่งชีวิตนี้ให้แก่ผู้คน**
เมื่อมิชชันนารีเทศนาและสั่งสอนและช่วยเหลือผู้คนนั้น
มิชชันนารีก็ได้บอกพวกเขาถึงเรื่องพระเยซูผู้ซึ่งสามารถช่วยพวกเขาจาก

ความบาปผิดของพวกเขาเองได้
และเมื่อคนเหล่านั้นได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด
เมื่อนั้นพวกเขาก็ไม่รู้สึกหิวในฝ่ายวิญญาณอีกต่อไป

เรื่องราวพันธกิจ : การแบ่งปันขนมปังแห่งชีวิต โดย เวส อีบาย

บอกเด็ก ๆ ว่า
เรื่องราวในวันนี้เกี่ยวกับสามีภรรยาที่เป็นมิชชันนารีอยู่ในประเทศรัสเซีย
แม้ว่าทั้งสองคนจะเติบโตมาในประเทศและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
แต่พระเจ้าก็กำลังใช้พวกเขาเป็นเหมือนทีมที่จะให้ข่าวประเสริฐให้แผ่ขยาย
ออกไป

“เร็ว ๆ เข้าธัญญา” แม่เรียก
“ลูกต้องไปเข้าแถวต่อหลังพี่ชายและพี่สาวนะ”
“หนูก็กำลังรีบอยู่” ธัญญาบอกในขณะที่หายใจหอบ ๆ
“ยูริกับนาตาชาตัวโตกว่าหนูนะ”
“แม่รู้” แม่บอก “แต่เราไม่อยากให้พลาดการซื้อน้ำตาลวันนี้
นี่เงินรูเบิลที่ใช้ซื้อน้ำตาล อย่าทำหายนะธัญญา”
“ไม่ทำหายนะแน่นอน แม่”
แม่ของธัญญาจะทำแยมจากเบอร์รี่
และเธอก็ต้องการน้ำตาลจำนวนมาก
แต่ในประเทศรัสเซียไม่มีน้ำตาลมากนัก
ดังนั้นร้านค้าจะขายน้ำตาลให้แก่ลูกค้าเพียงแค่คนละ 1 ห่อเท่านั้น
นั่นเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมแม่ถึงได้พาลูก ๆ
ทั้งสามคนมาที่ร้านขายของกับเธอด้วย เมื่อลูก ๆ ของเธอได้เป็นลูกค้าด้วย
แม่ก็สามารถซื้อน้ำตาลได้ 4 ห่อในหนึ่งวัน ในหน้าร้อนนั่นเอง
แม่ทำแยมได้พอเพียงสำหรับครอบครัวที่จะรับประทานได้ตลอดทั้งปี
ฤดูหนาวในรัสเซียนั้นหนาวจัดและเต็มไปด้วยหิมะ

“พวกลูก ๆ ไม่ต้องไปโรงเรียนวันนี้ละ” แม่บอกพวกเด็ก ๆ
ในวันหนึ่ง “เพราะว่าอุณหภูมิ -20 องศา”

“โอ ลัล ล้า!” ธัญญาตะโกน
“ให้พวกเราตกแต่งต้นไม้สำหรับปีใหม่มั้ยคะ”
“ได้แน่นอน” แม่ตอบ “วันนี้เป็นวันที่เหมาะมาก”
วันนั้นทั้งวัน ธัญญา นาทาชา และยูริก็ได้ช่วยตกแต่งต้นไม้ปีใหม่
แล้วพวกเขาก็ได้ทำพีโรจกี (piroshki - ขนมปังใส่ไส้ของรัสเซีย) ใส่ไส้แฮม

เป็นเวลาหลายปีแล้วที่คนรัสเซียไม่ได้ฉลองวันคริสตมาสเพราะว่ารัฐบาล
ประกาศห้าม ดังนั้นผู้คนจึงได้ฉลองวันปีใหม่แทน
และปีใหม่ยังคงเป็นเทศกาลวันหยุดสำคัญของปี
ผู้คนจะมอบของขวัญและรับประทานร่วมกับครอบครัว

แทนที่จะมีซานตาครอส เด็ก ๆ ก็จะมองหา “เดด โมรอส (Ded Moroz)”
หรือ คุณปู่น้ำแข็ง

บางครั้ง ชีวิตก็ช่างยากลำบากสำหรับธัญญา พวกเด็ก ๆ
ไม่ได้ทุกอย่างที่พวกเขาต้องการเสมอ
แต่ธัญญาก็มีชีวิตในวัยเด็กที่มีความสุขกับครอบครัวของเธอ

“วิตโตริโอ มานี่เร็วเข้า!” แม่ตะโกน “ดาวิเดถูกน้ำร้อนลวก”

“โอ แย่แล้ว!” พ่อร้องอย่างตกใจ “มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?”

“หม้อต้มซูปตกจากเตาและน้ำซูปก็หกใส่เท้า” แม่อธิบาย “เร็วเข้า!
เราต้องพาลูกไปโรงพยาบาล!”

ดาวิเดในวัยสามขวบต้องใช้เวลาหลายวันในโรงพยาบาลเพื่อรักษารอย
แผลไหม้

ราวหนึ่งปีต่อมา ดาวิดก็ตาบวม ใหญ่เกือบเท่าลูกเทนนิส
พ่อแม่จึงได้รับพาเขาไปโรงพยาบาลอีกครั้ง

“คุณและคุณนายกันตาเรลลา” หมอบอกว่า “เราไม่พบสิ่งผิดปกติใด
ๆ กับลูกชายคุณ เราทำอะไรไม่ได้ เสียใจด้วยครับ”

“แต่พระเจ้าทำได้” คุณนายกันตาเรลลาบอก
“เราจะเชิญคนจากที่โบสถ์ของเรามาเจิมดาวิดด้วยน้ำมันและอธิษฐานเพื่อ
เขา”

“เราเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานของพวกเราและพระองค์ทรง
สามารถรักษาลูกชายของเราได้” นายกันตาเรลลากล่าวเพิ่มเติม

เพื่อนคริสเตียนมากมายได้มาหาคอบครัวกันตาเรลลาและอธิษฐานเพื่อ
ไม่นานตาของดาวิดก็กลับเป็นปกติ

ดาวิดรักชีวิตในซิซิลี เกาะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประเทศอิตาลี
ในช่วงฤดูร้อน เขาได้เพลิดเพลินกับการว่ายน้ำในมหาสมุทร
แต่เพราะว่าฤดูหนาวในซิซิลีนั้นอากาศค่อนข้างอบอุ่น
ดาวิดจึงไม่เคยเห็นหิมะตกเลย
เขาได้แต่เฝ้ามองหิมะที่บนยอดภูเขาไฟที่อยู่ไกลออกไป
ดาวิดรักการเล่นกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งฟุตบอล
และดาวิดก็เป็นชายหนุ่มที่มีความสุข

ัญญาเติบโตในรัสเซียและดาวิดเติบโตในอิตาลี

ดาวิดเป็นคริสเตียนเมื่ออายุ 17 ปี และัญญาต้อนรับพระเยซูเมื่ออายุ 20
ปีเมื่อมิชชันนารีของนาซารีนได้ไปที่รัสเซีย

พระเจ้าได้นำหนุ่มสาวทั้งสองมาเข้าเรียนในวิทยาลัยเดียวกัน นั่นคือ
วิทยาลัยนาซารีนแห่งยุโรป (European Nazarene College)

ในประเทศเยอรมัน

ทั้งสองตัดสินใจแต่งงานและตกลงที่จะรับใช้พระเจ้าร่วมกันในรัสเซีย

ปัจจุบันดาวิดและธัญญา กันตาเรลลาเป็นมิชชันนารีอยู่ในมอสโค ประเทศรัสเซีย ดาวิดเป็นประธานองค์การบริหารดูแลในรัสเซียตอนเหนือ อีกทั้งเขายังได้จัดการสอนสำหรับศิษยาภิบาลในหลายประเทศ

ธัญญาเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรที่ 1 มอสโค และยังเป็นอาจารย์สอนศิษยาภิบาลคนอื่น ๆ อีกด้วย

ครอบครัวกันตาเรลลาเป็นแบบอย่างที่ยอดเยียมถึงการที่พระเจ้าทรงนำคนที่ไม่เหมือนกันมารับใช้พระเจ้า ดาวิดและธัญญากำลังช่วยให้ผู้คนในรัสเซียได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูผู้ทรงเป็นชนมบังแห่งชีวิต

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า มีภาษามากกว่า 6,000 ภาษาที่ใช้กันในโลกของเราทุกวันนี้ เจ็ดในสิบภาษาที่ใช้กันมากที่สุดเริ่มในยูเรเชีย ซึ่งมี ภาษาอังกฤษ สเปน บังคลาเทศ ฮินดี รัสเซีย อาราบิก และโปรตุเกส ถามเด็ก ๆ ว่า พระเจ้าทรงพูดด้วยภาษาอะไร

บอกเด็ก ๆ ว่า ประเทศส่วนใหญ่ในยูเรเชียมีภาษาของตนเอง เด็ก ๆ อาจใช้เวลาเดินทางเพียงไม่กี่กิโลเมตรแล้วไปยังอีกประเทศหนึ่งซึ่งผู้คนใช้ภาษาพูดที่แตกต่างออกไป ถามเด็ก ๆ ว่า ทำไมสิ่งนี้จึงทำให้เป็นสิ่งที่ยากสำหรับมิชชันนารี (เพราะว่ามิชชันนารีจำเป็นต้องเรียนมากกว่าหนึ่งภาษา)

แจกกิจกรรมแผ่นที่ 1 บอกเด็ก ๆ ว่า แถวแรกนี้แสดงถึงคำว่า “พระเจ้า” ที่เขียนในภาษาต่าง ๆ แถวที่สองนั้นเป็นชื่อของประเทศที่ใช้ แถวแรกนี้แสดงถึงคำว่า “พระเจ้า” ที่เขียนในภาษาต่าง ๆ แถวที่สองนั้นเป็นชื่อของประเทศที่ใช้ภาษานั้น ๆ ให้ลากเส้นจากคำว่า “พระเจ้า” ในภาษาต่าง ๆ นี้จับคู่กับประเทศที่ใช้ภาษานั้น หลังจากที่ได้เด็ก ๆ ทำกิจกรรมเสร็จแล้ว บอกคำตอบและวิธีการออกเสียง

บอกเด็ก ๆ ว่า
พระเจ้าทรงเข้าใจไม่ว่าผู้คนจะพูดด้วยภาษาอะไรก็ตาม
ผู้คนสามารถอธิษฐานด้วยภาษาของเขาเอง
และพระเจ้าทรงฟังและรับรู้ในสิ่งที่พวกเขาพูด
มิชชันนารีเรียนรู้ในการร้องเพลงและเทศนาในภาษาอื่น ๆ
สิ่งนี้ช่วยให้มิชชันนารีเข้าถึงคนอื่นด้วยข่าวประเสริฐถึงเรื่องพระเยซูได้

ชื่อที่ใช้เรียกพระเจ้า	การออกเสียง	ประเทศ
1. God	ก๊าด (KAHT)	เนเธอร์แลนด์
2. Dieu	ดิว (DYEW)	ฝรั่งเศส
3. Deva	เด-วา (day-VUH)	อินเดีย
4. Bog	บอห์ก (BOHG)	ยูเครน และ รัสเซีย
5. Yahweh	ยาเว (YAH-way)	อิสราเอล
6. Gud	กิวด์ (GEWD)	เดนมาร์ก
7. Dios	ดิโอส (Dee-ohs)	สเปน
8.	Zot	ซอท (ZOHT) อัลบาเนีย
9.	Dio	ดิโอ (DEE-oh) อิตาลี
10.	Allah	อัลลาห์ (Ah-luh) อิรัก
11.	Gott	ก๊าด (GAHT) เยอรมัน
12.	Deus	เดโอส (Day-ohs) โปรตุเกส

แสดงรูปภาพของโบสถ์แบบต่าง ๆ บอกเด็ก ๆ ว่า
ยูเรเชียเป็นแหล่งกำเนิดของศาสนาที่ยิ่งใหญ่ของโลก 5 ศาสนา คือ
คริสต์เตียน ยูดาเยอ อิสลาม พุทธ และฮินดู **ทั่วผืนแผ่นดินยูเรเชีย**
มีโบสถ์ของศาสนาต่าง ๆ มากมาย **โบสถ์ส่วนใหญ่ถูกเรียกว่าเป็น**
บ้านแห่งการอธิษฐาน (House of Prayer) **ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ**
คิดว่าทำไมโบสถ์ในแถบยูเรเชียนี้จึงถูกเรียกว่า บ้านแห่งการอธิษฐาน

(เพราะการอธิษฐานต่อพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญในการนมัสการพระเจ้าของเรา)

บอกเด็ก ๆ ว่า

มิชชันนารีคริสตจักรนารีนได้ช่วยเหลือในการเริ่มบ้านแห่งการอธิษฐานในประเทศที่พวกเขาได้ทำงาน ถามเด็ก ๆ ว่า ถ้าหากเด็กจะช่วยเหลือในการเริ่มบ้านแห่งการอธิษฐาน สิ่งที่เราควรจะเป็นสิ่งต้น ๆ คืออะไร

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อนำในการพูดคุย : เมืองมีขนาดเท่าไร ผู้คนที่นั่นเป็นคนอย่างไร ที่นั่นมีคริสตจักรอยู่แล้วกี่แห่ง มีพื้นที่ใดที่ยังไม่มีคริสตจักรบ้างหรือไม่ ผู้คนประชุมนมัสการกันที่ไหน จะเชิญผู้คนมาเข้าร่วมได้อย่างไรบ้าง ใครจะเป็นคนเทศนาแบ่งปัน ดนตรีควรจะเป็นแบบไหน

ภายหลังการพูดคุย ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ รู้หรือไม่ว่าคริสตจักรนารีนได้เริ่มต้นคริสตจักรใหม่ ๆ ในยูเรเชียแทบทุกวัน ก่อนเริ่มคริสตจักร ผู้ที่ปลูกคริสตจักรจะต้องคิดถึงที่และวิธีการที่พวกเขาจะเริ่มต้นบ้านแห่งการอธิษฐานนี้ วันนี้เราจะอธิษฐานเพื่อสำหรับคนเหล่านั้นที่กำลังเริ่มบ้านแห่งการอธิษฐานแห่งใหม่ ๆ

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ทำกล่องรับจดหมายด้วยกล่องเล็ก ๆ เช่น กล่องรองเท้า โดยตัดเป็นช่องตรงฝาให้พอดีสอดไปรษณียบัตรลงไปได้ ถ้าย่อยเอกสารไปรษณียบัตรให้เด็กทุกคน

ถามเด็ก ๆ ว่า **ผู้คนที่ใช้ไปรษณียบัตรไว้ทำอะไร** (ส่งให้ครอบครัวหรือเพื่อน ๆ) บอกเด็ก ๆ ว่า รูปภาพบนไปรษณียบัตรโดยปกติจะแสดงถึงสถานที่ที่พวกเขาเดินทางไป และยังมีการเขียนข้อความพิเศษบนไปรษณียบัตรด้วย

**ในวันนี้ให้แต่ละคนเขียนหัวข้ออธิษฐานสำหรับประเทศในแถบยูเรเชียบน
ไปรษณียบัตร**

เขียนหัวข้ออธิษฐานของเด็ก ๆ บนกระดาน ให้เด็ก ๆ
เขียนหัวข้ออธิษฐานบนไปรษณียบัตรของเขาเอง หนุนใจให้เด็ก ๆ
ที่จะกล่าวคำอธิษฐานสักประโยค จากนั้นก็ให้หย่อนไปรษณียบัตรลงไปใน
“กล่องรับจดหมาย”

บอกเด็ก ๆ ว่า

**แม้ว่าไปรษณียบัตรเหล่านี้ไม่สามารถส่งไปถึงพระเจ้าบนสวรรค์ได้
แต่พระองค์ทรงรู้ในสิ่งที่เด็ก ๆ เขียนลงไปบนไปรษณียบัตร
ให้เราอธิษฐานเพื่อผู้คนในยูเรเชียและมิชชันนารีที่รับใช้อยู่ที่นั่นต่อไป**

บทที่ 2 : อาร์มีเนีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
ได้เข้าใจว่าพระเยซูทรงเรียกพวกเราทุกคนให้ออกไปสร้างสาวก

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บางคนเชื่อว่าเรือโนอาห์เทียบท่าอยู่บนภูเขาอารารัตซึ่งอยู่ในประเทศอาร์มีเนียในอดีต
- ทะเลสาบ Sevan เป็นผืนน้ำที่ใหญ่ที่สุดในอาร์มีเนียและเป็นหนึ่งในภูเขาทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดของโลก
- แผ่นดินไหวปี 1988 ได้ทำให้ชาวอาร์มีเนียกว่า 300,000 คนต้องไร้ที่อยู่อาศัย
- ชาวอาร์มีเนียเป็นมิชชันนารีกว่าหลายร้อยปี
- ในยูเรเชีย สถานนมัสการพระเจ้ามักถูกเรียกว่า บ้านแห่งคำอธิษฐานอยู่บ่อยครั้ง
- เด็ก ๆ
ชาวอาร์มีเนียหลายคนเข้าเรียนในโรงเรียนสอนเล่นหมากรุกเพื่อเรียนรู้วิธีการเล่น

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

บ้านเกือบทุกหลังในอาร์มีเนียมีรูปของภูเขาอารารัตติดไว้บนกำแพง แม้ว่าภูเขาอารารัตจะตั้งอยู่ฟากตุรกีที่ติดกับชายแดนของอาร์มีเนียก็ตาม

แต่ภูเขานี้ก็เป็นเครื่องหมายประจำชาติของอาร์มีเนีย
ภูเขาอาราร์ตถูกวาดไว้บนแผ่นตราและสิ่งประดิษฐ์ของชาวอาร์มีเนีย
ตั้งแต่นั้นขนาดเล็กลงและเขียนป้ายพร้อมด้วยเครื่องหมายว่า
“บ้านแห่งการอธิษฐาน”
แต่นี่สามารถใช้สำหรับช่วงของการอธิษฐานในบทเรียนได้
อาร์มีเนียเป็นเมืองโบราณ
ชาวอาร์มีเนียอ้างว่าพวกเขาสืบเชื้อสายมาจากโนอาห์
อีกทั้งยังได้ประกาศอ้างว่าพวกเขาเป็นประเทศแรกของโลกที่ให้คริสเตียน
ปีนศาสนาประจำชาติ (ปี 301 ก่อนคริสตกาล)
ชาวอาร์มีเนียเป็นมิชชันนารีที่ยอดเยี่ยม
ได้นำความเชื่อของคริสเตียนไปยังประเทศมากมายในตะวันออกกลาง
แต่โชคร้ายเมื่ออาร์มีเนียได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของสหภาพโซเวียตภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1
พวกเขาก็ถูกบังคับให้กลายเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ที่ไม่เชื่อในเรื่องพระเจ้า
ในปี 1991 อาร์มีเนียได้รับอิสรภาพ
และเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผู้คนมีอิสระในการนมัสการพระเจ้า นับแต่นั้น
คริสตจักรก็ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างช้า ๆ
ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ เคยเดินทางไปยังประเทศไปแถบยูเรเชียไหม
ให้เด็ก ๆ มีโอกาสตอบ บอกเด็ก ๆ ว่า
ประเทศแรกในแถบยูเรเชียที่เราจะเรียนกันวันนี้คือประเทศอาร์มีเนีย
บนแผนที่โลก อาร์มีเนียตั้งอยู่ทางเอเชียตะวันตกเฉียงใต้
ทางเหนือของตุรกีและอิหร่าน บอกเด็ก ๆ ว่า
อาร์มีเนียเป็นประเทศที่เต็มไปด้วยภูเขาที่มีภูเขาทะเลสาบที่เป็นหนึ่งในภูเขา
ทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในโลก นั่นคือ ทะเลสาบ Sevan
แต่เพราะว่าประเทศอาร์มีเนียตั้งอยู่บนเส้นรอยเลื่อนของเปลือกโลก ดังนั้น
สามารถเกิดแผ่นดินไหวได้ตลอดเวลา แผ่นดินไหวปี 1988 ได้ทำให้ผู้คนกว่า
300,000 คนต้องไร้ที่อยู่อาศัย
ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ เคยอยู่กับคนที่พูดภาษาต่างประเทศหรือไม่
มีใครที่นี่สามารถพูดภาษาต่างประเทศได้บ้าง เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ตอบ

บอกเด็ก ๆ ว่า อาร์มีเนียมีตัวอักษรที่ไม่ธรรมดา
ไม่มีประเทศใดในโลกที่จะเหมือน
ชาวอาร์มีเนียเชื่อว่าพระเจ้าทรงลงใจแก่ผู้ที่คิดค้นตัวอักษร
ซึ่งพวกเขาจำเป็นต่อการแปลพระคัมภีร์

บอกเด็ก ๆ ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศอาจเป็นอุปสรรค
แต่ก็เป็นสิ่งที่สนุกด้วย
มิชชันนารีมากมายจะต้องเรียนรู้ภาษาใหม่ก่อนที่จะออกไปรับใช้พระเจ้า
เรื่องราววันนี้เกี่ยวกับเด็กหญิงคนหนึ่งที่ตั้งต้นในการเรียนรู้ภาษาใหม่

เรื่องราวพันธกิจ : การสร้างสาวกของแอนนา

โดย คาร์ลา ชันเบิร์ก

ถามเด็ก ๆ ว่า ถ้าหากไม่มีคริสตจักร เด็ก ๆ
จะทำอย่างไรเมื่ออยากจะไปเรียนรวี
ให้เรามาดูกันว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อแอนนาได้นำชั้นเรียนรวีด้วยตัวเธอเอง
แอนนาเกิดในทางตอนเหนือของอาร์มีเนียไกลออกไปจากเมืองใหม่
เมื่อแอนนายังเป็นทารก ได้เกิดแผ่นดินไหวในหมู่บ้านของเธอ
อาคารมากมายถูกทำลาย เมื่อแอนนาโตขึ้น
ยังคงมีสิ่งที่ย้ำเตือนถึงการทำลายของแผ่นดินไหว
มีก้อนหินใหญ่วางซ้อนบนสถานที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นโรงเรียนและมีตู้คอน
เทนเนอร์เหล็กซึ่งปัจจุบันผู้คนใช้เป็นที่พักอาศัย

ตู้คอนเทนเนอร์เหล็กนี้จริง ๆ แล้วเป็นส่วนหลังของรถบรรทุก
ซึ่งปกติใช้ขนสินค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เมื่อบ้านถูกทำลาย
ผู้คนมากมายจึงได้มาอาศัยอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์เหล่านี้

แอนนารักในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ

ที่นอกเหนือจากภาษาอาร์มีเนียน เธออยากพูดภาษาอังกฤษ
ดังนั้นเธอจึงเริ่มศึกษาในโรงเรียน เมื่ออายุ 16 ปี
เธอได้รับการขอให้ทำงานเป็นล่ามแปลให้แก่มิชชันนารีชาวอเมริกันชื่อ
ลินดา ซึ่งจะมาที่หมู่บ้าน

ลินดาเป็นครู และเธอก็รักเด็ก ๆ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเธออยากให้เด็กได้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซู
ลินดาย้ายมาอยู่ที่รัสเซียเพื่อที่เธอจะได้สอนเด็ก ๆ ถึงเรื่องพระเยซู
เธอพบวิธีการที่ดีที่สุดนั่นคือคือการทำผ่านโรงเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน
แต่มีอุปสรรคอยู่ นั่นคือ เพลง เนื้อเรื่อง และกิจกรรมต่าง ๆ
ต้องได้รับการแปล ซึ่งใช้เวลาหลายเดือน

เมื่อลินดาเสร็จงานแปลนี้
เธอก็ได้เชื้อเชิญวัยรุ่นชาวรัสเซียที่จะเดินทางไปอาร์มีเนียกับเธอ
กลุ่มวัยรุ่นที่ตื่นเต้นที่ได้มีส่วนช่วยโรงเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อนและบอกเด็ก ๆ
เกี่ยวกับพระเยซู

ลินดาและทีมเตรียมทุกอย่างที่จำเป็นและขึ้นโดยสารเครื่องบิน

หลังจากบินกว่า 3 ชั่วโมง ทีมมาถึงเมืองหลวงที่ชื่อว่าเยเรวาน
จากนั้นก็ขึ้นรถโดยสาร

มันส่งเสียงดังตลอดการเดินทางขึ้นภูเขาที่ไปยังหมู่บ้านของแอนนา
ซึ่งมันใช้เวลาหลายชั่วโมงแต่ในที่สุดพวกเขาก็มาถึง

ลินดาและทีมได้เดินทางตรงไปยังโรงเรียน พวกเขาพกของลง
ทุกคนมีกระเป๋าสะพายหลัง กระเป๋าเสื้อผ้า
และถุงพลาสติกขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยสิ่งของที่จำเป็นสำหรับโรงเรียนพระ
คัมภีร์ภาคฤดูร้อน

ในขณะที่ผู้อำนวยการโรงเรียนกำลังทักทายกับทีม
แอนนาก็รอคอยอย่างประหม่า

นี่เป็นครั้งแรกที่เธอจะเป็นล่ามให้แก่คนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก
“สัปดาห์นี้จะเป็นอย่างไรบ้างนะ” เธอสงสัย

สัปดาห์นี้กลายเป็นสัปดาห์ที่น่าตื่นเต้น ทุกวันก็จะบทเรียนใหม่ ๆ
จากพระคัมภีร์ มีละครสั้น เพลง และงานฝีมือทุกประเภท
แอนนาไม่เคยมีประสบการณ์แบบนี้มาก่อน

เธอสนุกสนานกับการยืนเคียงข้างลินดาและช่วยเธอในการพูดกับเด็ก ๆ

ในวันสุดท้าย ลินดาได้ถามเด็ก ๆ ว่า “เด็ก ๆ
ต้องการให้พระเยซูเข้ามาในใจหรือเปล่า”

ในขณะที่แอนนาแปลถ้อยคำของลินดา
เธอก็เริ่มคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เธอกำลังพูด
แอนนาไม่เคยขอให้พระเยซูเข้ามาในใจมาก่อน
เธอต้องการจะอธิษฐานด้วย และเธอก็ได้ทำเช่นนั้น!
เมื่อทีมเตรียมที่จะเดินทางกลับ แอนนารู้สึกเศร้า
อะไรจะเกิดขึ้นกับเธอและเด็กที่ได้มอบชีวิตให้กับพระเยซูแล้วบ้าง
หลังจากหลายเดือนผ่านไป
ลินดาก็ตัดสินใจที่จะกลับไปเยี่ยมหมู่บ้านของแอนนา
รถตู้กระโดดขึ้นลงบนถนนลูกรังที่เต็มไปด้วยหลุม ในที่สุด
ลินดาก็มองเห็นบ้านของแอนนาที่ล้อมรอบไปด้วยสวนในระยะไกล
ลินดาจะไปพบกับครอบครัวของแอนนา
แม่ของแอนนาเป็นคนแรกที่ยื่นมือออกมาจากตัวบ้านพร้อมด้วยรอยยิ้มที่ฉีกกว้าง
และประกายในตา เธอมาที่ประตูรั้วและทักทายลินดาด้วยการสวมกอด
แม่ของแอนนาจับมือของลินดาและพาเธอไปยังข้างบ้าน
ลินดาต้องประหลาดใจ มีคอนเทนเนอร์เหล็กอยู่ในสวน
เมื่อลินดาเดินเข้าไปด้านใน
เธอก็ได้เห็นแอนนาถูกล้อมรอบไปด้วยเด็กกว่า 12 คน
“เธอกำลังอะไรอยู่หรือ” ลินดาถาม
แอนนาอธิบายว่า “ภายหลังจากโรงเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน
หนูก็อยากจะสอนเด็ก ๆ ในหมู่บ้านต่อไป ดังนั้น
หนูจึงได้เริ่มชั้นเรียนรวีด้วยตนเองที่นี่ในตู้คอนเทนเนอร์นี้”
ลินดากลับมีน้ำตาเมื่อเธอมองไปยังเศษกระดาษชิ้นเล็ก ๆ ที่เด็ก ๆ
กำลังใช้ในงานฝีมือ พวกเขา กำลังเรียนพระธรรมยอห์น 3:16
แอนนาไม่เพียงแต่ขอให้พระเยซูเข้ามาในหัวใจเธอเท่านั้น
แต่เธอยังได้เรียนรู้ว่าความรับผิดชอบของผู้เชื่อทุกคนก็คือการออกไปและ
สร้างสาวก

สู่การอภิปราย

ก่อนเริ่มชั้นเรียน พิมพ์พระธรรมมัทธิว 28:19-20 ติดไว้บนกระดาน
บอกเด็ก ๆ ว่า พระเยซูทรงบัญชาให้คริสเตียนทุกคน รวมถึงเด็ก ๆ
ที่จะออกไปสร้างสาวก
ให้เราเล่นเกมเพื่อเรียนรู้ข้อพระคัมภีร์ซึ่งแอนนาได้นำมาปฏิบัติในชีวิต
ของเธอกัน

ให้เด็ก ๆ นั่งบนพื้นเป็นวงกลม
หรือหากเป็นชั้นเรียนมีเด็กจำนวนมากก็แบ่งออกเป็นหลาย ๆ วง
แสดงข้อพระคัมภีร์
เริ่มต้นการเล่นเกมนโยนลูกบอลไปยังเด็กหนึ่งคนที่จะต้องอ่านคำแ
รกของข้อพระคัมภีร์
เด็กที่ได้รับลูกบอลก็จะโยนบอลให้แก่เด็กอีกคนหนึ่งที่จะต้องอ่านคำที่สอง
เล่นโยนลูกบอลไปเรื่อย ๆ กระทั่งอ่านข้อพระคัมภีร์จนหมดข้อ
เล่นเกมนี้จนกระทั่งเด็ก ๆ สามารถจำได้
จากนั้นก็ปิดข้อพระคัมภีร์และให้เด็ก ๆ
เล่นเกมอีกโดยให้พูดข้อพระคัมภีร์จากการจำ

บอกเด็ก ๆ ว่า
คำแถลงเกี่ยวกับงานพันธกิจของคริสตจักรนาซารีนคือ
“เพื่อสร้างสาวกให้เป็นเหมือนพระคริสต์ในทุกชนชาติ”
ในอดีตชาวอาร์มีเนียเคยเป็นมิชชันนารีที่ยอดเยี่ยม
ในการนำความเชื่อคริสเตียนไปสู่หลายประเทศในตะวันออกกลาง
แต่คำแถลงเกี่ยวกับงานพันธกิจนี้ไม่ได้ใช้เฉพาะกับผู้ใหญ่เท่านั้น เด็ก ๆ
ก็สามารถสร้างสาวกได้เหมือนกัน

เหมือนที่แอนนาได้พบวิธีในการสร้างสาวกได้อย่างรวดเร็ว
ให้เราดูว่าเราสามารถบอกถึงข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซูได้รวดเร็วเพียง
ใด เมื่อครูบอกว่า “ไปและสร้างสาวก” ก็ให้เราเดินไปรอบ ๆ ห้อง
เมื่อครูบอกว่า “ประกาศข่าวประเสริฐ” ก็ให้หยุดเดิน
จากนั้นก็ให้หมุนรอบตัวและนั่งลงบนพื้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
คนแรกที่นั่งได้ก่อนจะต้องว่าวิธีการที่จะบอกเกี่ยวกับพระเยซู
ยกตัวอย่างเช่น การเชิญเพื่อนมาร่วมงานพิเศษสำหรับเด็ก ๆ ที่คริสตจักร

อธิษฐานเพื่อเพื่อนและครอบครัวของเพื่อนที่ยังไม่ได้รู้จักพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเป็นการส่วนตัว

แบ่งปันให้เพื่อนฟังถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยเหลือเด็ก ๆ

หรือครอบครัวของเด็ก ๆ เชิญเพื่อนมาดูวิดีโอของคริสเตียน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เตรียมตัวอย่างเรือโนอาห์ในแผ่นกิจกรรมที่ 2 เพื่อแสดงให้เด็ก ๆ ดู

บอกเด็ก ๆ ว่า

ประเทศอาร์มีเนียเป็นจุดหมายปลายทางที่ได้รับความนิยม

หรือเรียกว่าเป็นสถานที่สำหรับท่องเที่ยว นับตั้งแต่วันที่ในช่วงเวลาของโนอาห์ ชาวอาร์มีเนียบอกว่าพวกเขาสืบรอยเชื้อสายของพวกเขาไปถึงลูกชายคนหนึ่งของโนอาห์ได้

และบางคนก็เชื่อว่าเรือโนอาห์จอดเทียบอยู่บนภูเขาอารารัต

ซึ่งเคยเป็นของประเทศอาร์มีเนีย

แต่ปัจจุบันได้เป็นส่วนหนึ่งของประเทศตุรกี

ให้เราสร้างเรือเพื่อเป็นการย้ำเตือนถึงเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์นี้

แสดงตัวอย่างเรือให้เด็ก ๆ ดู จากนั้นก็แจกแผ่นกิจกรรมแผ่นที่ 2

กระดาษสีฟ้า A4 และหลอดดูดน้ำ อธิบายวิธีการทำ

1. ระบายสีและตัดเรือออกมา (ระวังไม่ให้เด็ก ๆ ตัดส่วนเส้นที่ใช้สำหรับพับ)
2. ติดเทปหลอดดูดน้ำเป็นแนวตั้งไว้ในตัวเรือ
3. พับและติดกาวด้านหน้าและด้านหลังของเรือเข้าด้วยกัน
4. พับทบครึ่งกระดาษสีฟ้าตามแนวยาว
5. ตัดเป็นรูปคลื่น ทำเป็นคลื่นสองลูก
6. ติดคลื่นลูกแรกด้านหน้าเรือ ส่วนอีกลูกติดไว้ด้านหลังเรือ
7. ติดลำสีทำเป็น “ฟองคลื่น” บนตัวคลื่น
8. ทำให้เรือลอยโดยการถือหลอดเหมือนการเชิดหุ่นกระบอก

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า

เป็นเวลาหลายศตวรรษที่ชาวอาร์มีเนียนเป็นที่รู้จักว่าเป็นช่างฝีมือและช่างทำอัญมณีที่ยอดเยี่ยม

หินสีดำซึ่งเกิดจากภูเขาไฟสามารถพบได้ทั่วไปในประเทศอาร์มีเนียน ดังนั้นผู้คนจะใช้ก้อนหินในการทำอัญมณี

ให้เราทดลองเป็นชาวอาร์มีเนียนอัญมณีทำและทำกำไลของเราเองกัน

แจกลูกปัดสีดำและสายเบ็ดตกปลาให้แก่เด็ก ๆ

จากนั้นให้ร้อยลูกปัดกับสายเบ็ดตกปลาแล้วจึงผูกปม บอกเด็ก ๆ ว่า

ให้เราสวมกำไลนี้เพื่อเป็นการเตือนให้เราที่จะอธิษฐานเพื่อประเทศอาร์มีเนียนและชาวอาร์มีเนียน

บอกเด็ก ๆ ว่า เป็นเวลากว่า 1,700 ปีที่ผ่านมา ชายหนึ่งที่มีชื่อว่า

เกรกกอรี่ ถูกจับไปไว้ในถ้ำลึกที่ถูกรู้จักว่า Khor Virap

บอกเด็ก ๆ ว่า เกรกกอรี่เป็นคริสเตียน

และเขาถูกลงโทษเพื่อความเชื่อที่เขามี สิบสามปีผ่านไป

วันหนึ่งกษัตริย์ของอาร์มีเนียนป่วยหนัก

พระองค์ได้ทรงขอให้เกรกกอรี่อธิษฐานเพื่อพระองค์ ด้วยเหตุนี้เอง

กษัตริย์จึงได้ปล่อยตัวเกรกกอรี่และตัดสินพระทัยให้ทั้งประเทศรับใช้พระเจ้า

ชาวอาร์มีเนียนกล่าวอ้างว่าในวันนั้นเอง

พวกเขาได้เป็นชนชาติที่ประกาศตนว่าเป็นคริสเตียนชาติแรกของโลก

สถานที่ที่เกรกกอรี่ถูกกักขังนั้นก็ได้กลายเป็นสถานนมัสการพระเจ้า

นั่นเป็นเหตุผลว่าเหตุใด Khor Virap จึงดูเหมือนคริสตจักรในปัจจุบัน

หากเมื่อเรากำลังจะออกไปสร้างสาวก เราจำเป็นต้องอธิษฐานเพื่อผู้คน

เกรกกอรี่อธิษฐานเพื่อกษัตริย์

และพระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ในชีวิตของพระองค์

และสิ่งนี้ได้เปลี่ยนอนาคตของประเทศ

ให้เด็ก ๆ

เขียนหัวข้ออธิษฐานไว้บนไปรษณียบัตรและจากนั้นก็นำไปใส่ไว้ใน

“บ้านแห่งคำอธิษฐาน” (เต็นท์ขนาดเล็กที่ตั้งไว้ในห้อง)
แล้วจึงอธิษฐานเปิดการประชุม

บทที่ 3: ยูเครน

วัตถุประสงค์

เพื่อแสดงให้เห็นการเข้าไปมีส่วนของพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries) ว่าสามารถช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ขัดสนในที่อื่น ๆ ในโลกได้อย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- สีของธงชาติยูเครนนั้นแสดงถึงท้องฟ้าสีฟ้าที่ปกคลุมทุ่งข้าวสาลี
- พันธกิจเมตตานาซารีนได้จัดหาถุงยังชีพ (Crisis Care Kits) แต่ละปีเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของผู้คนในทั่วโลก ซึ่งรวมทั้งยูเครนด้วย
- อาหารยอดนิยมของผู้คนในยูเครนคือเนื้อเบคอนติดมัน
- กีฬาที่คนนิยมส่วนใหญ่ในยูเครนคือ ฟุตบอล
- ในปี 988 ชาวยูเครนได้มาเป็นคริสเตียน
- ไชอีสเตอร์ของชาวยูเครนเป็นเหมือนการอวยพรและมีการแบ่งปันให้แก่พี่น้องในคริสตจักรในวันอีสเตอร์อยู่บ่อยครั้ง

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดแสดงรูปภาพธงชาติของยูเครนและติดป้ายบอก บอกเด็ก ๆ ว่าแถบสีฟ้าและเหลืองนั้นเป็นสัญลักษณ์หมายถึงท้องฟ้าที่ปลอดโปร่งและทุ่งข้าวสาลี สร้างทุ่งนาเพื่อแสดงถึงการเป็นประเทศเกษตรกรรม ตกแต่งมุมห้องด้วยต้นข้าวโพด ดอกทานตะวัน และข้าวสาลี ด้านหน้าของที่จัดแสดง จัดกล่องใส่กล้วยวางซ้อนกันสองถึงสามชั้น

(หาซื้อได้ตามตลาด) แล้วจึงวางถุงยังชีพ (Crisis Care Kits-CCK) ไว้ด้านบนสุดของกล่อง สิ่งของเหล่านี้จะใช้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ CCK ก่อนการนำเสนอบทเรียน ให้ไปดูที่เว็บไซต์ของ CCK

http://www.ncm.org/pdf/cck_instructions.pdf

เพื่อจะได้เลือกสิ่งของที่จำเป็นออกมา

ซึ่งมีคำแนะนำในการบรรจุและขนส่งทางเรือให้ด้วย

ขอให้พี่น้องได้มีส่วนในการถวายสิ่งของหรือถวายเงินเพื่อจะใช้ในการซื้อ

ถามประธาน NMI เพิ่มเติมสำหรับข้อมูลของโครงการ CCK

จัดพื้นที่สำหรับวางพรม และตั้งกองหนังสือเล็ก ๆ สำหรับอ่านบนพื้น บอกเด็กว่าพวกเขาต้องถอดรองเท้าออกก่อนนั่งบนพรม

อธิบายว่าเด็กกำพร้าส่วนใหญ่ในยูเครนมักจะมียุงไร้น้ำขาางเดียวซึ่งจะใส่สกีต่อเมื่อออกไปข้างนอกเท่านั้น ในขณะที่เด็กนั่งบนพรมเพื่ออ่านหนังสือ มอบหมายให้เด็กที่มีอายุมากกว่าอ่านให้เด็กที่มีอายุน้อยกว่าฟัง

และนี่เป็นสิ่งธรรมดาที่เกิดขึ้นในบ้านเด็กกำพร้าในยูเครน

ประเทศยูเครนได้ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากมา

ประเทศนี้ได้กลายเป็นประเทศของคริสเตียนในปี 988

ซึ่งได้กลายเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรรัสเซีย

ในที่สุดยูเครนและรัสเซียก็รวมกันเป็นสหภาพโซเวียต

ซึ่งในช่วงเวลานี้เองที่รัฐบาลได้ตัดสินใจไม่ให้ประชาชนปรนนิบัติพระเจ้า

อีกต่อไป รัฐบาลบอกว่าพระเจ้านั้นไม่มีอยู่จริง

ประชาชนจึงสูญเสียความหวัง ผู้ใหญ่มากมายได้เริ่มดื่มเหล้า

โดยคิดว่าสิ่งนี้จะทำให้พวกเขาารู้สึกดีขึ้น

แต่ช่างน่าเสียดายที่สิ่งนี้ได้ทำให้พ่อแม่ไม่สามารถดูแลลูก ๆ

ของพวกเขาได้ เด็ก ๆ

มากมายต้องไปอยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าในยูเครน

คริสตจักรนาซารีนและพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene

Compassionate Ministries) ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อเข้าถึงเด็ก ๆ

เหล่านี้

ข้อพระคัมภีร์ : “เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกายท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเรานุ่งห่ม เมื่อเราเจ็บป่วย ท่านก็ได้มาเยี่ยมเอาใจใส่เรา

เมื่อเราต้องจำอยู่ในพันธนาการ ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา” (มัทธิว 25:35-36)

บอกเด็ก ๆ ว่า

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเราที่จะเข้าใจในพระมหาบัญชาของพระเยซู ในพระคัมภีร์

พระองค์ได้ทรงตรัสว่าเราใช้ความเชื่อเพื่อนำไปสู่การปรนนิบัติ

เราจะต้องไม่เพียงแต่ฟังและอ่านพระคำเท่านั้น

แต่เราจะนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของพวกเราด้วย

พระเยซูได้ทรงให้แบบอย่างในทางปฏิบัติถึงการที่เราจะปฏิบัติ

พระองค์ทรงบอกเราว่าสิ่งใดที่เราทำเพื่อช่วยเหลือคนอื่น

ซึ่งแม้แต่กับผู้ที่เล็กน้อยก็ตาม ก็เหมือนเราได้ทำต่อพระองค์ด้วย

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 3 อนุญาตให้เด็ก ๆ

ใช้พระคัมภีร์และทำงานเป็นคู่เพื่อเติมพระธรรมมัทธิว 25:35-36

ให้สมบูรณ์

จากนั้นให้อภิปรายถึงวิธีในทางปฏิบัติที่เราจะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้

1. การเลี้ยงดูผู้หิวโหย

ให้เด็กบอกวิธีที่พวกเขาจะช่วยเหลือในการเลี้ยงดูผู้ที่หิวโหย (เช่น บริจาคของเพื่อโรงอาหารหรือครัว

ช่วยเหลืออาหารที่บ้านสำหรับผู้ไร้ที่อยู่อาศัย

เข้าร่วมในโครงการแจกอาหาร

เข้าร่วมกับกลุ่มอนุชนเพื่อการสนับสนุนอาหารสำหรับครอบครัวต่าง

ๆ ในภาวะวิกฤติ)

2. การจัดหาเครื่องดื่มสำหรับผู้ที่กระหาย ถามเด็ก ๆ

พวกเขาเคยมีโอกาช่วยเหลือในการจัดหาเครื่องดื่มให้แก่ผู้คนที่ประสบ

ภัยธรรมชาติหรือไม่ ถามอีกว่ามีใครที่เคยเข้าร่วมในโครงการ เช่น

ถวายเพื่อการโครงการอาสาสมัครภาคฤดูร้อน บ้าง

โครงการเหล่านี้มีไว้เพื่อช่วยเหลือผู้คนในพื้นที่ต่าง ๆ
ของโลกที่ซึ่งน้ำไม่สะอาดเป็นสาเหตุให้เกิดความเจ็บป่วยและเสียชีวิต

3. การต้อนรับแขกแปลกหน้า สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในคริสตจักร
เมื่อผู้คนเข้ามาเพื่อมองหาสถานที่เพื่อการนมัสการ
เราควรจะให้ความกรุณาและช่วยให้คนเหล่านั้นรู้สึกเหมือนเป็นบ้าน
ของเขา

4. การจัดหาเสื้อผ้าสำหรับผู้ที่ยากจน ถ้ามืด ๆ
ว่าพวกเขาเคยให้เสื้อผ้าที่ใส่ไม่ได้แล้วแก่คนอื่นหรือไม่ ขอให้เด็ก
ๆ บอกวิธีอื่น ๆ
ที่พวกเขาจะสามารถแบ่งปันเสื้อผ้าที่ไม่ใช่แล้วได้อย่างไรบ้าง

5. การดูแลผู้ที่ไม่สบาย ถ้ามืด ๆ
ว่าพวกเขาจะสามารถดูแลคนในครอบครัวเมื่อพวกเขาไม่สบายได้อย่า
งไรบ้าง

6. การเยี่ยมผู้ต้องขัง บอกเด็ก ๆ ว่าในยูเครนนั้น
ผู้คนมากมายที่อยู่ในเรือนจำได้ต้อนรับพระเยซู
หนึ่งในพันธกิจของคริสตจักรก็คือการส่งจดหมายไปยังผู้คนที่ได้ต้อ
รับพระเยซูที่ยังอยู่ในเรือนจำ
บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อเราช่วยเหลือผู้อื่น เราก็กำลังปรนนิบัติพระเยซูด้วย
เราจำเป็นต้องเสาะหาวิธีในการช่วยเหลือผู้อื่น ในตอนท้ายของวันนี้

เราจะได้มีส่วนร่วมในโครงการพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene
Compassionate Ministries)

โครงการนี้เป็นวิธีที่เราจะสามารถช่วยเหลือผู้ที่ยากจนได้
แต่เราจะมาพูดถึงโครงการภายหลังจากที่ฟังเรื่องราวแห่งพันธกิจ

ให้เด็ก ๆ ท่องพระธรรมมัทธิว 25:35-36 ด้วยกัน
หนุนใจให้พวกเขาท่องจำพระธรรมตอนนี้และค้นหาวิธีที่นำไปปฏิบัติจริง
บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อเด็ก ๆ ไปหาหมอ คุณหมอก็มักถามว่า
“รู้สึกอย่างไรบ้าง” เพื่อให้เด็ก ๆ

อธิบายความรู้สึกออกมาเพื่อจะมองดูสีหน้าที่แสดงอารมณ์ต่าง ๆ
ขอให้เด็ก ๆ บอกชื่ออารมณ์มาสัก 2-3 อารมณ์
แล้วขออาสาสมัครมาวาดรูปหน้าบนกระดานเพื่อแสดงหน้าตาตามลักษณะ
อารมณ์แต่ละอย่าง
แต่ต้องให้มั่นใจว่าได้รวมเอาอารมณ์ที่ผู้สอนจะบอกให้เด็ก ๆ
วาดลงบนจานกระดาษของพวกเขาด้วย

แจกจานกระดาษสองใบให้เด็กแต่ละคน บอกเด็ก ๆ
ให้วาดหนึ่งอารมณ์ในแต่ละด้านของจานกระดาษ เช่น ใบหน้ามีความสุข
ใบหน้าเศร้า ใบหน้าโกรธ และใบหน้าที่แสดงออกถึงความกลัว บอกเด็ก ๆ
ว่า เราจะใช้จานนี้ในระหว่างที่เล่าเรื่องกัน

เรื่องราวพันธกิจ : โดดเดี่ยวและเดียวดาย

โดย คาร์ล่า ชันเบิร์ก

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้เป็นเรื่องของ ซิน่า
เด็กหญิงชาวยูเครนที่ถูกนำไปเลี้ยงที่บ้านเด็กกำพร้า
ในขณะที่กำลังอ่านเรื่องราวนี้
ให้ชูปอกสีหน้าอารมณ์ของซิน่าซึ่งเธอกำลังรู้สึกในเวลานั้น

ซิน่าชอบไปโรงเรียนอนุบาล ที่นั่นมีผนังที่เต็มไปด้วยสีอันสวยงาม
ต้นไม้สวยงามบนหน้าต่าง และมีชุดตุ๊กตาไม้ของเล่น
เมื่อซิน่าไปถึงโรงเรียนในเวลาเช้า
คุณครูที่นั่นจะเข้ามากอดเธอและทำให้เธอรู้สึกปลอดภัย
ซิน่าชอบอาหารที่นั่นด้วย เพราะมันรู้สึกดีที่ได้ทานชาอุ่นกับคาซ่า
(ข้าวโอ๊ต)

แต่ซิน่าก็ไม่สามารถไปที่โรงเรียนได้บ่อย เพราะมีปัญหาที่บ้าน
โรงงานที่พ่อของเธอทำงานอยู่ได้ปิดตัวลง
พ่อไม่สามารถหางานใหม่ได้เลย ส่วนแม่ได้งานทำในร้านขายของชำเล็ก
ๆ แต่ร้านนี้ขายของที่เป็นมากกว่าเพียงแค่ของชำ
บ่อยครั้งที่ชั้นวางสินค้าจะเต็มไปด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าอาหาร

พ่อของซินารู้สึกย่ำแย่เป็นอย่างมากและไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร
พ่อได้รับการบอกตั้งแต่ยังเป็นเด็กว่าไม่มีพระเจ้า
แต่พ่ออยากจะเชื่อว่ามีพระเจ้าผู้ซึ่งคอยห่วงใยในตัวเขา
แต่พ่อก็มีความหวังเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นพ่อจึงได้เริ่มดื่มเหล้า
แม่ของซิน่ากังวลใจในตัวสามีของเธอมาก
เมื่อแม่ไม่สามารถทำให้พ่อหยุดดื่มเหล้าได้ เธอก็เริ่มดื่มด้วยเช่นกัน
ซิน่าไม่ชอบเวลาที่พ่อแม่ดื่มเหล้า
เธอนึกถึงวันที่เธอจะสามารถปลีกตัวออกมาและไปโรงเรียนอนุบาลได้
แต่เหมือนไม่มีโชคเลย สิ่งต่าง ๆ ยิ่งเลวร้ายลง
เพราะมีเช้าหลายเช้าเมื่อพ่อและแม่ของซิน่าไม่สามารถลุกออกจากเตียงเพื่
อพาเธอไปโรงเรียนอนุบาลได้ แทนที่ซิน่าจะได้ทานชากับคาคาชา
เธอก็ต้องกินแต่ขนมปังแห้ง ๆ
คุณครูที่โรงเรียนอนุบาลเริ่มกังวลใจเกี่ยวกับซิน่า
พวกเขาประหลาดใจว่าซิน่าไปอยู่ที่ไหนและเกิดอะไรขึ้น
พวกเขาได้เห็นการเปลี่ยนแปลงมากมาย
หลายครั้งซิน่ามาที่โรงเรียนอนุบาลโดยสวมเสื้อผ้าที่สกปรก
หลายครั้งเธอก็มักจะขอกินข้าวโอ๊ตเพิ่มอีกถ้วย
คุณครูที่นี้รักซิน่าและซิน่าก็รับรู้ได้
ซิน่าสงสัยว่าคุณครูจะรู้ถึงความรู้สึกกลัวเมื่อเธอต้องกลับบ้านในตอนเย็นหร
ือไม่
แต่ซิน่าไม่รู้เลยว่าคุณครูที่โรงเรียนอนุบาลได้ขอความช่วยเหลือให้เธอแล้ว
ซิน่าตื่นขึ้นมาในเช้าวันหนึ่ง
และกำลังหวังว่าเธอจะได้ไปโรงเรียนอนุบาล
เพราะเป็นเพียงที่เดียวที่เธอมีความสุข
แต่พ่อแม่ของเธอก็ยังคงนอนหลับอยู่
มีเสียงเคาะประตู เมื่อซิน่าเปิดประตู
มีหญิงคนหนึ่งบอกว่าเธอมาเพื่อดูซิน่าและพูดคุยกับพ่อแม่ของเธอ ทันใด
แม่ของซิน่าก็เดินเข้ามา
หญิงนั้นบอกกับแม่ของซิน่าว่าคุณครูที่โรงเรียนนั้นเป็นห่วงว่าซิน่าจะไม่ได้
ไปโรงเรียน

“ชีน่าเป็นแค่เด็ก ใครจะสนล่ะ!” แม่ของชีน่าตะคอก
เมื่อชีน่าร้องไห้ หญิงนั้นจึงบอกว่า “ฉันจะพาชีน่าไปกับฉันด้วย”
หญิงคนนั้นพาชีน่าไปบ้านเด็กกำพร้า
เธอบอกกับชีน่าว่าคนที่นั่นจะดูแลเธอเนื่องจากพ่อแม่ไม่สามารถดูแลเธอได้

หญิงใจดีอีกคนหนึ่งได้บอกให้ชีน่าวางรองเท้าของเธอไว้บนชั้นหน้าประตู และจะใส่รองเท้าก็ต่อเมื่อออกไปข้างนอกเท่านั้น

จากนั้นก็พาชีน่าไปยังห้องที่มีเตียงตั้งเรียงกันเป็นแนวยาว –
ซึ่งแต่ละเตียงมีผ้าปูที่ขาวสะอาดและมีผ้าห่มไหมพรมสีสดใส
มีหมอนสีขาวขนาดใหญ่

ชีน่าวางถุงพลาสติกที่สกปรกที่เต็มไปด้วยของของเธอไว้ในตู้ใต้เตียง
หญิงตัวสูงได้เดินเข้ามาในห้องและต้อนรับชีน่าด้วยของขวัญพิเศษ
หญิงนั้นวางกล่องไว้บนเตียงของชีน่าอย่างระมัดระวัง

เมื่อชีน่าเปิดฝากล่องออกมา
เธอก็พบกับถุงพลาสติกขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยของที่สวย ๆ ในนั้นมีสบู่
แปรงสีฟัน และแม้แต่ตุ๊กตาสัตว์ยัดนุ่นตัวเล็ก

ชีน่าคิดว่าเอาตุ๊กตาสัตว์ยัดนุ่นและเอามากอดไว้ใต้คาง
มันให้ความรู้สึกนุ่มมาก

หญิงนั้นบอกกับชีน่าว่า ได้เวลาที่จะพบกับเด็กคนอื่น ๆ แล้ว
ชีน่าถามว่าเธอจะเอาตุ๊กตาดังนี้ไปกับเธอได้ไหม “ได้จ๊ะ” หญิงนั้นตอบ
ชีน่าเดินตามหญิงที่ตัวสูงนั้นไปยังห้องโถงใหญ่ที่เต็มไปด้วยเด็ก ๆ
ห้องนั้นตกแต่งผนังด้วยสีสดใสและมีต้นไม้สวย ๆ ที่หน้าต่าง เด็ก ๆ
กำลังนั่งลงทานซาร้อนกับคาซ่าอยู่ ชีน่ารู้ว่าทุกอย่างกำลังเป็นไปด้วยดี

สรุปการอภิปราย

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เขียนแรงของใช้ที่จำเป็นสำหรับใส่ในถุงยังชีพ
(Crisis Care Kit) ไว้บนกระดาน

บอกเด็ก ๆ ว่า
ถุงที่เต็มไปด้วยของที่ยอดเยี่ยมซึ่งชีน่าได้รับที่บ้านเด็กกำพร้า นั้นเรียกว่า

งยังชีพ (Crisis Care Kit) ซึ่งไม่ใช่มีแต่สบู่ แปรงสีฟัน และตุ๊กตาสัตว์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งของต่าง ๆ ที่เขียนไว้บนกระดานนี้ด้วย
ถุงยังชีพนี้จะให้แจกให้ผู้คนเมื่อภายหลังเกิดเหตุภัยพิบัติ ถุงยังชีพนับพัน ๆ ชุดได้จัดเตรียมไว้ผ่านทางพันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries)

วันนี้เราจะได้มีโอกาสช่วยพันธกิจเมตตานาซารีน (NCM) ในการช่วยเหลือผู้คนทั่วโลกโดยการช่วยกันเตรียมชุดยังชีพกัน อาจเป็นไปได้ที่ชุดยังชีพของเราจะถูกส่งไปถึงเด็ก ๆ ในยูเครนด้วย
ให้เด็กช่วยจัดเรียงสิ่งของและใส่เข้าไปในถุงพลาสติก และบอกเด็ก ๆ ถึงวิธีการที่สิ่งของเหล่านี้จะถูกบรรจุและขนส่งไป
อธิษฐานเผื่อการช่วยเหลือทั้งในฝ่ายร่างกายและจิตวิญญาณสำหรับผู้ที่ได้รับชุดยังชีพ

บอกเด็ก ว่า เด็ก ๆ ชาวยูเครนชอบเล่นกลางแจ้ง ฟุตบอลเป็นกีฬาที่นิยมกัน แต่บ่อยครั้งที่เด็ก ๆ ก็มักจะคิดเกมส์ของพวกเขาขึ้นมาเอง มีเกมส์หนึ่งที่พวกเขาเล่นกันชื่อว่า แพะ วันนี้เราจะเล่นเกมส์นี้ตามวิธีที่เด็ก ๆ ชาวยูเครนเล่น อธิบายวิธีการเล่น จากให้เด็ก ๆ ขานชื่อและเล่นข้างในหรือข้างนอกก็ได้

1. ผู้เล่นจะหันหน้าเข้ากำแพงโดยยืนห่างกำแพงประมาณ 10 ฟุต
2. ผู้เล่นคนแรกจะเตะบอลไปที่กำแพง โดยที่ลูกบอลจะต้องถูกกำแพงก่อนแล้วจึงตั้งกับพื้น ถ้าทำไม่ได้ผู้เล่นคนนั้นก็ต้อออกจากเกมส์ แต่ถ้าหากว่าลูกบอลกระเด็นกลับมาและโดนผู้เล่นเอง ผู้เล่นคนนั้นก็ต้อออกจากเกมส์
3. ผู้เล่นคนที่ 2 ก็เข้ามาเตะบอล จากนั้นก็คนที่ 3 และคนต่อ ๆ ไป
4. เกมส์จะดำเนินต่อไปกระทั่งเหลือผู้เล่นเพียงคนเดียว ผู้เล่นคนนี้จะเรียกว่า แพะ

ทางเลือกเพิ่มเติม : แบ่งเด็กออกเป็นทีมและเล่นเพื่อเอาแต้มแข่งกันก็ได้

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ตกแต่งไข่เป็นตัวอย่างไว้

บอกเด็ก ๆ ว่า สำหรับคริสเตียนชาวยูเครน

ไข่เป็นเสมือนการเกิดใหม่ของมนุษย์

เป็นการย้ำเตือนผู้คนเกี่ยวกับการที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย บ่อยครั้งที่ชาวยูเครนจะเอาไข่ที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามไปที่คริสตจักรในวันอีสเตอร์และแบ่งให้กับเพื่อนในคริสตจักร ไข่แต่ละฟองเป็นพระพร โดยการแบ่งไข่นี้เอง พวกเขาก็ได้แบ่งปันพระพรให้แก่กันและกันด้วย กระทั่งวันนี้

ไข่อีสเตอร์ของชาวยูเครนก็ได้ถูกทำขึ้นโดยชาวยูเครนที่อยู่ทั่วโลก

ให้เด็ก ๆ แต่ละคนตกแต่งไข่ที่ทำจากสไตโรโฟม (ผู้แปล : สไตโรโฟมเป็นโฟมที่มีลักษณะเป็นหีบห่อกันกระเทือน หรือภาชนะใส่อาหาร) และนำไขกลับบ้านเพื่อไปมอบให้แก่คนพิเศษ

บนกระดาษแผ่นเล็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานเพื่อสำหรับยูเครน ใส่แต่ละหัวข้อลงในไข่อีสเตอร์พลาสติกและวางไข่ไว้ในตะกร้า ให้เด็กนั่งรวมกันเป็นวงกลม แล้วส่งตะกร้าไปรอบ ๆ

วงโดยให้หีบไข่คนละฟอง

ให้เด็กผลัดกันเปิดไข่และอ่านหัวข้ออธิษฐานเพื่อ

จากนั้นก็ให้ใส่หัวข้ออธิษฐานเพื่อกลับเข้าไปในไข่แล้วนำกลับบ้านเพื่อเป็นเครื่องย้ำเตือนถึงประเทศยูเครน หลังจากนั้นจึงอธิษฐานปิดการประชุม

บทที่ 4 : บัลกาเรีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้ตระหนักรู้ว่าลูก ๆ มิซชันนารีในบางครั้งก็รู้สึกเหมือนเป็นคนต่างชาติในประเทศบ้านเกิดของตนเอง

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ชาวบัลกาเรียจะตอบว่า “ใช่” โดยการส่ายหัวไปมาและบอกว่า “ไม่” โดยการผงกหัวขึ้นลง
- ประเทศบัลกาเรียมีชื่อเสียงในเรื่องดอกกุหลาบ น้ำมันถูกสกัดจากดอกกุหลาบและใช้ทำเป็นน้ำหอมมากที่สุด
- ซุปที่เป็นที่นิยมในบัลกาเรียนั้นถูกปรุงในภาชนะที่บุไว้ด้วยกระดาษไข
- ในฤดูใบไม้ร่วงของบัลกาเรีย กลิ่นของกลิ่นของพริกเผจะอบอวลในอากาศ
- ชาวบัลกาเรียส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอด็อกซ์ ในโบสถ์ของออร์ทอด็อกซ์ เทียนไขถือเป็นส่วนสำคัญของการนมัสการ
- ตัวหนังสือภาษาบัลกาเรียถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ชาวบัลกาเรียได้มีพระคัมภีร์ในภาษาของพวกเขาเอง

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ในห้องเรียน ให้สร้างบรรยากาศที่สะท้อนถึงบ้านของชาวบัลกาเรีย ให้เด็กถอดรองเท้าไว้ที่ประตู หากกลิ่นหอมของดอกกุหลาบและพริกเผ ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตว่า “How to roast peppers” เพื่อหาวิธีการทำและเครื่องปรุง

จัดแสดงพริกสีแดงและสีเขียวไว้ในตะกร้าที่หุ้มด้วยผ้า
ในขณะที่เด็กกำลังเข้ามาในห้องเปิดเพลงยิปซีของชาวบัลกาเรียคลอ
จัดให้มีตะกร้าใส่กลีบกุหลาบเพื่อให้เด็ก ๆ
ได้ถือและดมในขณะที่คุณทำการรับส่งหนังสือเกี่ยวกับงานพันธกิจมิชชัน
ให้กลีบดอกกุหลาบแก่เด็ก ๆ ที่ได้อ่านหนังสือ เพื่อเป็นการหนุนใจให้เด็ก
ๆ ทุกคนได้อ่าน ให้ทำการพูดถึงหนังสือแต่ละเล่มคร่าว ๆ ให้เด็ก ๆ
แต่ละคนที่ได้อ่านหนังสือพูดหนึ่งประโยคเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้นหากพวกเขา
ต้องการทำ

ผู้คนมักคิดว่าสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับลูกของมิชชันนารีที่จะทำก็คือการจาก
บ้านเกิดของตนเองและเริ่มชีวิตในประเทศต่างแดน
แต่สำหรับลูกมิชชันนารีส่วนใหญ่ที่เติบโตในประเทศที่พ่อแม่ไปรับใช้แล้ว
ปีนการยากมากกว่าสำหรับพวกเขาที่จะกลับไปอยู่บ้านเกิด บ่อยครั้งที่
“เด็กที่เกิดในวัฒนธรรมที่สาม (Third Culture Kids)”
มักรู้สึกว้าวุ่นใจว่าพวกเขาไม่ “เหมาะสม” กับทั้งสองประเทศ
ประสบการณ์ที่แตกต่างของพวกเขาได้สร้างมุมมองของพวกเขาเองและบ่อย
ครั้งทำให้พวกเขาารู้สึกแตกต่างจากเพื่อนในวัยเดียวกัน
มิชชันนารีผู้เป็นแม่คนหนึ่งกล่าวว่า “ที่เดียวในโลกที่ลูก ๆ
ของฉันรู้สึกเหมือนบ้านก็คือที่สนามบิน”

ก่อนเริ่มชั้น เขียนข้อมูลเบื้องต้นลงบนกระดาษขอละไบ
เจาะรูกระดาษและผูกแต่ละข้อติดกับดอกกุหลาบดอกละข้อ
จากนั้นก็นำไปใส่ไว้ในแจกัน ติดแผ่นที่โลกไว้บนกระดาษ
บอกเด็ก ๆ ว่า
วันนี้เราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศบัลกาเรียที่อยู่ในยุโรป
บอกตำแหน่งของบัลกาเรียบนแผนที่โลก บอกเด็ก ๆ ว่า
ชาวบัลกาเรียชอบไปชายหาดที่ทะเลดำและเดินทางขึ้นเขา
อีกทั้งพวกเขาชอบดอกไม้อีกด้วย

บอกเด็ก ๆ ว่า ดอกไม้เป็นสิ่งสำคัญในบัลกาเรีย
เมื่อเราไปบ้านของเพื่อนในฐานะแขก ก็จะต้องนำดอกไม้ไปด้วยเสมอ

อีกทั้งดอกไม้ยังเป็นส่วนสำคัญของการเปิดเรียนวันแรก

ซึ่งจะเริ่มขึ้นในวันที่ 15 กันยายน ถึงแม้ว่าวันนั้นจะเป็นวันเสาร์ก็ตาม!

เด็กนักเรียนจะนำดอกไม้ไปให้ครู

พวกเขาจะรวมตัวกันที่สนามนอกโรงเรียนพร้อมด้วยช่อดอกไม้ขนาดใหญ่เตรียมพร้อมสำหรับการเรียน

ช่อดอกไม้นี้จะช่วยให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับบัลแกเรีย ขออาสาสมัครอ่านข้อมูลเบื้องต้น

จากนั้นก็ติดดอกกุหลาบไว้บนกระดานรอบแผนที่โลก

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ เคยย้ายจากบ้านหลังหนึ่งไปบ้านอีกหลังหนึ่งหรือไปยังเมืองใหม่หรือเปล่า

บางครั้งผู้คนก็มักจะย้ายจากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่ง เด็ก ๆ

รู้หรือไม่ว่าทำไมผู้คนต้องย้ายไปอยู่ที่ประเทศอื่น (ปฏิบัติการทางทหาร งาน การเรียน ครอบครัว) บอกเด็ก ๆ ว่า

เป็นเรื่องปกติที่มิชชันนารีจะย้ายไปอีกประเทศหนึ่งด้วยเหมือนกัน

ทุกคนต้องมีหนังสือเดินทางเพื่อใช้ในการออกจากประเทศที่พวกเขาเกิด ซึ่งเรียกว่า “พาสปอร์ต” แม้แต่ทารกก็จำเป็นต้องมีพาสปอร์ต

มันเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องมีการพาสปอร์ตเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ

ในความเป็นจริง เมื่อเราเดินทางไปยังอีกประเทศหนึ่งแล้วพาสปอร์ตหาย

เราก็ไม่สามารถกลับประเทศบ้านเกิดของเราได้จนกว่าเราจะมีพาสปอร์ตอันใหม่มาแทน

ข้อมูลอะไรบ้างที่ควรจะมีในพาสปอร์ต (ชื่อ วันเกิด สถานที่เกิด เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน วันที่ออกบัตร วันที่หมดอายุ)

บอกเด็ก ๆ ว่า

ลูกของมิชชันนารีหลายคนมีพาสปอร์ตที่แสดงว่าพวกเขาเหล่านั้นเกิดในอเมริกา แต่เนื่องจากพ่อแม่ใช้ชีวิตและทำงานในประเทศอื่น

ดังนั้นลูกมิชชันนารีอาจรู้ไม่มากเกี่ยวกับประเทศบ้านเกิดของตนเอง

ลูกสาวของครอบครัวซันเบิร์กทุกคนซึ่งเราจะได้ยินในเรื่องเล่าของเราวันนี้

มีพาสปอร์ตที่แสดงว่าพวกเขาเกิดในอเมริกา
แต่พวกเขาใช้ชีวิตทั้งชีวิตในรัสเซียและบัลกาเรีย
และลูกมิชชันนารีที่เกิดในประเทศหนึ่งและไปเติบโตในอีกประเทศหนึ่งนั้น
อาจแสดงออกถึงอิทธิพลของประเทศทั้งสองตามแบบที่พวกเขาคิด พูด
และกระทำ เราจะเรียกลูกมิชชันนารีเหล่านี้ว่า
“คนที่เกิดในวัฒนธรรมที่สาม (Third Culture Kids)” หรือเรียกย่อ ๆ ว่า
“TCKs”

วันนี้เราจะมาทำพาสปอร์ตกันเพื่อที่เราจะได้เดินทางไปบัลกาเรียและเรีย
นรู้เกี่ยวกับประเทศนี้, TCKs, และลูกสาวของครอบครัวชั้นเบิร์ก
แจกกิจกรรมแผ่นที่ 4 สอนให้เด็ก ๆ
พับพาสปอร์ตของพวกเขาตามเส้นปะ ช่วยเด็ก ๆ เติมข้อมูลลงไป
จากนั้นก็ให้พวกเขาวาดรูปตัวเองและระบายสีพาสปอร์ต
หนุนใจให้เด็กนำพาสปอร์ตกลับบ้านเพื่อเป็นการย้ำเตือนให้อิฐฐานเพื่อ
TCKs ทางเลือกเพิ่มเติม:
อาจถ่ายรูปเด็กด้วยกล้องโพลารอยแล้วนำไปติดไว้บนพาสปอร์ตก็ได้

เรื่องราวพันธกิจ : ห้ามให้อาหารสัตว์!

โดย ทิอันนา ชั้นเบิร์ก

เมื่อครอบครัวชั้นเบิร์กกลับมาประเทศบ้านเกิดในช่วงพัก ลูก ๆ
ทั้งสี่ต้องพบกับสิ่งที่ดูเหมือนเป็นสิ่งแปลกอย่างมาก

สวัสดี! ฉันชื่อลิเดีย ฉันและพี่สาวน้องสาวอีกสามคนเป็นลูกมิชชันนารี
เราใช้ชีวิตอยู่กับพ่อแม่ของเราในบัลกาเรีย
แม่และพ่อได้รับการทรงเรียกให้ไปเป็นมิชชันนารีที่นั่น
ฤดูร้อนปีนี้เรากลับมาอเมริกาในช่วงพัก 3 เดือน ตลอดเวลาช่วงนี้

เราไปเยี่ยมคริสตจักรและบอกผู้คนเกี่ยวกับชีวิตในบัลกาเรียและงานพันธกิจของเรากับผู้คนที่นั่น

แม่และพ่อเกิดในอเมริกา ฉันและพี่น้องก็เกิดที่นั่นด้วย แม้ว่าในพาสปอร์ตของพวกเขาจะเขียนไว้ว่า “อเมริกา” แต่อเมริกากลับดูเหมือนเป็นต่างประเทศสำหรับพวกเรา ฉันจะอธิบายให้ฟัง

คืนหนึ่งเราได้ดูการแสดงขี่ม้าคล่องสัตว์ ฉันเห็นวัวตัวใหญ่กำลังกระต๊อบเท้าและมีม้าหลายตัวเหาะอย่างอยู่รอบ ๆ

ที่นั่นยังมีแม่แต่เล้าหมู ไม่นะ พวกมันมีกลิ่นที่คละคลุ้ง! ภาพ เสียง และกลิ่นของการแสดงขี่ม้าคล่องสัตว์นี้เป็นสิ่งใหม่สำหรับเรา

พวกเราไม่รู้มากนักเกี่ยวกับการขี่ม้าคล่องสัตว์ แต่เรารู้เกี่ยวกับละครสัตว์มากทีเดียว ทุกฤดูร้อนในบัลกาเรีย พวกยิปซีจะเดินทางด้วยม้าและรถเทียมสัตว์มายังเมืองของเราและตั้งเต็นท์ เราชมการแสดงของนักกายกรรมหญิงและบรรดาสัตว์ต่าง ๆ

เราชอบสิงโต!

แต่ส่วนที่ดีที่สุดของละครสัตว์ก็คือเมื่อเราได้ป้อนขนมปังกรอบให้แก่บรรดา สัตว์ เหล่าก็ลิงคว่าเอาขนมปังกรอบไปจากมือของพวกเขาทันที!

ที่การแสดงขี่ม้าคล่องสัตว์

แม่และพ่อพาพวกเราขึ้นบันไดเพื่อไปหาที่นั่ง โดยจับมือพวกเราได้แน่น แต่เมื่อเรากำลังจะนั่งลง เจนน่า น้องสาวของฉันก็ดึงมือแม่ไว้ เธออยากไปห้องน้ำ แม่มองไปที่เจนน่าด้วย “สายตาที่ปรามไว้” แต่ฉันก็อยากจะไปด้วย ดังนั้นแม่จึงได้จูงมือเราสองคนและพาไปลงบันได ในห้องน้ำมีแถวยาวมาก ฉันและเจนน่ากำลังจะเดินไปด้านหน้าของแถว แต่แม่ก็หยุดเราอย่างรวดเร็ว พวกเราประหลาดใจมาก ที่บ้านในบัลกาเรีย เด็ก ๆ สามารถไปเข้าไปห้องน้ำก่อนได้! จริง ๆ แล้ว เด็ก ๆ จะอยู่ด้านหน้าของแถวเสมอ เป็นที่แน่นอนว่าเป็นการยากที่จะรอคอยเข้าห้องน้ำหลังจากที่ตีมองุ่นที่เย็น ฉ่ำ!

เมื่อเรากลับไปยังที่นั่น โซเฟียบอกว่าอยากกินขนมสายไหม
ฉันคิดว่าการมีขนมขบเคี้ยวนี้ดูเป็นความคิดที่เข้าท่าดี
แต่ฉันอยากได้ข้าวโพดคั่ว
แม่กรอกตาและจูงเรากลับไปด้านล่างบันไดอีกครั้ง
แต่ครั้งนี้เราไปที่ซุ้มขายอาหาร มีคนมากมายกำลังรอคิวในแถว
แต่เหมือนเช่นที่เกิดขึ้นในห้องน้ำ
ฉันมองเห็นช่องว่างแล้วจึงคว้ามือโซเฟียไว้
พวกเราบิดตัวออกไปยังด้านหน้าแถวด้วยความรู้สึกภูมิใจ
แต่ก่อนที่ฉันจะบอกว่า “ข้าวโพดคั่วที่หนึ่ง” นั้น แม่ก็ดึงพวกเรากลับ
แม่บอกว่าในอเมริกา ผู้คนจะเรียกสิ่งที่เราทำว่า “การตัดหน้า”
ฉันคิดในใจว่า

“ช่างไม่ฉลาดเลยที่ผู้คนจะเปิดช่องขนาดใหญ่ระหว่างพวกเขา”

ในที่สุดเมื่อเราไปถึงเคาน์เตอร์สั่งอาหาร
ฉันสั่งรุตเพราะเป็นสิ่งเดียวที่ฉันได้ดื่มในอเมริกา โซเฟียสั่ง ดร.เป๊ปเปอร์
พร้อมกับขนมขบเคี้ยว
จากนั้นพวกเขาเบียร์ก็รีบกลับเข้าที่นั่งโดยถือแก้วเครื่องดื่ม ขนมสายไหม
และข้าวโพดคั่วอย่างระมัดระวัง

ฉันกำลังกินข้าวโพดคั่วและจิบรุตเบียร์ในแก้วขนาดใหญ่ในขณะที่การ
ขี่ม้าคล้องสัตว์ได้เริ่มขึ้น ทันใดนั้น ผู้คนก็ยืนขึ้นและเริ่มส่งเสียงเชียร์
ฉันประหลาดใจว่าเกิดอะไรขึ้น

จากนั้นฉันก็มองเห็นสุภาพสตรีขี่ม้าเข้ามาในสนามโดยถือธงขนาดใหญ่
ธงนั้นดูคุ้นตา แล้วฉันก็นึกได้ว่านั่นเป็นธงชาติอเมริกา

หญิงนั้นขี่ม้ารอบสนามในขณะที่ทุกคนก็ร้องเพลง แต่ฉันไม่รู้เนื้อเพลง

เมื่อทุกคนร้องเพลงจบ ฉันก็ดึงแขนเสื้อแม่และถามเกี่ยวกับเพลงนั้น
แม่ก็มองฉันอย่างขำ ๆ และบอกว่า “นั่นเป็น เพลงชาติอเมริกา (Star-
Spangled Banner) ”

จากนั้น
ตัวตลกก็เริ่มการเชียร์ให้แก่คาบอยเมื่อพวกเขาขี่ม้าเข้ามาในวงแหวน

ฉันมีความสุขที่ได้เห็นตัวตลกอยู่ตรงกลางของวงแหวนด้วย
แต่ฉันไม่เห็นมีนักกายกรรมหญิงหรือสิงโตส่งเสียงคำราม แต่กระนั้น
การขี่ม้าคล้องสัตว์ก็ยังมีสิ่งที่สนุกมากมาย

ฉันเก็บข้าวโพดคั่วบางส่วนไว้ในตอนท้ายของการแสดง
ฉันแทบรอไม่ไหวที่จะได้ป้อนอาหารให้แก่วัวตัวใหญ่ที่กำลังหายใจพิศพา
ดอยู่ในคอก

ฉันกำลังเอามือที่เต็มไปด้วยข้าวโพดคั่วยื่นผ่านรั้วกันเมื่อพ่อดึงมือฉันกลับ
และกระซิบข้างหูว่า “ในอเมริกา

พวกเราไม่ได้รับอนุญาตให้ป้อนอาหารสัตว์ในการแสดงขี่ม้าคล้องสัตว์”

สู่การอภิปราย

1. ลูก ๆ

ของครอบครัวชั้นเบิร์กพบว่าอเมริกานั้นแตกต่างจากบัลกาเรียในด้า
นใดบ้าง (การแสดงขี่ม้าคล้องสัตว์ : ภาพ เสียง และกลิ่น;
การเข้าแถวรอคิว; ห้ามไม่ให้อาหารสัตว์)

2. เหตุใดสิ่งต่าง ๆ ในอเมริกาจึงดูแปลกสำหรับพวกเธอ (แม้ว่าจะเกิดในอเมริกา แต่พวกเธอก็เติบโตในประเทศอื่น)

บอกเด็ก ๆ ว่า ลูก ๆ

ของครอบครัวชั้นเบิร์กพบกับสิ่งที่แตกต่างจากบัลกาเรียมากมาย

ความแตกต่างที่มากที่สุดก็เกี่ยวกับโบสถ์ของออร์ทอด็อก

ชาวบัลกาเรียเกือบทุกคนนับถือคริสต์นิกายออร์ทอด็อก

เนื่องด้วยธรรมเนียมประเพณีแต่โบราณ

พวกเขาดำเนินชีวิตและนมัสการพระเจ้าในวิธีที่แตกต่างจากที่เราทำ

โบสถ์ก็เก่าแก่และสวยงามมาก

เนื่องด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนาน

จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่โบสถ์ออร์ทอด็อกจะมีสิ่งที่ตกทอดมาถึงปัจจุบัน

(วัตถุโบราณซึ่งเป็นสิ่งที่พิเศษสำหรับชาวคริสต์นิกายออร์ทอด็อกเพื่อว่าวัตถุ

เหล่านั้นเชื่อมโยงไปถึงนักบุญหรือผู้ที่สละชีวิตเพราะความเชื่อ)
ซึ่งอาจจะเป็น เล็บมือ ปอยผม หรือฟันของนักบุญ
อีกทั้งยังมีหลุมฝังศพซึ่งนักบุญหรือกษัตริย์ถูกฝังไว้ ไอคอน
(รูปภาพ/ภาพวาดเกี่ยวกับความเชื่อ)
นั้นใช้ในการนมัสการของศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอด็อกซ์ด้วย
สิ่งเหล่านี้ใช้เพื่อเป็นการเตือนคริสตชนถึงความสำคัญของเหตุการณ์ในพ
ระคัมภีร์หรือประวัติศาสตร์ของคริสตจักรเอง
นานมาแล้วนั้นผู้คนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้
ดังนั้นรูปภาพ/รูปวาดนี้จึงช่วยบอกเรื่องราวในอดีต
บอกเด็ก ๆ ว่า

วันนี้เราจะมาวาดรูปเพื่อบอกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตของเรา
โดยให้วาดเป็นเรื่องราวของเด็ก ๆ เอง 4 รูป

แจกกระดาษให้เด็ก ๆ
และแสดงวิธีการพับกระดาษให้เป็นสองทบเพื่อให้ได้ช่องสี่เหลี่ยม 4
ช่องเท่า ๆ กัน ขอให้เด็ก ๆ
วาดรูปภาพสี่รูปตามลำดับเพื่อบอกเรื่องราวของพวกเขา หนุนใจให้เด็ก ๆ
วาดรูปที่บอกถึงการถวายเป็น การกลับใจ และการรับบัพติศมา
แล้วแนะนำให้เด็กเพิ่มเรื่องราวอื่น ๆ ในชีวิต เช่น
เวลาที่พระเยซูทรงช่วยเหลือ หรือตอบคำอธิษฐาน
ใช้เวลาเด็ก ๆ ในการวาดรูป จากนั้น จึงบอกเด็ก ๆ ว่า
รูปวาดเกี่ยวกับความเชื่อนี้ปกติแล้วจะมีสีสันและมีติดทองคำ เงิน
และเพชรพลอยบนภาพ ดังนั้น
เราจะทำให้ภาพสมบูรณ์ด้วยการตกแต่งกรอบรูป
แล้วนำภาพนี้ไปบ้านเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่
พระองค์ได้ทรงกระทำในชีวิตของเราและในชีวิตของคริสเตียนทั่วโลก
แจกอุปกรณ์สำหรับตกแต่งพร้อมด้วยกาว

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้น เตรียมรูปไฟที่ตัดไว้สำหรับเด็กทุกคน
พร้อมด้วยกระดาษโปสการ์ดที่มีรูปเทียนที่ยังไม่ได้จุดไฟ

บอกเด็ก ๆ ว่า **ในบัลกาเรีย**

ผู้คนไม่ได้มาที่โบสถ์เพียงเพื่อฟังคำเทศนา ร้องเพลง และอธิษฐานเท่านั้น
แต่เทียนไขมีบทบาทสำคัญในการนมัสการของพวกเขา

เมื่อพวกเขาเข้ามาในโบสถ์

พวกเขาก็จะซื้อเทียนไขจากหญิงที่ยืนอยู่ด้านในประตู

จากนั้นก็เข้าไปยังแท่นบูชาอย่างเงียบและให้ความเคารพ

ที่นั่นเองพวกเขาจะจุดเทียนและอธิษฐาน

เทียนมีกลิ่นที่เฉพาะซึ่งอบอวลทั่วทั้งโบสถ์

เมื่อเราได้กลิ่นของเทียนเหล่านี้

เราก็จะระลึกถึงกลิ่นของเทียนและคิดถึงโบสถ์เสมอ

บางครั้งเราก็ใช้เทียนไขในคริสตจักรเช่นกัน

แม้ว่าเราจะไม่ใช่ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายออร์ทอด็อกซ์ก็ตาม

แต่เทียนไขสามารถเป็นสิ่งย้ำเตือนเราให้อธิษฐาน

และเวลานี้เป็นเวลาที่ดีสำหรับการอธิษฐานเพื่อประเทศบัลกาเรียและลูก ๆ
ของมิชชันนารี

แจกกระดาษโปสการ์ดให้เด็ก

หนุนใจให้เขียนคำอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือและปกป้องลูก ๆ
ของมิชชันนารีไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนและเมื่อพวกเขากลับไปยังบ้านเกิด

จากนั้นก็แจกรูปไฟที่ตัดไว้และก้าว บอกเด็ก ๆ ว่า **เราจะมา “จุดไฟ”**

บนเทียนไขของเราและจากนั้นก็อธิษฐาน

ให้เด็กแต่ละคนติดรูปไฟบนรูปเทียนไขบนกระดาษโปสการ์ด

ปิดการอธิษฐานด้วยการอธิษฐานเพื่อครอบครัวมิชชันนารีทั่วโลก

หนุนใจให้เด็ก ๆ

นำโปสการ์ดนี้กลับบ้านเพื่อเป็นสิ่งเตือนใจในการอธิษฐานเพื่อลูก ๆ

ของมิชชันนารี

บทที่ 5 : อิตาลี

วัตถุประสงค์

เพื่อสอนเด็ก ๆ

เกี่ยวกับโครงการอาสาสมัครของคริสตจักรนารีนที่เรียกว่า Mission Corps. หรือมิชชันนารีอาสา

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- อัครทูตเปาโลถูกคุมขังอยู่ในโรมเป็นเวลาหลายปีในขณะที่กำลังรอการไต่สวนต่อหน้าซีซาร์
- เมืองเวนิสถูกสร้างขึ้นจากเกาะเล็ก ๆ 117 เกาะที่เชื่อมต่อกันด้วยสะพานมากกว่า 400 สะพาน
- ประเทศอิตาลีซึ่งมีพื้นที่เป็นรูปทรงเท้าบูทนี้เลื่องชื่อในเรื่องของผลไม้กและองุ่น
- ภูเขาไฟ Vesuvius (เวสุเวียส) เป็นหนึ่งในภูเขาไฟที่มีชื่อเสียงของอิตาลี และเป็นหนึ่งในภูเขาไฟที่อันตรายที่สุดลูกหนึ่งของโลก ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงของเมืองเนเปิลส์
- หอเอนเมืองปิซาเอียงไปด้านหนึ่งเนื่องจากว่าสร้างบนพื้นส่วนที่ไม่แน่นอน
- เมื่อเพื่อนสนิทกล่าวทักทายกัน บ่อยครั้งจะใช้แก้มชนกันและจูบอากาศในเวลาเดียวกัน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

หารูปโปสเตอร์สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในอิตาลี เช่น เวนิส ปิซา โรม และเนเปิลส์ ตัดภาพโปสเตอร์ไว้บนกระดานหรือบนผนังห้อง จัดห้องเรียนเป็นลักษณะของคาเฟ่กลางแจ้งเพื่อให้เด็ก ๆ นั่งในระหว่างการเรียน คลุมโต๊ะด้วยผ้าลายหมากรุกหรือกระดาษสีขาว ดึงเอาฉากที่ติดกับขวดน้ำผลไม้หรือน้ำเปล่า จากนั้นก็ใส่ดอกคาร์เนชั่นทั้งก้านลงไปในช่วงแต่ละใบ จัดวางขวดเหล่านี้นี้ไว้ตรงกลางของโต๊ะ เตรียมกระดาษใส่ถุงไว้เป็นของขวัญสำหรับเด็ก ๆ ในแต่ละโต๊ะ หากเป็นได้คลุมโครงไม้แต่งสวนด้วยเถาถุงพลาสติกหรือไฟคริสต์มาสก็ได้ วางโครงไม้ไว้ด้านหลังของโต๊ะในคาเฟ่ เปิดเพลงในบรรยากาศของอิตาลีในขณะที่ยังเด็ก ๆ เดินเข้ามาในห้อง

ใช้กระดาษสี ตัดเป็นรูปแผนที่ประเทศอิตาลี 6 ใบและเขียนข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอิตาลีข้อละแผ่น

จุดสำคัญของบทเรียนนี้อยู่ที่มิชชันนารีอาสา ทิมและดานีเอลลา เวทสตันที่ได้เรียนรู้ว่าในการแบ่งปันความเชื่อกับผู้คนนั้น พวกเขาจำเป็นต้องอดทนรอคอยพระเจ้าเป็นผู้นำมาซึ่งผลลัพธ์

ข้อพระคัมภีร์หลักคือ : “ข้าพเจ้าปลุก อปอลโลรดน้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต” (1 โครินธ์ 3:6) ก่อนเริ่มชั้นเรียน

เขียนถ้อยคำใน 1 โครินธ์ 3:6 ในกระดาษการ์ดใบเล็ก ๆ โดยทำเป็นหลายชุด แล้วเขียนพระคัมภีร์นี้ไว้บนกระดาษแข็ง

บอกเด็ก ๆ ว่า **วันนี้เราจะเรียนเกี่ยวกับประเทศอิตาลีซึ่งมีลักษณะเป็นรองเท้าบูท** แสดงที่ตั้งของประเทศอิตาลีและเมืองเวนิส ปิซา โรม และเนเปิลบนแผนที่โลก

เอากระดาษสีที่ตัดเป็นรูปแผนที่ประเทศอิตาลีให้อาสาสมัครและขอให้พวกเขาอ่านข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศอิตาลี

แสดงข้อพระคัมภีร์และบอกเด็ก ๆ ว่า เปาโลเขียนพระคัมภีร์ทั้ง 1 และ 2 โครินธ์ ให้เราอ่านข้อพระคัมภีร์ที่เปาโลเขียนใน 1 โครินธ์นี้ด้วยกัน

หลังจากที่อ่านพระคัมภีร์ร่วมกันแล้วถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ
คิดว่าอัครทูตเปาโลเขียนข้อพระคัมภีร์ตอนนี้มีความหมายว่าอย่างไร
ให้เด็ก ๆ ได้ตอบ

บอกเด็ก ๆ ว่า

พระคัมภีร์ได้เปรียบเทียบการปลูกต้นไม้กับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้คนได้ยินเรื่องราวเกี่ยว
ยวกับพระเยซูในครั้งแรก เมล็ดพันธุ์ได้ถูกหว่านลงในหัวใจของผู้คน
เราช่วยให้เมล็ดนั้นเติบโตขึ้นโดยการรดน้ำ ให้แสงแดด และอาหาร
เราช่วยให้ผู้คนเติบโตฝ่ายวิญญาณได้โดยการสอนเขาถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ท
รงตรัสไว้ในพระคัมภีร์และสำแดงความรักแก่พวกเขา
คนที่ทำหน้าที่ในการปลูกและรดน้ำนี้อาจเป็นฆราวาส อาจารย์สอน
ศิษยาภิบาล และมิชชันนารีเหมือนเปาโล
พระเจ้าต้องการคนเหล่านี้ในการช่วยเหลือในการปลูกเมล็ดพันธุ์แห่งความ
รอด

ให้เด็กอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ด้วยกันหลาย ๆ ครั้ง
เอากระดาษแข็งที่เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้ ออกและขออาสาสมัครที่จะท่องพร
ะคัมภีร์ออกเสียง จากนั้นเอานาฬิกาจับเวลาออกมา บอกเด็ก ๆ
ว่าจะมีการแข่งขันกันเรียงข้อพระคัมภีร์ให้ถูกต้อง

แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นกลุ่ม และแจกชุดการ์ดที่เขียนข้อคัมภีร์ไว้
โดยคว่ำหน้าลง
นับหนึ่งถึงสามและให้แต่ละทีมพลิกการ์ดขึ้นและเรียงให้ถูกต้อง
ทีมที่ทำได้เร็วที่สุดและเรียงลำดับได้ถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ
ให้รางวัลกับทุกคนที่ได้มีโอกาสมาร่วมกัน

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 5 หอเอนเมืองปีซา
สั้นกระดิ่งก่อนที่จะแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่มีชื่อเสียงนี้

1. ในปีค.ศ. 1173 ผู้คนในเมืองปีซา
ประเทศอิตาลีได้สร้างหอระฆังขึ้นสำหรับคริสตจักรใหม่ของพวกเขา
แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้น
2. ดินใต้หอระฆังนี้เริ่มเกินไป หอระฆังนี้จะค่อย ๆ เอียงลงช้า ๆ

3. ชาวอิตาลีก็ยังคงสร้างหอรระฆังต่อไป ใช้เวลาเกือบ 200 ปีจึงสร้างเสร็จ
4. หอคอยนี้มี 8 ชั้นซึ่งรวมถึงห้องระฆังและบันไดกว่า 300 ชั้น มีระฆัง 7 ใบอยู่บนสุด
5. เป็นเวลาหลายปี ผู้คนได้พยายามเสริมความแข็งแรงให้แก่หอรระฆัง แต่ในแต่ละครั้ง พวกเขาาก็กลับทำให้มันเอียงมากขึ้นไปอีก มีหลายคนกล่าวว่าหอคอยนี้จะล้มลงมา

6. ในที่สุด

ทีมก่อสร้างก็ได้ตัดสินใจขุดดินบางส่วนจากทางด้านที่สูงกว่า แม้ว่าหอรระฆังนี้จะได้รับการเสริมให้แข็งแรงขึ้น แต่มันก็ยังคงเอนอยู่อย่างนั้นและมีชื่อเสียง

ให้เด็ก ๆ ระบายสีหรือตกแต่งแผ่นกิจกรรม แนะนำให้เด็ก ๆ วาดรูปของเขาเองลงในรูปภาพเหมือนเป็นนักท่องเที่ยว

เพื่อให้เป็นลักษณะ 3 มิติ ให้เตรียมไหมพรมสีต่าง ๆ เศษผ้าหรือกระดาษสีต่าง ๆ หรือเส้นพาสต้าดิบสำหรับเด็ก ๆ ติดลงไปบนรูปภาพ จากนั้นหนุนใจให้เด็ก ๆ เขียนสมมติเกี่ยวกับการไปเที่ยวเมืองปิซาเพื่อเยี่ยมชมหอเอนนี้

บอกเด็ก ๆ ว่า

เป็นไปได้ว่ามีซันนารีอาสาที่ได้ไปเยี่ยมชมหอเอนเมืองปิซาเพื่อมองหาโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณ

คริสตจักรนารีนเชื่อมั่นในโครงการมิชชันนารีอาสาที่เรียกว่า

Mission Corps

อาสาสมัครเหล่านี้หาเงินเองเพื่อการรับใช้เป็นมิชชันนารีสำหรับสองถึงสามเดือนหรืออาจเป็นหลายปี

มิชชันนารีอาสาเหล่านี้มีความสำคัญเช่นเดียวกับมิชชันนารี โดยการหาเงินเองนี้

เหล่ามิชชันนารีอาสาสามารถทำให้คริสตจักรมีมิชชันนารีเพิ่มขึ้นเป็นสอง

เท่า ในปี 2007 มีผู้คนที่เป็นมิชชันนารีอาสา กว่า 452 คนในกว่า 66

แห่งทั่วโลก พวกเขามีอาชีพต่าง ๆ กันไป เช่น
ผู้ประสานงานฉายภาพยนตร์พระเยซู

ผู้ประสานงานการประกาศและการก่อสร้าง (Work & Witness)

นักพัฒนาเว็บไซต์ ผู้ปลูกสร้างคริสตจักร อาจารย์ และช่างคอมพิวเตอร์

บอกเด็ก ๆ วันนี้เราจะได้ยินเกี่ยวกับมิชชันนารีอาสา 2
คนที่ไปยังประเทศอิตาลีเพื่อประกาศเรื่องราวของพระเยซู

เรื่องราวพันธกิจ : คนชงกาแฟและช่างทำผม

โดย กีน่า เกรท พอทเทนเจอร์

เมื่อทิมและดานีเอลลา

เวทสโตนไปยังประเทศอิตาลีในฐานะมิชชันนารีอาสา

พวกเขาได้เรียนรู้ว่างานของพวกเขาจำเป็นต้องอาศัยความอดทน

“ร้านกาแฟไกลกว่าที่ผมคิดไว้อีกนะ”

ทิมพูดกับดานีเอลลา

ภรรยาของเขา

“ฉันไม่สนใจว่าจะเดินไกลแค่ไหน”

ดานีเอลลาตอบ

“แต่กลับสนุกที่ได้สำรวจบ้านใหม่ของเราในซิซิลีนี้”

ทิมและดานีเอลลาเดินเรื่อย ๆ

ผ่านถนนที่แคบ

มีลมพัด

ผ่านหน้าตลาดนัดผักและผลไม้

ทั้งคู่ได้ย้ายไปอยู่ที่เกาะทางใต้ที่ใหญ่ที่สุดของอิตาลีเพื่อเป็นมิชชันนารีอา

สา ไม่นานพวกเขาก็ได้รู้ว่าชาวอิตาลีชื่นชอบใช้เวลาอยู่ในร้านกาแฟ

เหล่าเพื่อนจะเพลิดเพลินกับการไปหากินกาแฟและเกลาโต

(ไอศกรีมอิตาลี)

“นั่นร้านกาแฟที่เรามองหา”

ทิมพูด

และชี้ไปยังร้านกาแฟที่ชื่อว่า

แพมแพม

ศิษยาภิบาลในท้องถิ่นได้บอกครอบครัวเวทสโตนว่าร้านแพมแพมเป็นสภ

านที่ดีที่สุดในการหาเพื่อนใหม่เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ

เมื่อทั้งคู่เดินเข้าไปในร้าน พวกเขาเห็น คนชงกาแฟกำลังทำกาแฟ

เขายิ้มและทักทายทั้งคู่

ทิมและดานิเอลล่ากล่าวทักทาย “เซา (สวัสดี)!”
“ฉันยังไม่ได้เรียนสั่งกาแฟภาษาอิตาเลียนเลย” ดานิเอลลาบอกกับทิม
คนชงกาแฟได้ยื่นที่ดานิเอลลาพูดแล้วจึงถามว่า
“พวกคุณเป็นอเมริกันหรือ”

“ใช่แล้ว!” ทิมตอบด้วยความประหลาดใจ
“คุณพูดภาษาอังกฤษได้หรือ”

ชายหนุ่มคนนั้นหันหัวแล้วตอบว่า “ก็นิดหน่อย”
ทิมสั่งกาแฟคาปูชิโนสองแก้ว
คนชงกาแฟได้พาทั้งสองไปยังเคาน์เตอร์ ตามด้วยผ้าเช็ดปาก ช้อน
และช็อกโกแลตชิ้นเล็ก ๆ สองชิ้น

ทั้งสองคนได้แนะนำตนเองกับคนชงกาแฟ
ส่วนคนชงกาแฟก็ได้ชี้ไปที่ป้ายชื่อของตนเองและพูดว่า “ซัลโว”

เมื่อทิมและดานิเอลล่าสั่งเรียกภาษาอิตาเลียนนั้น
พวกเขาฝึกพูดภาษาใหม่นี้โดยการพูดคุยกับซัลโว
เขาแอบหัวเราะในวิธีการพูดออกเสียงคำในภาษาอิตาเลียนของทั้งสอง
แต่เขาก็ช่วยแก้ไขให้ถูกต้องอย่างอดทน

“ซัลโวเป็นคนดีมาก” ดานิเอลลาบอกกับทิมเมื่อพวกเขาเดินกลับบ้าน
“เราน่าจะกลับมาและพูดคุยกับเขาอีกครั้ง
ไม่แน่ว่าเราอาจจะมีโอกาสบอกเขาเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าก็เป็นได้”

ตลอดระยะเวลาหลายเดือนต่อมา
ทิมและดานิเอลลาได้ไปเยี่ยมร้านแพมแพมเสมอเพื่อไปทานกาแฟและพูดคุย
กับซัลโว เขาจะฉีกยิ้มกว้างเมื่อใดก็ตามที่ทั้งสองเดินเข้ามาในร้าน
เหมือนเขารอคอยการมาของทั้งสอง

วันหนึ่ง ซัลโวได้เชิญทิมและดานิเอลลามาทานมื้อเย็นที่บ้านของเขา
เขาได้แนะนำให้รู้จักกับคู่มั่นของเขา เซอร์รี่ ซึ่งเป็นช่างทำผม
ซัลโวและเซอร์รี่เตรียมงานเลี้ยงในแบบฉบับของอิตาเลียนไว้ให้แก่ครอบครัว
เวทสโตน อาหารประกอบไปด้วยขนมปังอิตาเลียน พาสต้า เนื้อ
ขนมปัง สลัด ของหวาน และกาแฟ
ทั้งสี่คนใช้เวลาในช่วงเย็นนั้นฝึกคำใหม่ ๆ

และใช้มือช่วยในการสื่อสารพูดคุยเกี่ยวกับตนเอง งานที่ทำ และครอบครัว ซัลโวและเซอร์รี่ทำให้มิชชันนารีอาสาทั้งสองคนรู้สึกถึงการต้อนรับในซิซิลี และทั้งสองคนก็ได้มีโอกาสทานอาหารร่วมกันบ่อย ๆ

ทิมและดานิเอลลาได้อิทธิฐานทุกวันเพื่อสำหรับเพื่อนใหม่ของพวกเขา บางครั้งทั้งสองก็ได้พูดคุยกับซัลโวและเซอร์รี่เกี่ยวกับพระเยซูและสิ่งแตกต่างที่พระองค์ได้ทรงกระทำในชีวิตของทั้งสอง

ซัลโวและเซอร์รี่มักจะยิ้มและฟัง

แต่พวกเขาก็ไม่เคยถามถึงการต้อนรับพระเยซูเลย

ครอบครัวเวทสโตนได้เรียนรู้ว่าต้องใช้ความอดทนในการแบ่งปันพระกิตติคุณ เพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะเลือกติดตามพระเยซูในทันที

หลังจากสองปีในซิซิลีและหนึ่งปีในโรม

ก็เป็นเวลาที่ทิมและดานิเอลลาต้องกลับบ้านที่สหรัฐอเมริกา ด้วยความเศร้า พวกเขากล่าวลาซัลโวและเซอร์รี่และสัญญาว่าจะติดต่อมาหา

ทิมและภรรยายังคงอิทธิฐานเพื่อคนซังกาแพและช่างทำผมที่จะมีโอกาสได้ต้อนรับพระเยซู

ในฤดูร้อนหนึ่ง

ทิมและดานิเอลลาได้กลับไปยังซิซิลีพร้อมกับทิมมิชชันนารี

ซัลโวและเซอร์รี่ต้อนรับการกลับมาของพวกเขาอย่างตื่นเต้น

“เราจะมีการประชุมที่คริสตจักรกับทิมมิชชันนารี

และเราอยากเชิญพวกคุณมาเป็นแขกของเราด้วย”

ทิมบอกกับซัลโวและเซอร์รี่

“ได้ ได้ ไปแน่นอน!” ซัลโวตอบ

แม้ว่าซัลโวและเซอร์รี่จะเข้าร่วมการประชุมและดูเหมือนจะมีความสุข

แต่พวกเขาก็ยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซู

แต่พวกเขาได้รู้จักพระวิญญาณบริสุทธิ์

ครอบครัวเวทสโตนเดินทางกลับสหรัฐอเมริกา

วางใจให้พระเจ้าที่จะให้เมล็ดพันธ์แห่งความรอดที่พวกเขาได้ปลูกไว้ในใจของเพื่อนทั้งสองนี้ที่จะเติบโตขึ้น

พวกเขาเชื่อว่าอาจใช้เวลาหลายปีกว่าที่ผู้คนจะพร้อมในการตัดสินใจต้อนรับ

พระคริสต์

อีกทั้งพวกเขาเห็นว่าพวกเขาต้องอธิษฐานเพื่อซัลโลและเซอร์รี่ต่อไป

สู่การอภิปราย

1. ทำไมมิชชันนารีทิมและดานิเอลลาถึงใช้เวลาอยู่ในร้านกาแฟ
2. เราจะสามารถหาเพื่อนใหม่เพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณได้จากที่ไหนบ้าง
3. เราต้องอธิษฐานเพื่อสำหรับผู้ที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดนานเท่าไร

บอกเด็ก ๆ ว่า **เรื่องราวในวันนี้เราได้เรียนรู้ว่า ครอบครัวเวทสโตน ซึ่งเป็นมิชชันนารีอาสาในประเทศอิตาลี**

ได้หว่านเมล็ดพันธุ์ฝ่ายวิญญาณไว้ในหัวใจของซัลโวและเซอร์รี่

มิชชันนารีทั้งสองได้พูดคุยกับซัลโวและเซอร์รี่เกี่ยวกับพระเยซูและสำแดงความรักของพระเจ้าผ่านทางความเป็นเพื่อน

อีกทั้งพวกเขายังได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยให้ทั้งซัลโวและเซอร์รี่ได้ตระหนักว่าพวกเขาต้องการพระเยซู

ทิมและดานิเอลลาใช้เวลามากในการหว่านเมล็ดพันธุ์ฝ่ายวิญญาณและหนุนใจให้เมล็ดพันธุ์เติบโตขึ้นโดยการแบ่งปันความรักของพระเจ้า
วันนี้เราจะมาปลูกเมล็ดจริง ๆ และเราจะดูแลให้มันเติบโตขึ้น

แจกถ้วยพลาสติกที่มีชื่อของเขา เมล็ดถั่ว และกระดาษชำระให้เด็ก ๆ แต่ละคน แสดงวิธีการปลูกให้ดู จากนั้นก็ช่วยเด็ก ๆ ปลูกต้นถั่วของตนเอง

1. ฉีกกระดาษชำระออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ และจุ่มลงไป在水里
2. บิดน้ำพอหมาด ๆ และวางกระดาษชำระไว้ในถ้วยพลาสติก
3. หย่อนเมล็ดถั่วลงไปใ้ในกระดาษชำระที่เปียกน้ำที่อยู่ในถ้วยพลาสติก ซึ่งเราจะมองเห็นได้

บอกเด็ก ๆ ว่า

ตอนนี้เราจะวางเมล็ดถั่วของเราไว้ให้รับแสงแดดและรดน้ำสม่ำเสมอเพื่อที่มันจะได้โตขึ้น รากก็จะเริ่มงอกอย่างช้า ๆ

เมล็ดถั่วบางเม็ดอาจจะแตกหน่อใหม่เล็ก ๆ

เราจะสามารถมองเห็นต้นถั่วเติบโตเมื่อมองผ่านถ้วยพลาสติกใส่นี้

เป็นเหมือนทีมกับดานิเอลลาที่ได้เรียนรู้ว่าพวกเขาจำเป็นต้องรอคอยอย่างอดทนเพื่อเห็นผลในการแบ่งปันพระคำของพระเจ้า
เราก็ตองรอคอยอย่างอดทนที่จะเห็นต้นถั่วของเราเติบโตขึ้น

ในระหว่างการเรียนแต่ละครั้ง ให้เด็ก ๆ
ได้มีโอกาสรดน้ำลงบนกระดาษชำระโดยรอบต้นถั่ว
รดน้ำเพิ่มในระหว่างคาบเรียนหากจำเป็น

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ถ่ายเอกสารรูปหอนเมืองปิสซาให้เด็กแต่ละคน
ถามเด็ก ๆ ว่า

วันนี้เราได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการแบ่งปันพระคำของพระเจ้าให้แก่ผู้อื่น
(การพบเพื่อนใหม่ สร้างความสัมพันธ์

อธิษฐานให้พระเจ้าทำงานในชีวิตของพวกเขา
รอคอยให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ) ถามเด็ก ๆ ว่า

“มิชชันนารีอาสาคือใคร”

(คนที่หาเงินเพื่อรับใช้เป็นมิชชันนารีสองถึงสามเดือนหรือไม่ก็เป็นหลายปี)
บอกเด็ก ๆ ว่า

คริสตจักรนัซารีนมีมิชชันนารีอาสาอยู่ทั้งในอิตาลีและทั่วโลก

พวกเขาทำงานที่สำคัญ และด้วยการหาเงินทุนเอง

**พวกเขาก็ได้ทำให้คริสตจักรมีจำนวนมิชชันนารีที่ได้รับการสนับสนุนเพิ่ม
ปีนสองเท่า**

แจกโปสการ์ดที่มีรูปของหอนเมืองปิสซาให้เด็กแต่ละคน บอกเด็ก ๆ
ว่า

**ให้เขียนหัวข้ออธิษฐานเพื่อสำหรับมิชชันนารีอาสาในอิตาลีและผู้คนที่พวกเขา
เขาได้มีโอกาสแบ่งปันเรื่องราวของพระเจ้า** หลังจากที่ได้เด็ก ๆ

เขียนเสร็จแล้ว ขออาสาสมัครที่จะออกมาอ่านหัวข้ออธิษฐานให้ฟัง

อธิษฐานปิด ให้เด็ก ๆ ได้ระบายสีหอนเมืองปิสซา บอกให้เด็ก ๆ

นำการ์ดนี้กลับบ้านและนำไปติดไว้บนกระดานหรือหน้าตู้เย็นเพื่อเป็นสิ่งเตือนใจในการอธิษฐาน

บทที่ 6: อัลเบเนีย

วัตถุประสงค์

เพื่อเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ว่าเมื่อคริสเตียนแสดงการต้อนรับแขกที่ดี พระเจ้าสามารถใช้สิ่งนี้สร้างอาณาจักรของพระองค์ให้เติบโตได้

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ชาวอัลเบเนียนสืบเชื้อสายมาจากชนเผ่าโบราณที่เรียกว่า อิลลิเรียน
- อัครทูตเปาโลอาจจะเดินทางบนถนนของชาวโรมันโดยผ่านประเทศอัลเบเนีย
- เมืองหลวงของประเทศอัลเบเนียคือเมืองติรานา ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในอัลเบเนีย
- แม้ว่าคนส่วนใหญ่ในอัลเบเนียจะนับถือศาสนาอิสลาม แต่ก็ยังมีคริสตจักรโปรเตสแตนต์อยู่หลายคริสตจักรที่กำลังเริ่มสร้างขึ้น
- ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาวอัลเบเนียได้ปกป้องชาวยิวและมีชาวยิวเพียงครอบครัวเดียวที่เสียชีวิต
- พ่อแม่ของแม่ชีเทเรซาเป็นชาวอัลเบเนีย

อีกทั้ง ถนนของชาวโรมันที่มีชื่อว่า “เวีย เอ็กนาเตีย (Via Egnatia)” นี้ อาจจะเป็นเส้นทางที่เปาโลใช้ในการเดินทางเป็นมิชชันนารีเที่ยวที่ 3 ถนนเส้นนี้ตัดผ่านเมืองหนึ่งของโรมที่ชื่อว่าอิลลิริคัม หาแผนที่ถนนของชาวโรมัน (ท่านสามารถหาได้จาก

http://en.wikipedia.org/wiki/Via_Egnatia) ช่วยเด็ก ๆ

หาที่ตั้งของประเทศอัลเบเนียบนแผนที่ และจากนั้นให้อ่านในโรม 15:17-

21 โดยเน้นที่ข้อ 19 ซึ่งได้พูดถึงเมืองอีลลิริคุม ประเทศอัลเบเนียในปัจจุบันตั้งอยู่ในส่วนของเมืองนั้น ดั้งเดิมเหมือนว่าเปาโลจะเป็นผู้ที่นำความเชื่อของคริสเตียนไปยังอัลเบเนีย จากนั้นอ่านในกิจการ 17:1 และให้ความสนใจไปที่คำว่า เมืองอปอลโลเนีย หมู่บ้านในอดีตนี้ตั้งอยู่ใกล้กับเมืองโปลยานีในประเทศอัลเบเนียในปัจจุบัน

เตรียมกระดาษที่ตัดเป็นรูปเท้าและมีข้อพระธรรมจาก โรม 15:19 เขียนไว้หนึ่งหรือสองคำในรูปเท้าแต่ละอัน เริ่มตั้งแต่ “จนข้าพเจ้า”

และจบด้วย “เมืองอีลลิริคุม” ส่วนรูปเท้าอันสุดท้ายให้พิมพ์ว่า “อัครทูตเปาโล” และพระคัมภีร์ ให้เด็ก ๆ

เรียงให้ถูกต้องและใช้เทปติดกับถนนของโรมันบนแผนที่

อีกด้านหนึ่งของห้องเรียนให้ทำป้ายเขียนไว้ว่า

“กรุณาถอดรองเท้าที่นี่” บอกให้เด็ก ๆ

ถอดรองเท้าออกเมื่อพวกเขาเดินเข้ามาในห้องเรียน

บอกเด็กว่าในอัลเบเนียนั้นการใส่รองเท้าเข้าไปในบ้านคนอื่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สุภาพ

หากยังมีที่ว่าง ให้จัดวางโต๊ะเล็ก ๆ หรือชั้นวางโทรทัศน์

แล้วจัดวางชุดจาน ชุดช้อนส้อม ผ้าเช็ดปาก และแก้วน้ำดื่ม

สิ่งนี้เป็นการแสดงถึงการต้อนรับแขกที่เป็นที่รู้จักของชาวอัลเบเนีย

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

อัลเบเนียนั้นประเทศทางยุโรปตะวันออกที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ถนนของชาวโรมันที่มีชื่อเสียงตัดผ่านอัลเบเนีย

อัครทูตเปาโลได้กล่าวถึงถนนเส้นนี้ในจดหมายที่มีไปถึงพี่น้องธรรมิกชนในกรุงโรม ในอดีต อัลเบเนียเป็นที่เลื่องลือในเรื่องของศิลปะ ประชญา

ดนตรี และการแสดง แต่ปัจจุบันอัลเบเนียกลับเป็นประเทศที่ยากจน

แต่ผู้คนยังคงมั่งคั่งในด้านอื่น

ชาวอัลเบเนียเป็นคนที่ต้อนรับผู้คนอย่างอบอุ่น พวกเขาจะเชิญคุณเข้าไปและให้สิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขามี แม้ว่าพวกเขาจะมีเงินไม่มากก็ตาม นี่เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์นับแต่ช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์นั้นชาวอัลเบเนียต้องถูกจำคุกเมื่อการพบกับคนต่างชาติ

บอกเด็ก ๆ ว่า

ครอบครัวชาวอัลเบเนียโดยทั่วไปแล้วยากจนและไม่มีอาหารกินทุกวัน อีกทั้งไฟฟ้าก็ดับเป็นเวลาหลายชั่วโมงบ่อยครั้งในแต่ละวัน ซึ่งทำให้ยากต่อการทำอาหารร้อน ๆ แชนวิชที่ใส่เฟตาชีสและมะเขือเทศจึงมักจะเป็นสิ่งที่ครอบครัวนี้จะนำมาให้กิน

อัครทูตเปาโลได้เดินทางผ่านประเทศอัลเบเนียเมื่อครั้งที่ยังเป็นเมืองอิสสิริคม อาจเป็นไปได้ว่าเปาโลได้เคยเป็นแขกและได้กินแชนวิชที่คล้าย ๆ กันนี้ เปาโลอาจพูดคุยเกี่ยวกับพระเยซูในขณะที่เคี้ยวชีสและมะเขือเทศภายในบ้าน วันนี้ ให้เรามาสวมมติว่าครูเป็นชาวอัลเบเนียและเด็ก ๆ จะมากินอาหารที่บ้านครู เมื่อทำอย่างนี้แล้ว ครูจะบอกเด็ก ๆ ถึงความจริงที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเทศนี้

ให้เด็กที่สนใจทำแชนวิชช่วยทาชีสบนขนมปังและวางซ้อนด้วยมะเขือเทศหั่นแว่นและขนมปังอีกแผ่นหนึ่งด้านบน ไม่ต้องบังคับให้เด็กทำหรือกินแชนวิชหากพวกเขาไม่ต้องการหรือแพ้อาหาร อย่างไรก็ตามอาจจะชักชวนให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสลองกินบางอย่าง (ซึ่งอาจจะเป็นขนมปังก็ได้) ในขณะที่เด็ก ๆ กำลังกินอยู่นั้น ก็ให้แบ่งปันเรื่องราวข้อมูลเบื้องต้นของอัลเบเนีย จากนั้นก็เล่าเรื่อง

เรื่องราวพันธกิจ : ความเชื่อที่ต้องอดทน
โดย ทีแอนนา ชันเบิร์ก

บางครั้งเราคาดหวังให้การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นทันที แต่จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราเป็นมิชชันนารีในประเทศที่สถานการณ์ที่ยากลำบากไม่สามารถเปลี่ยนได้ภายในชั่วข้ามคืน

ครอบครัวแอลิสันได้กลิ่นของเกลือครั้งแรกเมื่อเครื่องบินลงจอดที่เมืองตริอานา ในอัลเบเนีย ต้นปาล์มและต้นมะกอก เถาองุ่น และภูเขาที่สร้างสรรค์เป็นภาพที่ประหนึ่งเหมือนเป็นสวรรค์ แซนด์ แอลิสันนึกภาพอัครทูตเปาโลนั่งท่ามกลางแสงแดด ถิ่นผลไม้มาในขณะที่กำลังแบ่งปันถึงการที่พระเยซูคริสต์ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของท่าน

เมื่อแซนด์มองไปรอบ ๆ เธอมองเห็นทั้งอัลเบเนียในอดีตและปัจจุบัน ปีแห่งรัฐบาลหัวรุนแรงได้ทิ้งไว้แต่ประเทศและผู้คนชาวอัลเบเนียที่ยากจน จากการที่ครอบครัวชาวอัลเบเนียนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ครอบครัวแอลิสันจะต้องพยายามเข้าใจในการเป็นมุสลิม ไม่ช้าพวกเขาก็ได้เรียนรู้ว่ามีบทบาทที่แตกต่างกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้หญิงจะต้องทำงานที่เกี่ยวข้องกับบ้านและครอบครัว พวกเขาใช้เวลาเพียงน้อยนิดในการพูดคุยหรือเล่น ในฐานะที่แซนด์เป็นผู้หญิง เธอจำต้องระมัดระวังในการพูดคุยกับชายหนุ่มคนอื่นมากกว่าการคุยกับสามีของเธอ ในที่ชุมชน การที่ไม่ทำตามบทบาทในวัฒนธรรมนี้อาจทำให้ผู้คนคิดไม่ดีต่อครอบครัว แอลิสัน นับแต่ที่พวกเขาอยู่ที่นั่นเพื่อบอกเรื่องราวว่าพระเยซูทรงรักพวกเขาเพียงใด พวกเขาจำต้องระมัดระวังด้วย

ชีวิตยากลำบากเป็นอย่างมากสำหรับครอบครัวแอลิสันเมื่อพวกเขามาถึง อัลเบเนียครั้งแรก ยากลำบากแม้แต่การหาขนมปัง อีกทั้งส่วนใหญ่ในแต่ละวันก็มีไฟฟ้าใช้เพียงไม่กี่ชั่วโมง บางครั้งไฟฟ้างก็ดับ 24 ชั่วโมง

ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรไฟฟ้าถึงจะมาหรือไฟจะดับอีกนานเท่าไร
สิ่งนี้ทำให้ยากต่อการทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน หรือแม้แต่ทำงาน
โดยเฉพาะหากจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์หรือไฟ

ครอบครัวแอลิสันได้นำเครื่องปั่นไฟเพื่อช่วยพวกเขาในปีแรก ๆ
ของการไป เครื่องปั่นไฟทำให้หลายสิ่งดีขึ้น
แต่มันก็ผลิตกระแสไฟได้แค่เพียงพอสำหรับเปิดโทรทัศน์และไฟหนึ่งดวง
เท่านั้น

เด็กในครอบครัวแอลิสันเรียนรู้อย่างรวดเร็วในการอ่านหนังสือภายใต้แสง
เทียน

อีกทั้งพวกเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่นเกมส์ประเภทกระดานแทนที่จะ
เล่นเกมคอมพิวเตอร์หรือดูโทรทัศน์

ไฟฟ้าไม่ใช่ปัญหาเพียงอย่างเดียว น้ำก็เป็นอุปสรรคด้วย
ผู้คนไม่มีทางรู้เลยว่าเมื่อไรน้ำจะมา บางครั้งน้ำก็จะมาในเวลาเช้าตรู่ราวตี
4 เมื่อน้ำมา

ครอบครัวแอลิสันก็จะกระโดดออกจากเตียงและเปิดปั๊มเพื่อรองน้ำไว้ในโอ
งขนาดใหญ่ น้ำนี้ใช้ในการทำอาหาร ต้ม อาบ และซักเสื้อผ้า
ซึ่งต้องใช้ให้พอจนกว่าน้ำจะมาอีกครั้งหนึ่ง

มีอีกปัญหาหนึ่งที่ยากลำบากยิ่งกว่าเรื่องน้ำ ไฟฟ้า
และอาหารสำหรับครอบครัวแอลิสัน ชาวอัลเบเนียนั้นกลัวชาวต่างชาติ
นั้นเป็นเพราะว่าหลายปีก่อนหน้านี้มีชาวอัลเบเนียนถูกลงโทษฐานที่พูดคุย
กับชาวต่างชาติ บางคนถูกจับขังคุก

ไม่นานหลังจากที่ครอบครัวแอลิสันได้ย้ายไปที่อัลเบเนีย
ก็มีครอบครัวมิชชันนารีอีกครอบครัวไปที่นั่น คือ ครอบครัวฮัดสัน
นับเป็นสิ่งที่ดีที่ได้มีเพื่อนร่วมงานที่มาจากที่เดียวกัน
แต่เป้าหมายของมิชชันนารีก็คือการเป็นเพื่อนกับชาวอัลเบเนียน
เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด

ครอบครัวแอลิสันและฮัดสันจะบอกผู้คนเกี่ยวกับพระเยซูได้อย่างไรเมื่อไม่
มีใครอยากพูดคุยด้วยกับพวกเขา

มันใช้เวลาานานและมิชชันนารีต้องอดทนอย่างมาก แต่ในที่สุดเพื่อนบ้านชาวอัลเบเนียนก็เริ่มเชื่อใจว่าครอบครัวมิชชันนารีนี้ไว้ใจได้ พวกเขาเริ่มเชิญครอบครัวมิชชันนารีไปที่บ้าน ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวชาวอัลเบเนียนมีอาหารเพียงเล็กน้อยมาเสิร์ฟให้ บางครั้งก็เป็นเพียงขนมปังกับชีสและมะเขือเทศ

มีหลายอย่างที่ชาวอัลเบเนียนไม่เปลี่ยนแปลงไปมากในช่วง 20 ปีหลัง ไฟฟ้ายังคงมาบ้างไม่มาบ้าง และน้ำก็ไว้ใจไม่ได้ ผู้คนมากมายมีชีวิตอยู่ด้วยความรู้สึกหมดหวังอยู่ลึก ๆ ภายในใจของพวกเขาเพราะดูเหมือนว่าการใช้ชีวิตไม่ง่ายเลยในอัลเบเนีย ในขณะที่อาจเป็นการดีที่จะมีไฟฟ้าและน้ำประปาที่พึ่งพาได้ แต่ก็ยังมีบางส่วนในวัฒนธรรมที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงนับแต่สมัยของอัครทูตเปาโล ชาวอัลเบเนียนยังคงรักในการเปิดบ้านเพื่อต้อนรับแขก พุดคุยรอบโต๊ะอาหาร และมีเพื่อนสนิท จากการต้อนรับแขกนี้เอง ครอบครัวแอลิสัน ครอบครัวฮัตสัน และปัจจุบัน ครอบครัวเบลเลอร์ ซึ่งเป็นครอบครัวมิชชันนารีครอบครัวที่ 3 ที่สามารถบอกชาวอัลเบเนียนถึงความรักที่พวกเขามีสำหรับชาวอัลเบเนียน และต่อพระเยซู ปัจจุบันครอบครัวมิชชันนารีเหล่านี้ได้ใช้ชีวิตและนั่งกินที่โต๊ะร่วมกับพี่น้องชายหญิงชาวอัลเบเนียน พวกเขาไม่ถูกมองเป็นชาวต่างชาติที่ต้องกลัวอีกต่อไป แต่เป็นเพื่อนที่แบ่งปันชีวิตร่วมกัน

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า จำได้หรือไม่ว่าเด็ก ๆ ในครอบครัวแอลิสัน ฮัตสัน และเบลเลอร์ต้องเรียนรู้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยไม่มีไฟฟ้า จริง ๆ แล้วครอบครัวเบลเลอร์ยังอยู่ในอัลเบเนียพร้อมด้วยลูกเล็ก ๆ สามคน คือ แอบบี้ จอช และฮันนาห์ ให้เราลองมาคิดดูถึงวันแต่ละวันของครอบครัวเบลเลอร์จะเป็นอย่างไรบ้าง

ให้เด็ก ๆ คิดถึงสิ่งที่เด็กทำเพื่อเตรียมไปโรงเรียนในตอนเช้า เด็กที่โตสามารถเขียนออกมาเป็นแต่ละรายการได้ แต่สำหรับเด็กเล็ก อาจจะดีกว่าหากให้มีการเขียนรายการพร้อมกันในชั้น ช่วยเด็ก ๆ คิดในรายละเอียดต่าง ๆ เช่น พวกเขาใช้นาฬิกาปลุกหรือปล่า พวกเขาเตรียมพร้อมในขณะที่ข้างนอกยังมีดออยู่หรือปล่า พวกเขามีขนมปังปิ้ง เพสทรี หรืออาหารร้อน ๆ สำหรับมือเช้าหรือปล่า พวกเขาทำอะไรหลังเลิกเรียนจนถึงเวลานอน

บอกเด็ก ๆ ว่า **ตอนนี้เรามีรายการแล้ว**
ให้เราลองมาคิดว่ามีกิจกรรมไหนบ้างที่ต้องใช้ไฟฟ้า

เด็กจะได้เห็นว่ามีส่วนใหญ่ในชีวิตประจำวันของพวกเขาต้องใช้ไฟฟ้าเป็นส่วนใหญ่ ใช้เวลาคิดสำหรับหาวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนมาโดยไม่มีไฟฟ้า จากนั้นให้อาสาสมัครเลือกคู่หู และทำการไปกิจกรรมนี้ให้แก่คนอื่น ๆ ในชั้นเดา

หนุนใจให้เด็ก ๆ
ใช้เวลากับครอบครัวในยามเย็นเหมือนครอบครัวเบลเลอร์ในอัลเบเนียและอะธิษฐานเพื่อพวกเขา

พูดถึงกิจกรรมบางอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้โดยไม่ต้องใช้ไฟฟ้า

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 6 “อัลเบเนีย, อดีตและปัจจุบัน” เด็ก ๆ จำเป็นต้องใช้ปากกามาร์กเกอร์ สีเทียน หรือสีไม้สีส้ม เหลือง และเขียว

บอกเด็ก ๆ ว่า
มีบางอย่างในอัลเบเนียที่เปลี่ยนแปลงไปมากนับแต่ที่อัครทูตเปาโลได้เดินทางผ่านโดยใช้ถนนของโรมัน แต่ก็ยังมีบางสิ่งที่ยังคงเดิมอยู่
ให้เราดูข้อความในถนนของโรมันในกระดาษกิจกรรม
หากข้อความนี้เป็นจริงในอดีตให้ระบายช่องนั้นด้วยสีส้ม
หากเป็นจริงในปัจจุบันระบายด้วยสีเขียว
และหากเป็นจริงทั้งในอดีตและปัจจุบัน ระบายด้วยสีเหลือง

ให้เด็ก ๆ ได้ทำกิจกรรมของตนเองหรือเป็นกลุ่มก็ได้
พูดคุยถึงความต้องการของชาวอัลเบเนีย รวมถึงความต้องการใหญ่ที่สุด
คือ การได้รู้จักพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

คำตอบ :

ต้นมะกอก - อดีตและปัจจุบัน สีเหลือง
คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม - ปัจจุบัน สีเขียว
ถนนลูกรัง - อดีตและปัจจุบัน สีเหลือง
ชาวอัลเบเนียปกป้องชาวยิว - อดีต สีส้ม
แซนวิชชีสและมะเขือเทศ - อดีตและปัจจุบัน สีเหลือง
ปัญหาเกี่ยวกับไฟฟ้า - ปัจจุบัน สีเขียว
ศูนย์กลางโรงละครที่เป็นที่รู้จัก - อดีต สีส้ม
ความรู้สึกหมดหวัง - ปัจจุบัน สีเขียว
ปัญหาเกี่ยวกับน้ำ - ปัจจุบัน สีเขียว
การต้อนรับแขกที่ดีเยี่ยม - อดีตและปัจจุบัน สีเหลือง
นักเดินทางมากมายเดินทางผ่านถนนของโรมัน - อดีต สีส้ม

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ทำโปสการ์ดที่มีรูปของสุเหร่าให้เด็กแต่ละคน
จากนั้นในชั้นเรียน

ทำเส้นบนผนังห้องเรียนโดยใช้เทปกระดาษกาวย่นเพื่อทำเป็นถนนของโรมัน

ตัดกระดาษเป็นรูปเท้าด้วยกระดาษสีสีน้ำตาลแจกให้เด็กแต่ละคนคนละหนึ่งอันโดยตัดเพื่อไว้ด้วย ทำให้ยาวกว่าโปสการ์ด

แจกโปสการ์ดให้เด็ก ๆ ขอให้เด็ก ๆ บอกว่าเป็นรูปของอะไร
ทบทวนให้ฟังว่าสุเหร่าคืออะไรและผู้นำสวดละหมาดเรียกให้ผู้คนสวดจาก
ระเบียงสุเหร่าอย่างไร ด้านหลังของโปสการ์ด ขอให้เด็ก ๆ วาดรูปเล็ก ๆ
ที่เกี่ยวกับบทเรียนวันนี้

จากนั้นก็ให้เขียนคำอธิษฐานสำหรับอัลเบเนียและมิชชันนารีที่อยู่ที่นั่น

ย่ำเตือนเด็ก ๆ อีกครั้งเกี่ยวกับถนนของโรมันซึ่งตัดผ่านอัลเบเนีย
ให้เด็ก ๆ
ติดโปสการ์ดไว้บนรอยเท้าบนถนนของชาวโรมันที่ได้ทำเตรียมไว้
เชื่อเชิญให้เด็กอธิษฐานออกเสียงสำหรับหัวข้ออธิษฐานที่พวกเขาเขียนไว้
บนโปสการ์ด
จากนั้นอธิษฐานเพื่อสำหรับผู้คนในอัลเบเนียและมิชชันนารีที่พยายามนำพ
พวกเขาถึงพระคริสต์

บทที่ 7: อิสราเอล

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็ก ๆ
ได้ตระหนักถึงประเพณีและวัฒนธรรมของอิสราเอลและการทำพันธกิจของ
คริสตจักรนาซารีนที่นั่น

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ภาษาราชการของอิสราเอลคือภาษาฮีบรู
- ทะเลสาบเดดซีในอิสราเอลเป็นพื้นที่น้ำที่ต่ำที่สุดบนโลก
ซึ่งอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล 1,315 ฟุต
- หมาใน ตัวเม่น และแมวป่าเป็นสัตว์ป่าของอิสราเอล
- ชาวอิสราเอลอ่านหนังสือต่อคนมากกว่าคนชาติอื่น ๆ ในโลก
- ไม่มีทางจมน้ำในทะเลตายของอิสราเอล
- มีโรงเรียนสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนของนาซารีนสองแห่งในอิสราเอล

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดแสดงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม
และจุดเริ่มต้นของธรรมเนียมปฏิบัติของอิสราเอลตรงทางเข้าชั้นเรียน
แขวนป้ายไว้ที่ประตูว่า “ขณะนี้ ท่านได้เข้าสู่ประเทศอิสราเอล
ดินแดนซึ่งพระเยซูได้ทรงเสด็จดำเนิน”
วางตะกร้าที่ใส่หมวกคลุมศีรษะสำหรับเด็ก ๆ ใส่หากพวกเขาชอบ
สำหรับหมวกอาจขอให้สตรีทำเป็นหมวกที่ไม่มีขอบหรือหมวกที่สวมพอดีคือ
รชะ (skull cap/beany) สำหรับเด็กชาย
และผ้าสามเหลี่ยมสำหรับเด็กหญิง อุปกรณ์เหล่านี้อาจใช้ใส่ในช่องของ

“การเฉลิมฉลองปีสกา” ได้ ใสรองเท้าแตะ
(ราคาไม่แพงหรือรองเท้าใช้ครั้งเดียวทิ้ง) ไว้ในตะกร้าอีกใบหนึ่ง
หรืออาจบอกให้เด็ก ๆ นำรองเท้าแตะของพวกเขาตัวเอง

ทำป้ายเขียนข้อความว่า “คุณเป็นคนพิเศษ!” และข้อความจากมัทธิว
18:5 แขนงป้ายนี้ไว้ในบริเวณที่เราจะใช้พวกเด็ก ๆ
วาดโครงร่างของแผนที่ประเทศอิสราเอลบนกระดาษ
แขนงกระดาษไว้บนผนังที่เด็ก ๆ จะสามารถใส่ชื่อเมืองและแม่น้ำต่าง ๆ ได้
เขียนป้ายติดแผนที่ว่า “อิสราเอล – ดินแดนซึ่งพระเยซูได้ทรงเสด็จดำเนิน”
คริสตจักรนาซารีนมีโรงเรียนอยู่ในอิสราเอลและจอร์แดนซึ่งเป็นประเทศ
เพื่อนบ้านของอิสราเอล เพื่อการเข้าถึงเด็ก ๆ
และผู้ใหญ่และเพื่อช่วยเหลือชุมชน
อิสราเอลนั้นมั่งคั่งในธรรมเนียมปฏิบัติและมีความหลากหลายทางศาสนา
ความเชื่อ จึงเป็นการยากในการสร้างคริสตจักรนาซารีน อย่างไรก็ตาม
เราได้สร้างโรงเรียนในที่นาซาเร็ธและจอร์แดน
ผลจากการมีโรงเรียนได้สามารถทำให้คริสตจักรทำพันธกิจของพระเจ้าผ่าน
ทางการศึกษาและการจัดค่ายฤดูร้อน ช่วยเหลือผู้ลี้ภัย
ให้ทุนการศึกษาเด็ก และโครงการอื่น ๆ
ผู้ปกครองได้เห็นถึงความรักของคริสตจักรและต้องการเข้ามามีส่วน
ฤดูใบไม้ร่วงปี 2007 หนังสือพิมพ์ของโรงเรียนนาซารีน (Nazarene
School Newsletter) ในอัคราฟิยา ประเทศจอร์แดน
ได้รายงานข่าวว่าผู้ปกครองหลายคนได้มาลงทะเบียนเพื่อขอทุนการศึกษา
ให้แก่เด็ก ๆ มากมาย ครอบครัวหนึ่งได้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า
เราจะไม่กินอะไรในปีนี้
แต่ขอให้พระองค์ทรงประทานหนทางให้แก่ลูกสาวที่จะได้เข้าโรงเรียนใน
ฤดูใบไม้ร่วงนี้ด้วย” จากนั้นไม่นาน เด็กหญิงคนนี้ก็ได้รับทุนการศึกษา
ก่อนเริ่มชั้นเรียน
เขียนข้อมูลเบื้องต้นในกระดาษแผ่นหนึ่งจำนวนหกแผ่น
ม้วนแผ่นหนึ่งโดยม้วนจากปลายทั้งสองด้านเข้าหากันแล้วผูกด้วยริบบิ้นเพื่อ

จัดทำเป็นม้วนหนังสือ ซ่อนม้วนหนังสือไว้ในห้องเรียน บอกเด็ก ๆ
ให้เรามองดูไปที่แผนที่อิสราเอลและหาทะเลตาย
สถานที่แห่งนี้เป็นที่ซึ่งนักโบราณคดีค้นพบม้วนหนังสือแห่งทะเลตาย
ม้วนหนังสือเหล่านี้อาจจะเป็นสมบัติมีค่ามากที่สุดในการศึกษาพระคัมภีร์
บอกเด็ก ๆ ว่า เพราะการค้นพบนี้เอง

เราได้มีเอกสารพระคัมภีร์ที่มีอายุเก่าแก่ถึง 2,000 ปี
อีกทั้งม้วนหนังสือแห่งทะเลตายยังได้มีข้อมูลที่มีค่าเกี่ยวกับช่วงเวลาซึ่งพระ
เยซูทรงมีชีวิตอยู่บนโลกด้วย

วันนี้ครูก็มีม้วนหนังสือซึ่งให้ข้อมูลเบื้องต้นบางอย่างเกี่ยวกับอิสราเอล
บอกเด็ก ๆ

ว่าพวกเขาต้องเป็นนักโบราณคดีและค้นหาม้วนหนังสือที่ซ่อนอยู่ในห้อง
เมื่อพวกเขาหาพบ

จากนั้นให้อาสาสมัครแก้ม้วนหนังสือออกทีละคนแล้วอ่านข้อมูลเบื้องต้นให้
เพื่อน ๆ ในชั้นฟัง

เมื่ออ่านม้วนหนังสือครบหมดแล้ว ให้แจกกระดาษแผ่นหนึ่งให้เด็ก ๆ

บอกให้เด็กแต่ละคนเขียนข้อพระธรรมในมัทธิว 18:5

ไว้บนม้วนหนังสือนั้น จากนั้นม้วนแล้วมัดด้วยริบบิ้นเพื่อนำกลับบ้าน

เรื่องราวพันธกิจ : เรื่องราวของริต้า

โดย รอด กรีน, ผู้ประสานงานทุนการศึกษาในตะวันออกกลาง
เรียบเรียงโดย เบเวอร์ลี เบอริบ

เรื่องจริงนี้ได้บอกให้รู้ว่าโรงเรียนนาซารีนในตะวันออกกลางได้ช่วยพัฒนา
นาชุมชนและชีวิตของเด็ก ๆ อย่างไรบ้าง

มีเสียงโทรศัพท์ดังปลุกข้าพเจ้าให้ตื่นทันใด
ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีคนโทรศัพท์มาที่บ้านเท่าไรนัก
เมื่อข้าพเจ้ารับสายปลายทางคือ นาบิล มูฟิด
นาบิลเป็นศิษยาภิบาลในสถานนมัสการนาซารีนในค่ายผู้ลี้ภัยชาวอิรัก

“สวัสดิ์เพื่อนรัก” นาบิลกล่าว “มีใครบางคนที่ผมอยากให้คุณได้พบ”
นั่นหมายความว่ามีการพบผู้ลี้ภัยชาวอิรักที่ต้องการความช่วยเหลือ
นาบิลและข้าพเจ้าได้ทำงานร่วมกันเป็นเวลามากกว่าสามปีในการให้ความ
ช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวอิรักในกรุงอัมมาน ประเทศจอร์แดน
ผู้ลี้ภัยต้องหนีออกจากอันตรายและโศกนาฏกรรมในอิรักและเดินทางมายัง
จอร์แดนด้วยเสื้อผ้าเพียงไม่กี่ชิ้นพร้อมด้วยรูปของครอบครัว
นาบิลจัดหาสิ่งของที่จำเป็นไว้สำหรับผู้ลี้ภัย เช่น ผ้าห่ม เฟอร์นิเจอร์
ตุ๊กตา เครื่องทำความร้อน และยารักษาโรค
ด้วยภาษาอังกฤษที่กระตือรือร้น นาบิลได้อธิบายว่าเป็นเหมือนการ
“จัดการเกี่ยวกับคนของผม”

นาบิลได้พาข้าพเจ้าไปพบกับริตาและแม่ของเธอ เบดา
เราขึ้นบันไดสูงชันไปยังห้อง ๆ หนึ่งของอพาร์ทเมนต์
ข้าพเจ้าจำเด็กผู้หญิงตัวเล็กคนหนึ่งที่นั่งบนเตียงที่ติดกับผนังได้ทันที
ภาพนั้นค่อย ๆ แตะออกเนื่องจากอากาศชื้นภายนอก “หนูคือริตา

จากโรงเรียนนาซารีน!” ข้าพเจ้าอุทาน

ริตายิ้มกว้างให้ข้าพเจ้า
เธอเป็นเด็กที่เป็นที่สังเกตเห็นและยากจะลืมได้
ที่โรงเรียนและการประชุมนมัสการ
เธอร้องเพลงด้วยความสุขและชื่นชมยินดี
คุณครูบอกว่าเธอเป็นหัวหน้าของเด็ก ๆ ในเกรดสาม

ริตาและแม่ของเธอต้องเจอปัญหามากมายด้วยกัน

หลังจากที่สงครามเริ่มต้นขึ้นในอิรัก

กลุ่มผู้ก่อการร้ายได้สังหารพ่อของริตา

จากนั้นพวกเขาก็แจ้งว่าพวกเขาวางแผนจะลักพาตัวริตา

หลังจากที่ได้ยินดังนั้น

เบดาจึงได้รับเก็บกระเป๋าอย่างรวดเร็วและหนีมายังจอร์แดน

ด้วยความกังวลว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนและจะมีชีวิตรอดอยู่ได้อย่างไร

ในระหว่างการเยี่ยมเยือน

ข้าพเจ้าไม่ได้ถามเบดาว่าเธอเคยคิดบ้างหรือไม่ว่า

“ทำไมเหตุการณ์จึงเกิดขึ้น” และ “พระเจ้าอยู่ที่ไหน”
เมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมครอบครัวชาวอิรักที่ต้องประสบเรื่องราวคล้ายคลึงกัน
นี้ บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะตั้งคำถามเหล่านี้กับตนเอง

แต่สำหรับริตาและแม่ของเธอ

ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่าข้าพเจ้าได้มีคำตอบของคำถามว่า “พระเจ้าอยู่ที่ไหน”
พระเจ้าทรงอยู่ในเรา เราเป็นพระกายของพระคริสต์
เมื่อเราออกไปเพื่อพระนามของพระเยซูด้วยการช่วยเหลือและความหวัง
ก็เหมือนพระเยซูกำลังตรัสว่า “เราอยู่ที่นี้”

เบดาเริ่มบอกข้าพเจ้าถึงสิ่งที่คริสตจักรนาซารีนได้ทำให้เธอ
เธอเข้าไปที่สิ่งของมากมายรอบ ๆ ห้องซึ่งนาบิลได้จัดหามาให้
เริ่มด้วยเครื่องทำความร้อนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่กลางห้อง เธอบอกว่า
“นาบิลยังได้เอาเตียง ผ้าห่ม โซฟา และพรมปูพื้นมาให้ด้วย”
จากนั้นเธอก็กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า

“อ.นาบิลได้ให้สิ่งของเกือบทุกอย่างที่คุณเห็นในห้องนี้”

ริตาได้กล่าวอย่างตื่นเต้นถึงความรักที่เธอมีแต่คุณที่โรงเรียนนาซารีน
เธอกำลังเรียนภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส อารบิก และวิทยาศาสตร์

เบดาและริตาได้มาอยู่ในสถานที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่

เป็นชุมชนแห่งผู้เชื่อที่ได้นำข่าวประเสริฐ การหนุนใจ

และการช่วยเหลือมายังพวกเขา และไปยังคนอื่น ๆ

ที่ต้องพบเจอเหมือนกับพวกเขา บางทีสิ่งที่ริตาพูดว่า “หนูไม่มีพ่อ

ดังนั้นตอนนี้พระเยซูทรงเป็นพ่อของหนู พระองค์จะทรงดูแลหนูเสมอ”

นั่นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดใน

สู่การอภิปราย

1. เมื่อไม่นานนี้เด็ก ๆ ในประเทศเนเธอร์แลนด์ได้หาเงินมากกว่า 6,000 ดอลลาร์สหรัฐ
สำหรับโครงการของโรงเรียนนาซารีนในวันออกกลาง
เราคิดว่าเด็ก ๆ เหล่านั้นได้เรียนรู้อะไรในการมอบถวายเงินก้อนนี้
(พวกเขาได้เรียนรู้คุณค่าของการให้ในงานพันธกิจ

ความชื่นชมยินดีที่ได้ช่วยเหลือผู้ขัดสน
การเชื่อฟังในน้ำพระทัยของพระเจ้า และความสุขที่ได้แบ่งปัน
ซึ่งได้หนุนใจให้คนอื่น ๆ ที่จะกระทำอย่างเดียวกัน)

2. ผู้คนในชุมชนต่างยินดีที่คริสตจักรนาซารีนได้สร้างโรงเรียนในพื้นที่
นอกเหนือจากการให้การศึกษาแล้ว
เราคิดว่ามีอะไรอีกบ้างที่โรงเรียนได้จัดเตรียมไว้สำหรับเด็ก ๆ
และคนในชุมชน (ค่ายฤดูร้อน โครงการสอนพิเศษหลังเลิกเรียน
การให้คำปรึกษา ห้องคอมพิวเตอร์ สนามเด็กเล่น กีฬา
และงานด้านสังคมต่าง ๆ)

สำหรับข้อมูลพื้นฐานของการจักงานเฉลิมฉลองปีสกา

ให้อ่านรายละเอียดเกี่ยวกับเทศกาลนี้ในอพยพบทที่ 12-13 เตรียม
charoses (ตามส่วนผสมด้านล่าง) และวางขนมปังไร้เชื้อ (matzo)
(คำอธิบายของขนมปังพิเศษนี้อยู่ด้านล่าง
โดยสามารถซื้อสิ่งนี้ได้ที่ร้านอาหารของชาวยิว) ได้ในม้วนผ้าเช็ดปาก
บอกเด็ก ๆ ว่า

พิธีปีสกาเป็นการเฉลิมฉลองของชาวยิวที่เป็นอิสระจากอียิปต์

ชาวยิวทั่วโลกได้เฉลิมฉลองพิธีนี้มากกว่า 3,000 ปี

ปัจจุบันครอบครัวชาวยิวเฉลิมฉลองปีสกาโดยมีดนตรี

อาหารตามธรรมเนียม และการบอกเล่าเรื่องราวของปีสกา

วันนี้เราจะได้มีประสบการณ์ในประเพณีซึ่งชาวยิวได้เฉลิมฉลองกันใ
นช่วงปีสกา ในการเตรียมเฉลิมฉลอง ให้เด็ก ๆ

สวมรองเท้าแตะและหมวกคลุมศีรษะ เล่นดนตรี เล่าเรื่องราวของปีสกา

และให้เด็ก ๆ ได้ชิมอาหาร

อาหารตามธรรมเนียม

- ขนมปังไร้เชื้อ Matzo เป็นสิ่งที่ใช้แทนขนมปังในช่วงปีสกา
มันจะถูกวางไว้ในผ้าเช็ดปากที่พับไว้เพื่อเป็นการย้ำเตือนถึงการที่ชา

วอิสราเอลต้องหนีออกจากอียิปต์อย่างรวดเร็ว
ไม่มีเวลารอให้แป้งขนมปังขึ้นฟู

- Charoses

เป็นการย้ำเตือนถึงปูนขาวที่ชาวยิวใช้ในการก่อสร้างเมื่อครั้งที่พวกเขาตกเป็นทาส ส่วนผสม : แอปเปิ้ลสับ 2 ถ้วยตวง วอลนัต 2 ถ้วยตวง อบเชย 2 ช้อนชา น้ำองุ่นแดง 2 ช้อนชา ผสมส่วนผสมเข้าด้วยกันและแช่เย็นไว้

เรื่องราว

ฟาโรห์กลัวว่าชาวยิวจะกลับขึ้นมาเข้มแข็ง จึงได้มีคำสั่งให้สังหารเด็กชายชาวยิวทุกคน แม่ของโมเสสได้ซ่อนโมเสสไว้ในตะกร้าและปล่อยลอยไปตามแม่น้ำ บุตรหญิงของฟาโรห์ได้ช่วยโมเสสและเลี้ยงดูเหมือนลูกชาย เมื่อโมเสสเติบโตขึ้น เขาได้พยายามขอให้ฟาโรห์ปล่อยทาสชาวยิว เมื่อฟาโรห์ปฏิเสธ พระเจ้าได้ส่งภัยพิบัติมายังอียิปต์ ไม่ว่าจะเป็น น้ำกลายเป็นเลือด ฝูงกบ ฝูงริ้น ฝูงเห็บ ฝูงตั๊กแตน ฝูงตั๊กแตน ความมืด และสุดท้ายทิวทัศน์แห่งความตาย ชาวยิวได้ถูกบอกให้ทำเลือดแกะไว้ที่ประตูบ้านเพื่อที่ทิวทัศน์แห่งความตายจะไต่ผ่านพวกเขาไป ในที่สุดฟาโรห์ก็ยอมให้ทาสชาวยิวออกไปจากอียิปต์ พวกเขาต้องหนีออกไปอย่างรวดเร็ว จากการที่ไม่มีเวลารอให้ขนมปังขึ้นฟู พวกเขาต้องทำขนมปังโดยไม่ใส่ยีสต์ นี่เป็นเหตุผลว่าเหตุใดชาวยิวจึงรับประทานขนมปังไร้เชื้อในช่วงปีสกา

หลังจากที่ฟาโรห์ปล่อยเหล่าทาสหนีไปนั้น ก็เกิดเปลี่ยนใจและส่งกองทัพเพื่อนำพวกเขากลับมา อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้แยกทะเลแดงและชาวยิวก็เดินข้ามทะเลไป เมื่อทหารอียิปต์พยายามติดตามมา พระเจ้าก็ทรงปิดน้ำทะเลนั้นเสีย

ขั้นตอนไปสู่กางเขน

บอกเด็ก ๆ ว่า มีโบสถ์คาทอลิกในนาซาเร็ธชื่อว่า บาซิลิกา ออฟ อันนุนซิเอชัน (Basilica of Annunciation) ซึ่งแปลว่า

“คริสตจักรแห่งการบอกข่าว ”

เป็นที่เชื่อกันว่าคริสตจักรนี้สร้างขึ้นในสถานที่ที่ซึ่งทูตสวรรค์กาเบรียลได้บอกนางมารีย์ว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกนางให้เป็นพระมารดาของพระเยซูไม่ว่าที่ใดที่มีการแจ้งข่าวเกิดขึ้น ก็เป็นการบอกถึงเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดแม้ว่าเหตุการณ์นั้นจะยังไม่มาถึงก็ตาม

ให้เรามาดูเหตุการณ์ที่สำคัญบางประการในชีวิตของพระเยซู แจกแผ่นกิจกรรม 7 บอกเด็ก ๆ ว่า ในแผ่นกิจกรรมนี้จะแสดงเหตุการณ์ที่นำไปให้พระเยซูต้องถูกตรึงบนกางเขน ให้พระคัมภีร์ช่วยในการเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง (คำตอบ: 1. เบธเลเฮม (Bethlehem); 2. อียิปต์ (Egype); เฮโรด (Herod); 3. นาซาเรธ (Nazareth); 4. พระเยซู (Jesus); รักษา (healed); 5. กางเขน (cross))

ช่วงอธิษฐาน

ในบทเรียนเกี่ยวกับอิสราเอล ดินแดนซึ่งพระเยซูได้ทรงเสด็จดำเนิน เป็นโอกาสที่เราจะได้เชื่อเชิญให้เด็ก ๆ รับของประทานแห่งความรอดของพระเจ้า อธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ ในชั้น จากนั้นนำเสนอเรื่องราวแห่งข่าวประเสริฐแก่พวกเขาด้วยความรักและอาทรและด้วยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้พวกเขาถวายเป็นถวายตัว เมื่อเด็ก ๆ ถวายตัว ควรบอกให้ผู้ปกครองได้ทราบ เพื่อที่จะได้สามารถติดตามผลที่บ้านได้ คริสตจักรอาจจะมีพระคัมภีร์เป็นของขวัญให้แก่เด็ก ๆ ที่ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยและเริ่มต้นบทเรียนพระคัมภีร์ติดตามผลสำหรับเด็ก ๆ

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เตรียมถุงสำหรับนำกลับบ้านที่ทำจากแฟ้มเอกสาร ตัดส่วนบนของแฟ้มทิ้งเพื่อเสริมขอบให้แข็งแรง จากนั้นแบ่งแฟ้มออกเป็นสี่ส่วนเท่ากันแล้วตัดออกจากกัน

เขียนด้านข้างและด้านหลังของแต่ละถุง จากนั้นจึงใส่หูหิ้ว
เขียนหัวข้ออธิษฐานไว้บนกระดาษ
ทำโปสการ์ดที่มีภาพแผนที่ประเทศอิสราเอลก่อนเริ่มชั้น
แจกโปสการ์ดให้เด็ก ๆ ย้ำเตือนเด็ก ๆ
ถึงงานสำคัญที่คริสตจักรนาซารีนได้ทำในอิสราเอลและจอร์แดน
พูดคุยถึงหัวข้ออธิษฐาน และให้เด็ก ๆ
เขียนสักหนึ่งหัวข้อหรือมากกว่าบนโปสการ์ดของพวกเขา
ใช้เวลาในการอธิษฐาน จากนั้นบอกให้เด็ก ๆ
ตกแต่งถุงของตนเองแล้วใส่โปสการ์ดไว้ในถุงนำกลับบ้าน

หัวข้ออธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อความสงบสุขในประเทศอิสราเอล
- อธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ และอาจารย์สอนที่โรงเรียนนาซารีน
- อธิษฐานเพื่อนักเรียนผู้ลี้ภัยชาวอิรัก

บทที่ 8: ฝรั่งเศส

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็ก ๆ
ได้เข้าใจว่าพระเจ้าและคนของพระองค์ได้ทำงานร่วมกันเพื่อสร้างคริสตจักร
ของพระองค์ในทั่วโลก

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ในฝรั่งเศส
การวางมือไว้บนตักขณะที่กำลังทานอาหารนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สุภาพ
- มีชีสมากมายหลายประเภทในฝรั่งเศสที่เราสามารถรับประทานได้ในแต่ละวันของปีแต่ก็ยังไม่สามารถชิมได้ครบทุกแบบ
- ทัวร์ เดอ ฟรอนซ์ (Tour de France)
เป็นการแข่งขันจักรยานที่ใหญ่ที่สุดในโลก ใช้เวลา 22 วัน
ระยะทางกว่า 2,000 ไมล์ และมีเส้นชัยอยู่ที่ปารีสเสมอ
- หอไอเฟลถูกสร้างขึ้นในปารีสสำหรับงานแสดงสินค้าโลกปี 1889
หอไอเฟลเป็นหนึ่งในอนุสรณ์สถานที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดในโลก
- โบสถ์นอเธอ เดม (Notre Dame Cathedral)
ตั้งอยู่บนใจกลางเกาะเมืองปารีส
ตั้งตระหง่านเป็นพยานถึงความเชื่อของคริสเตียนมากกว่า 800 ปี

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ตกแต่งห้องเรียนด้วยผ้าคลุมโต๊ะลินินพร้อมลายปักและผ้าเช็ดปากและแ

ผ่นรองจาน ศิลปะแบบฝรั่งเศส น้ำหอมฝรั่งเศส
(ต้องมั่นใจว่าไม่มีใครแพ้กลิ่นน้ำหอม) ตะกร้าขนมปัง
ซึ่งอาจเป็นครัวซองต์และขนมปังฝรั่งเศส และชีส
เพิ่มกลิ่นหอมแบบชนบทของฝรั่งเศสด้วยลาเวนเดอร์สดหรือแห้ง
ไปบริษัทท่องเที่ยวเพื่อขอโปสเตอร์เกี่ยวกับอนุสรณ์สถานในกรุงปารีส เช่น
หอไอเฟล ประตูชัยฝรั่งเศส (Arc de Triumphant) และวิหารซักเกรเกอ
(โบสถ์นิกายโรมันคาทอลิก) ค้นหา “อนุสรณ์สถานในปารีส (Paris
monuments)”
จากอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอนุสรณ์สถานเหล่านี้และอื่น
ๆ จัดแสดงการแข่งขันรถจักรยานเพื่อแสดงถึงการแข่งขันทัวร์ เดอ
ฟรองซ์ หากท่านสามารถหาเครื่องดนตรีแอกคอร์ดียน
ก็จะเป็นการเพิ่มความน่าสนใจและลักษณะที่แท้จริงของฝรั่งเศส
เล่นเพลงฝรั่งเศส

ครอบครัวอัลเวสจากนั้นริกาและครอบครัวครอวและฟราเลย์จากสหรัฐอเมริกาได้ตอบรับการทรงเรียกของพระเจ้าให้ไปยังฝรั่งเศสและสร้างคริสตจักรนาซารีน อ.โนเอลและมารี
อัลเวสมาจากประเทศเคปเวิร์ดและประเทศเซเนกัลเพื่อมายังฝรั่งเศส
พวกเขาเริ่มคริสตจักรนาซารีนครั้งแรกในฝรั่งเศสที่บ้านของพวกเขาเอง
ไม่กี่ปีต่อมา ปี 1979 ศจ.วอลท์และลินดา ครอว และแคโรลีตา
ฟราเลย์ได้มาจากสหรัฐอเมริกาเพื่อสร้างคริสตจักรนาซารีนในฝรั่งเศส
ไม่ช้าทั้งสามครอบครัวก็ได้มาพบกัน
และพระเจ้าทรงใช้ความเป็นทีมงานนี้ในการสร้างคริสตจักรของพระองค์ใน
ฝรั่งเศส

พระเจ้าทรงนำ จัดเตรียม
และทำงานโดยผ่านผู้ที่ตอบการทรงเรียกของพระองค์ให้ไปยังที่ใดก็ตาม
ที่พระองค์จะส่งพวกเขาไปเพื่อสร้างอาณาจักรของพระองค์

บอกเด็ก ๆ ว่า คนงานจำเป็นต้องใช้อะไรบางอย่างในการสร้างคริสตจักร
ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบคำถาม (เครื่องมือช่าง ปูนซีเมนต์ ก้อนอิฐ ไม้)

บอกเด็ก ๆ ว่า สิ่งเหล่านี้เป็นวัตถุประสงค์ที่คนงานใช้ในการสร้างคริสตจักร แต่ *คริสตจักร* เป็นมากกว่าแค่ตัวอาคาร คริสตจักรประกอบด้วยผู้คนซึ่งได้เป็น “พระกายของพระคริสต์” เราสร้างหรือทำให้คริสตจักรเติบโตโดยการช่วยให้ผู้คนมากมายได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และต้อนรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด มีวิธีใดบ้างที่ผู้คนสามารถทำให้คริสตจักรเติบโตได้ ให้เด็ก ๆ ตอบคำถาม

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 8 “เราจะสร้างคริสตจักรอย่างไร”
พูดคุยเกี่ยวกับก้อนหินที่ด้านล่างของแผ่นกิจกรรม ให้เด็ก ๆ ช่วยกันออกความคิดว่าจะทำให้สำเร็จได้อย่างไร

1. สร้างบรรยากาศแห่งการต้อนรับแขก (เป็นมิตร เชื้อเชิญมาในรายการพิเศษ เรียกหา เยี่ยมเยียน หรือส่งการ์ดอวยพร)
2. หาโอกาสในการรับใช้ (ปฏิบัติ อาจารย์สอน คณะนักร้องประสานเสียง นักดนตรี ทีมละคร หัวหน้าชั้น)
3. สอนพระคัมภีร์ (รวีวาระศึกษาวันอาทิตย์ เทศนา ศึกษาพระคัมภีร์)
4. มีส่วนในงานพันธกิจ (การเรียนรู้ด้านพันธกิจ อ่านหนังสือเกี่ยวกับพันธกิจ ออกงานพันธกิจ แบ่งปันเกี่ยวกับมิชชันนารี)
5. มีการประชุมนมัสการที่มีความหมาย (การบัพติศมา พิธีมหาสนิท เฉลิมฉลองวันหยุด การถวายบุตร)
6. ทำพันธกิจกับผู้ที่ขาดสน (ตุ้เสื้อผ้า ตุ้กับข้าว โครงการพันธกิจเมตตา เช่น การให้ทุนการศึกษาเด็ก (Child Sponsorship) และถุงยังชีพ (Crisis Care Kits))
7. พัฒนาด้านการอธิษฐาน (การประชุมอธิษฐาน การอธิษฐานลูกโซ่ การเดินอธิษฐาน การอธิษฐานเป็นคู่)
8. การทำพันธกิจผ่านเสียงดนตรี (คณะนักร้องประสานเสียง การร้องเพลงในที่ประชุม การเล่นดนตรี)

9. ทำพันธกิจกับกลุ่มคนทุพวิสัย (การถามตอบปัญหาพระคัมภีร์ การเดินทางเป็นกลุ่ม โรงเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน พันธกิจกับผู้สูงอายุ สถานเลี้ยงเด็ก)

10. หาโอกาสในการให้ (สืบลด ถวายเพื่อการประกาศทั่วโลก (World Evangelism Fund) อลาบัสเตอร์ คำสัญญาในความเชื่อ การถวายเพื่อโรงเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน) ภายหลังจากการพูดคุย บอกให้เด็ก ๆ

ตัดก้อนหินที่อยู่ด้านล่างของแผ่นกิจกรรมออก แล้วหาตำแหน่งที่ถูกต้องในปริศนาภาพแล้วจึงติดกาวย้ำเตือนเด็ก ๆ ว่าทุกคนสามารถช่วยสร้างคริสตจักรได้โดยการแบ่งปันความรักของพระเจ้าต่อผู้อื่นและบอกเล่าเกี่ยวกับพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า

เรื่องราวพันธกิจ : เรื่องราวของการวางใจ

โดย ชิโมน ฟินเน่

เรียบเรียงโดย ลอรี เบกคัม

นี่เป็นเรื่องราวของอ.โนเอล อัลเวส (Noel Alvez) – สมัยที่เป็นเด็ก การทรงเรียกให้เป็นศิษยาภิบาล การแต่งงานกับมารี และการเดินทางไปด้วยกันในงานพันธกิจ อ.อัลเวส ได้บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการเริ่มสร้างคริสตจักรนาซารีนในฝรั่งเศสในช่วงเวลามากกว่า 25 ปีที่ผ่านมา โดยใช้ทีมงานคริสเตียนที่ถวายตัวจากอัฟริกาและสหรัฐอเมริกาซึ่งได้ทำในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบอกพวกเขาให้ทำ

ข้าพเจ้าจำวันที่พาลูกชายวัยสามขวบไปดูภาพยนตร์การ์ตูน แบบบี้ (Bambi) ในปารีสในช่วงยุคต้นปี 1970 ปารีสนั้นเต็มไปด้วยโรงภาพยนตร์และคริสตจักรที่เกือบว่างเปล่า ในขณะที่ยืนอยู่ทางเดินของโรงภาพยนตร์หลังจากที่ภาพยนตร์จบแล้ว ข้าพเจ้าอธิษฐานว่าสักวันหนึ่งพระเจ้าจะทำตึกนี้ให้เป็นคริสตจักร

ข้าพเจ้าอธิษฐานในคำอธิษฐานนี้เป็นเวลา 10 ปี
ข้าพเจ้าบอกว่าหากพระเจ้าตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะรับใช้พระองค์ตลอดชั่วชีวิต

ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นในคริสตจักรนาซารีนในประเทศเคปเวิร์ดพร้อมด้วยแม่ พี่ชาย และพี่สาว
แม่ได้ร่วมนมัสการที่คริสตจักรนาซารีนก่อนที่ข้าพเจ้าจะเกิด
แม่ได้เดินผ่านคริสตจักรในวันหนึ่งและได้ยินเสียงดนตรี
แม่รู้สึกเหนื่อยจึงเข้าไปด้านในและนั่งลง
เมื่อแม่ได้ยินเรื่องราวอันอัศจรรย์ของความรักของพระเจ้าและการช่วยให้รอด แม่จึงได้ต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจ

เมื่อข้าพเจ้าอายุได้ 5 ขวบ

ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกถึงการทรงเรียกให้เป็นศิษยาภิบาล เมื่อข้าพเจ้าอายุ 16 ปี
ข้าพเจ้าได้ย้ายไปอยู่ที่ประเทศเซเนกัล
พระเจ้าได้ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าการให้ข้าพเจ้าเป็นศิษยาภิบาลนั้นเป็นแผนการของพระเจ้าในชีวิตของข้าพเจ้าอย่างแท้จริง
ข้าพเจ้าแต่งงานกับสุภาพสตรีที่น่ารักชื่อว่า มารี เราย้ายไปที่ฝรั่งเศสในปี 1968 เพื่อไปที่วิทยาลัยพระคริสตธรรม
เราวางแผนที่จะกลับไปยังเคปเวิร์ดภายหลังสามหรือสี่ปี
แต่ในที่สุดเรากลับอยู่ในปารีสเป็นเวลากว่า 37 ปี!
อะไรที่ทำให้เราถึงอยู่นานขนาดนี้
ให้ข้าพเจ้าได้บอกเล่าเรื่องราวให้ท่านได้ฟัง
ในขณะที่อยู่ในฝรั่งเศสนั้น
ข้าพเจ้าเริ่มตระหนักว่าผู้คนนั้นโหยหาพระเจ้า
ดังนั้นมารีและข้าพเจ้าจึงได้เริ่มตั้งคริสตจักรในอพาร์ทเมนท์ของพวกเขา
เราเชิญเพื่อน ๆ มาและเรียนพระคัมภีร์ร่วมกัน

ในปี 1979 ข้าพเจ้าก็รับรู้ว่าจะอลเตอร์และลินดา ครอว และ เดวิดและแคโรลิตา ฟราเล่ ได้ถูกส่งมาเป็นมิชชันนารีในฝรั่งเศส ปี 1980 พวกเขาได้ตั้งคริสตจักรในเมือง Versailles ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากปารีส วันหนึ่ง ข้าพเจ้านั่งรถไฟใต้ดินเพื่อไปพบกับ วอลเตอร์ ครอวในตัวเมืองของกรุงปารีส เขาตื่นเต้นเพราะว่าเขาได้เจออาคารที่เราสามารถใช้เป็นคริสตจักรได้ คริสตจักรบ้านของเราเติบโตอย่างรวดเร็วในห้องอพาร์ทเมนท์เล็ก ๆ ของเรา ข้าพเจ้าแทบไม่เชื่อสายตาเมื่อพวกเราเดินเข้าไปในโรงภาพยนตร์ที่ประกาศขาย เพราะนี่เป็นโรงภาพยนตร์เดียวกับที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานขอเมื่อสิบปีก่อนหน้านี้!

พวกเราได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม และในปี 1981 ก็ได้ตั้งคริสตจักรแห่งที่สองในปารีส ทีมอาสาสมัครเพื่อการประกาศและก่อสร้าง (Work & Witness) **ได้มาช่วยเราในการซ่อมแซมโรงภาพยนตร์เพื่อทำเป็นที่ประชุมนมัสการ** ซึ่งมีงานหลายอย่างที่ต้องทำ เรารู้สึกขอบคุณอย่างมากสำหรับการถวายเพื่อการสร้างคริสตจักร (อลาบัสเตอร์) ที่ช่วยในการซื้ออาคารหลังนี้ เงินที่ผู้คนถวายลงในกล่องถวายอลาบัสเตอร์นั้นใช้เพื่อการซื้อโรงภาพยนตร์เก่าซึ่งได้กลายมาเป็นคริสตจักรของพวกเรา

มีศิษยาภิบาลอย่างน้อย 3 คนที่ออกไปจากคริสตจักรแห่งนี้เพื่อสร้างคริสตจักรแห่งใหม่ เราได้รับการอวยพรด้วยผู้คนใหม่ ๆ มากมาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและเราจำต้องสัตย์ซื่อต่อพระองค์ด้วยเช่นกัน

ปัจจุบัน มีคริสตจักร 3 แห่งในปารีส อีกทั้งยังมี 1 คริสตจักรในเมือง Versailles และอีกแห่งหนึ่งใน Montpellier ทางใต้ของฝรั่งเศส

และยังมีคริสตจักรอื่น ๆ ที่ Ecouen, ดเรอ (Dreux), และ Roanne
สิ่งนี้เป็นพระพรให้แก่ข้าพเจ้า
เราได้รับการยำเื้อนให้วางใจพระเจ้าในทุกสิ่ง

สุการอภิปราย

1. บอกเล่าเรื่องราวส่วนตัวของท่านในการวางใจพระเจ้าและเชื่อฟังพระ
องค์เมื่อพระองค์ทรงให้ท่านทำบางสิ่งบางอย่าง
2. ถามเด็ก ๆ
ว่ามีอะไรที่พวกเขาวางใจให้พระเจ้าทรงกระทำให้เพื่อเขาบ้าง
3. อธิษฐานปิดร่วมกัน ขอพระเจ้าทรงช่วยเด็ก ๆ
ให้รู้น้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขาและวางใจและเชื่อฟัง
พระองค์

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า มีคำกล่าวเมื่อนานมาแล้วของ แม่ชีบุญเทเรซา
แห่งอวิลลา บอกว่า “บัดนี้พระคริสต์ไม่มีร่างกายแต่เราคือกายนั้น ไม่มีแขน
หรือเท้าบนโลกนี้ แต่เป็นเท้าและแขนของเรา
โดยดวงตาของเราซึ่งพระองค์ใช้มองด้วยความเมตตาในโลกนี้
บัดนี้พระคริสต์ไม่มีกายในโลกแต่เป็นกายของเรานั้น”

บอกเด็ก ๆ ว่า พระเจ้าต้องการให้เราเป็นเพื่อนร่วมงานกับพระองค์
เพื่อรักผู้คนและบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซู
มีผู้คนมากมายในฝรั่งเศสและผู้คนในโลกที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสที่ยังไม่รู้จักพระ
เยซู นำเด็ก ๆ เข้าสู่หัวข้ออธิษฐานบนการะดาน

จากนั้นแจกโปสการ์ดให้เด็กแต่ละคนเขียนหัวข้ออธิษฐานหนึ่งหัวข้อลงไป

บอกเด็ก ๆ ว่า ให้ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าเมื่อเราอธิษฐานด้วยกัน
บอกพระองค์ว่า “ได้ค่ะ/ครับ”

หากพระองค์บอกให้เราเป็นมิชชันนารีในประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส

ภายหลังอธิษฐานเสร็จแล้ว ให้ใช้เวลาเพื่อให้เด็ก ๆ ได้ตอบสนอง
และติดตามผลสำหรับเด็กที่สัมผัสได้ถึงาทรงเรียกของพระเจ้า
หนุนใจให้เด็ก ๆ

นำไปสการัดกลับบ้านเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้อธิษฐานสำหรับผู้คนในฟร้งเศสและสำหรับมิชชันนารีและผู้คนอื่น ๆ
ที่ทำงานร่วมกันเพื่อรับใช้คนเหล่านั้น

หัวข้ออธิษฐาน

- ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทีมศิษยาภิบาลและผู้นำในคริสตจักรของเราในฟร้งเศส
- อธิษฐานสำหรับครอบครัวศิษยาภิบาลคริสตจักรในฟร้งเศส
- อธิษฐานขอให้คนฟร้งเศสมีใจกระหายอยากได้ยินเกี่ยวกับพระเยซู
- อธิษฐานเพื่อครูสอนชั้นรวีและอนุชนที่จะได้รับการฝึกฝนขึ้นมา

บทที่ 9: เยอรมนี

วัตถุประสงค์

เพื่อสอนเด็ก ๆ
ว่าในงานพันธกิจนั้นบางครั้งจำเป็นต้องใช้วิธีการอย่างสร้างสรรค์เพื่อเข้า
ถึงผู้คนในต่างวัฒนธรรม

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- วันแรกของการเปิดเรียนในเยอรมนี เด็ก ๆ
จะได้รับกรวยสี่สไลด์ขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยลูกกวาดและอุปกรณ์การเรียน
- พี่น้องกริมเป็นผู้เขียนนิทานของเยอรมนีที่เป็นที่รู้จัก เช่น “สโนว์ไวท์”
และ “ฮันเซลกับเกรเทล” ซึ่งได้ตีพิมพ์เป็นหนังสือ
- มาร์ติน ลูเธอร์
เป็นนักบวชคาทอลิกชาวเยอรมันที่ได้เริ่มต้นการปฏิรูปทางศาสนาเป็น
ประเทศเดนมาร์ก
- ฟรังค์ฟูร์ท อัม ไมน์ หรือที่เรียกว่า แฟรงก์เฟิร์ต
เป็นหนึ่งในเมืองที่ใหญ่ที่สุดในเยอรมนี ตั้งอยู่ในบริเวณแม่น้ำไมน์
- ขนมเจลลี่รูปหมีถูกคิดค้นขึ้นในเยอรมนี
- ปราสาทที่มีชื่อเสียงที่สุดของเยอรมนีคือปราสาทนอยชวานชไตน์
(ปราสาทใหม่ของอัศวินหงส์)

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ดำเนินการตามธรรมเนียมประเพณีของเยอรมัน คือ เมื่อเด็ก ๆ
เข้ามาในห้องเรียนก็มอบกรวยกระดาษสี่สไลด์ที่เต็มไปด้วยขนมต่าง ๆ
เปิดเพลงตามแบบของชาวเยอรมัน เช่น เพลงโปลกา (Polka)

แขวนภาพรูปธงชาติเยอรมันไว้บนกำแพง

ไปที่ตัวแทนการท่องเที่ยวหรือเว็บไซต์ท่องเที่ยวเยอรมันเพื่อหารูปภาพโปสเตอร์ปราสาทของเยอรมัน ซึ่งรวมถึงหนึ่งในปราสาทที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ ปราสาทนอยชวานชไตน์ ตัดแสดงภาพโปสเตอร์ไว้

ในบทเรียนนี้จะเน้นไปที่โครงการโนอาห์ (Project Noah) ซึ่งเป็นงานพันธกิจเพื่อการประกาศในแฟรงค์เฟิร์ต เยอรมนี ซึ่งนำคนหนุ่มสาวอเมริกันและเยอรมันออกไปทำพันธกิจในรูปแบบที่สร้างสรรค์ในเมืองต่าง ๆ อ.ฮันส์ ซิมเมอร์แมน อยู่ในแฟรงค์เฟิร์ต เยอรมันเป็นผู้นำในงานพันธกิจนี้ ซึ่งพวกเขาทำงานร่วมกันเพื่อแบ่งปันเรื่องราวของพระคริสต์ในเมืองต่าง ๆ ของแฟรงค์เฟิร์ต, โคเชอร์สเลาเทิร์น, และไมนซ์ โครงการโนอาห์นี้มีหลักพื้นฐานซึ่งทุกคนในทีมจำเป็นต้องเข้าใจถึงความต้องการของท้องถิ่น วัฒนธรรม

และวิธีการซึ่งผู้คนในการต้อนรับพระคริสต์ ดังนั้น ทีมจะใช้วิธีการออกไปด้วยยึดติดกับธรรมเนียมอย่างสร้างสรรค์เพื่อทำพันธกิจกับผู้คนตามที่พวกเขาเป็น และตามวิธีที่พวกเขาจะเข้าใจได้

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เขียนข้อมูลเบื้องต้นไว้บนการ์ดที่มีรูปร่างเหมือนโล่ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ คิดถึงอะไรเมื่อพูดถึงประเทศเยอรมนี (ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ)

มีหลายสิ่งมากมายที่ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเยอรมนีและชาวเยอรมัน ให้เรามาเรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้นของประเทศนี้กันเถอะ

ชี้ที่ตั้งของประเทศเยอรมนีบนแผนที่โลก บอกเด็ก ๆ ว่า เยอรมนีอยู่ในยุโรปตอนกลาง ฝรั่งเศสและเนเธอร์แลนด์นั้นเป็นสองในประเทศเพื่อนบ้านทั้งเก้าประเทศของเยอรมนี! ภูเขาป่าไม้ แม่น้ำ และเมืองในประวัติศาสตร์ที่สวยงามและอาคารทำให้เป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว หากเราอยู่ในเยอรมนี ก็ฟุตบอลจะเป็นกีฬาโปรด ฟุตบอลโลกนั้นเป็นที่นิยมกันเป็นอันมาก เด็ก ๆ

ในเยอรมนีเล่นกีฬาที่หลากหลาย แต่ทีมโรงเรียนนั้นไม่เป็นที่นิยม แต่เด็ก ๆ จะเล่นกีฬาที่ชมรมต่าง ๆ หลังเลิกเรียน

ถือการ์ดขึ้นมาและถามเด็ก ๆ

ว่าพวกเขาหรือไม่ว่าการ์ดนี้มีรูปร่างเป็นเหมือนอะไร (โล) บอกเด็ก ๆ ว่า ในกระดาษการ์ดเหล่านี้มีข้อมูลเบื้องต้นทั้งหมดที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศเยอรมนี ให้อาสาสมัครอ่านข้อมูลเบื้องต้นทั้งหมดให้ทุกคนในห้องฟัง ทีละใบ จากนั้นก็เก็บการ์ดคืน

แสดงภาพของปราสาทนอยชวานชไตน์บนโปสเตอร์ท่องเที่ยวหรือในหนังสือ บอกเด็ก ๆ ว่า กษัตริย์ของเยอรมันได้สร้างปราสาทนี้เมื่อราว 150 ปีที่แล้ว ในเยอรมนีมีปราสาทเป็นร้อย ๆ บางแห่งที่มีอายุเก่าแก่กว่า 1,500 ปี

ทบทวนข้อมูลเบื้องต้นอีกครั้ง จากนั้นให้เด็ก ๆ จับคู่กัน บอกเด็ก ๆ ว่า ครูจะให้เวลาแต่ละคู่ 10 วินาทีในการบอกข้อมูลเบื้องต้นคนละข้อ จากนั้นครูจะให้เปลี่ยนคู่ ทุกครั้งที่เปลี่ยนคู่

พยายามหาข้อมูลเบื้องต้นข้ออื่น ๆ เพื่อที่จะให้ได้ครบทั้ง 6 ข้อ
ครูมีรางวัลสำหรับคนที่สามารถจำได้มากที่สุด

หลังจากที่เด็ก ๆ ได้เปลี่ยนคู่อย่างน้อยหกครั้งแล้ว
ถามว่ามีใครที่สามารถท่องจำได้หมดทั้งหกข้อหรือไม่ ให้รางวัลแก่เด็ก ๆ ที่สามารถท่องข้อมูลเบื้องต้นได้มากที่สุด ให้รางวัลที่เล็กกว่าแก่เด็กคนอื่น ๆ สำหรับการร่วมเล่น

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ให้พิมพ์ข้อพระธรรมใน 1 โครินธ์ 9:22ข
ไว้บนกระดาน อ่าน 1 โครินธ์ 9:22ข ให้เด็ก ๆ ฟัง จากนั้นให้เด็ก ๆ
อ่านพร้อมกัน บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ

คิดว่าเปาโลกำลังพูดถึงอะไรในพระธรรมตอนนี้ ให้เด็ก ๆ

ช่วยกันบอกว่าเปาโลกำลังหมายถึงอะไร จากนั้นอ่าน 1 โครินธ์ 9:23

“ข้าพเจ้าทำอย่างนี้ เพราะเห็นแก่ชาวประเสริฐ
เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนในชาวประเสริฐนั้น”

เปาโลบอกว่่าเพื่อท่านได้พบกับคนประเภทต่าง ๆ
ท่านได้พยายามทำความเข้าใจในมุมมองของพวกเขา
เมื่อท่านได้คุ้นเคยมากขึ้น
ท่านก็ได้เรียนรู้วิธีการบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูในวิธีที่พวกเขาสามารถ
เข้าใจได้
ท่านเรียนรู้วิธีการแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างสร้างสรรค์กับผู้คนที่ท่านพยายาม
เข้าถึง

ถามเด็ก ๆ ว่า
มีผู้คนที่เราสามารถพูดคุยได้ดีขึ้นหากเราได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเขามากขึ้นแ
ละเด็ก ๆ พยายามเข้าใจในวิธีคิดของพวกเขาบ้างหรือไม่
ขอพระเจ้าที่จะช่วยเราในการแบ่งปันพระคริสต์กับผู้อื่นตามวิธีที่พวกเขาจ
ะเข้าใจได้

ให้เด็ก ๆ เปลี่ยนกันออกมาลบข้อพระธรรม 1 โครินธ์ 9:22ข
ออกทีละคำ และนำไปให้เด็ก ๆ ในกลุ่มท่องข้อพระธรรม

เรื่องราวพันธกิจ : เรื่องราวของการวางใจ โดย จีนา เกรท พอทเทนเจอร์

เอมีลี กิบสัน นักศึกษามหาวิทยาลัยนาซารีน Trevecca
เดินทางร่วมกับทีมโครงการโนอาห์ไปยังเยอรมนีในปี 2006
พวกเขาใช้เวลาในการพูดคุยกับนักศึกษาในห้องอาหารของมหาวิทยาลัย
เพื่อที่ได้พูดคุยเกี่ยวกับพระกิตติคุณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอมีลีรู้สึกระส่ำระสายภายในห้องเมื่อเธอเดินเข้าไปสู่ห้องอาหารขนาดใหญ่
ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้พร้อมกับทีมโครงการโนอาห์
เมื่อกลุ่มของเธอเข้าไปด้านในแล้ว
เธอเหลือบมองไปยังโต๊ะอาหารขนาดใหญ่
มีนักศึกษาเป็นโหล่นั่งกระจายรอบห้องกำลังทานอาหารตามลำพัง
คนอื่น ๆ ก็พูดคุยกับเพื่อนบางคนอย่างเงียบ ๆ

อ.ดรูว์หันมาที่เอมิลีและคนอื่น ๆ ในทีม “นี่เป็นแผนของเรา” เขากล่าว “ไปต่อแถวและรับอาหารจากนั้นก็หาโต๊ะที่มีนักศึกษาหนึ่งหรือสองคนแล้ว จึงทำความคุ้นเคยกับพวกเขา ไม่ต้องอาย

นักศึกษาเยอรมันหลายคนชอบพูดคุยกับอเมริกัน

พวกเรามีวัฒนธรรมหลายอย่างที่คล้ายคลึงกัน เช่น ดนตรีและภาพยนตร์ แต่จงจำไว้ว่านักศึกษาหลายคนอาจรู้สึกอึดอัดในการพูดคุยเกี่ยวกับพระเจ้าหรือความเชื่อกับใครบางคนที่พวกเขา还不知道จักดี”

“เราควรจะบอกพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าไม่ใช่หรือ” สมาชิกในทีมได้ถาม “เราอยู่ที่นี้เพื่อทำพันธกิจ”

“คนหนุ่มมากมายในเยอรมนีไม่คิดว่าพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของเขา” อ.ดรูว์ตอบ “แต่หากทำความคุ้นเคยกับพวกเขา พวกเขา ก็อาจเริ่มมองเห็นในสิ่งที่แตกต่าง”

“แล้วเราควรจะพูดคุยกับพวกเขาเรื่องอะไร” เอมิลีถามอ.ดรูว์ “ก็ให้ถามคำถามที่ทำให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับพวกเขามากขึ้น” เอมิลีสุดท้ายใจเข้าลึกเพื่อขับไล่ความกลัวก่อนที่จะไปเข้าแถว หลังจากมีถาดอาหารในมือ เธอเดินมายังชายหนุ่มสองคนที่นั่งอยู่ด้วยกัน เธอไม่รู้ว่าจะถามขอร้องด้วยเป็นภาษาเยอรมันอย่างไร เธอจึงได้ชี้ไปยังเก้าอี้ที่ว่าง

พวกเขาผงกหัวและย้ายหนังสือออกเพื่อให้มีที่ว่างสำหรับเธอนั่ง

เด็กหนุ่มที่มีผมดกดมยิ้มให้เธอก่อนจะหันไปที่หนังสือของเขา

เด็กหนุ่มอีกคนหนึ่งมีผมสั้นสีทองใส่เสื้อกันหนาวแขนยาวที่มีปลอกทับแขนเสื้อ เอมิลีสังเกตเห็นว่าที่ปลอกแขนนั้นมีรูปโล่

เป็นเครื่องหมายบางอย่าง ในช่วงเวลาของอัศวินและปราสาท

ผู้คนออกแบบตราเครื่องหมายเพื่อบ่งบอกถึงตัวของพวกเขาหรือครอบครัว บนตรา นั้นเป็นรูปนกอินทรีที่แผ่ปีกอยู่บนพื้นสีแดง

“ชะเพรชเค่น ซี เองลิช-เซอะ” เอมิลีถามทั้งสองคน

ครูได้สอนเธอให้พูดประโยคนี้ซึ่งหมายถึง

“คุณพูดภาษาอังกฤษได้หรือเปล่า?”

เด็กหนุ่มผมสีเข้มผงกหัว และเด็กหนุ่มผมสีทองบอกว่า “ได้นิดหน่อย”
ทั้งสองยิ้มให้เธออย่างอาย ๆ

“สวัสดี ฉันเอมีลี” เธอพูดตอบพร้อมกับยิ้มให้

“ผมชื่อทิม” เด็กหนุ่มผมสีทองบอก เขาชี้ไปทางขวามือบอกว่า “นี่
พอล”

“ดีใจที่ได้พบคุณ”

เอมีลีตอบในขณะที่กำลังใส่หลอดลงไปในแก้วโซดา

“อืม ภาษาอังกฤษ คุณต้องมาจากอังกฤษหรือไม่ก็อเมริกาแน่เลย”
ทิมเดา

“อเมริกา” เอมีลีบอก “ฉันมาฟรังค์ฟวร์ท อัม ไมน์ ประเทศเยอรมนี
เพราะเป็นช่วงปิดเทอมของมหาวิทยาลัย”

“หืม คุณเป็นนักศึกษาเหมือนพวกเรา แล้วเรียนเกี่ยวกับอะไร”
พอลเอนตัวมาถามด้วยความสนใจ

“พันธกิจคริสเตียน” เอมีลีตอบก่อนที่จะจับมันฝรั่งทอดเข้าในปาก
“จริงหรือ” พอลถามพร้อมกับเหลือบตาไปมองทิม

“ผมไม่เคยรู้จักใครที่เรียนเกี่ยวกับศาสนาเลย
มีเพียงไม่กี่คนในวัยเดียวกับพวกเราที่ไปโบสถ์
ผมกำลังเรียนด้านประวัติศาสตร์” เขากล่าวเพิ่มเติม

“แล้วคุณเรียนเอกอะไร?” เอมีลีหันไปถามทิม

“ประวัติศาสตร์เหมือนกัน ส่วนใหญ่ก็เป็นเกี่ยวกับยุคกลาง”

“นั่นคงเป็นเหตุผลที่คุณมีปลอกแขนตรงเสื้อกันหนาวละสิ”
เธอถามพร้อมกับชี้ไปที่ปลอกแขน

“ใช่แล้ว” ทิมนั่งยัดตัวตรงขึ้น “นี่เป็นตราเครื่องหมายของเมือง
แฟรงค์เฟิร์ต นักอินทรีย์หมายถึง การเป็นผู้นำ และพื้นสีแดงหมายถึง
ความกรุณา”

ทิมเป็นนักประวัติศาสตร์ คุณใช้คำว่าอะไรในภาษาอังกฤษนะ
พวกแก่เรียนหรือเปล่า พอลแหงทิม “ทิมนะรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับยุคกลาง
บางครั้งผมยังคิดว่าทิมน่าจะมีความสุขหากได้ใส่ชุดเกราะและขี่ม้ามากกว่า
การใส่กางเกงยีนส์และขี่จักรยาน”

“แต่นั้นเป็นยุคที่สำคัญในประวัติศาสตร์ของประเทศเยอรมนี!”

ทิมยืนกรานในขณะที่ตบโต๊ะ จากนั้นเขาก็ยิ้มยิงฟัน “แต่ยังไงซะ พอลก็พูดถูกแล้ว ผมกำลังเรียนเกี่ยวกับเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ผู้คนใช้สำหรับใส่ลงไปในตราเครื่องหมาย ลีก็สื่อความหมายคุณสมบัติที่แตกต่างกัน เช่น ความชื่นชมยินดี สันติสุข และความกรุณา”

“และสัตว์ก็มีความหมายด้วยเหมือนกัน” พอลกล่าวเสริม “มาหมายถึงการเป็นผู้รับใช้ และนกกระทาหมายถึงความเอื้อเฟื้อ ยังมีเครื่องหมายอื่น ๆ นอกเหนือจากสัตว์ด้วย เช่น วงแหวนหมายถึง ความสัตย์ซื่อ”

ในขณะที่เอมีลีกำลังฟังนั้น ทั้งหมดที่ได้ยินเริ่มทำให้รู้สึกคล้ายคลึงกับบางอย่าง เธอพยายามนึกว่าเธอเคยได้ยินสิ่งเหล่านี้มาก่อนหรือไม่

ทิมหยุดและถอนหายใจ “ความกรุณาหรือ ความเอื้อเฟื้อหรือ ไม่มีใครในทุกวันนี้มีคุณสมบัติแบบนี้ คุณรู้หรือเปล่า เป็นการยากที่จะมีความกรุณาหรือเอื้อเฟื้อ ใครจะดำเนินชีวิตไปด้วยยึดสิ่งเหล่านี้ไว้ได้”

พอลมองไปที่นาฬิกาแล้วพูดขึ้นว่า “เฮ้ ทิม เรามีชั้นเรียนในอีกไม่กี่นาทีนี่นะ”

ทั้งสองคนรีบลุกขึ้น เก็บถาดอาหารและหนังสือ “ดีใจที่ได้คุยกับคุณนะ เอมีลี” พอลบอก โคว์งตัวลงมาจับมือลา “ผมหวังว่าจะได้พบคุณอีกครั้ง”

“แน่นอน! ฉันจะกลับมาอีกเพื่อทานอาหารที่นี้พรุ่งนี้ ฉันอยากจะฟังเรื่องราวเกี่ยวกับยุคกลางอีก”

เมื่อเด็กหนุ่มทั้งสองเดินจากไป เอมีลีตระหนักได้ถึงคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ทิมพูดมา เช่น การเป็นผู้รับใช้และความเอื้อเฟื้อ

เพราะคุณสมบัติเหล่านี้มีในพระเยซู!

เอมีลียิ้มกับตัวเองเมื่อเธอทานมันฝรั่งทอดจนหมด เธออธิษฐานอย่างเงียบว่าเธออยากจะมีโอกาสอีกครั้งคุยกับทิมและพอล

บางทีพระเจ้าจะได้สำแดงให้พวกเขาเห็นว่า
มีใครบางคนที่มีคุณสมบัติตามที่มียูบนปลอกแขนนั้น

สู่การอภิปราย

- วางแผนสำหรับการเดินอธิษฐานอย่างน้อยหนึ่งอาทิตย์ล่วงหน้า
- บอกเด็ก ๆ
ว่าชาวเยอรมันชอบเดินในสวนสาธารณะหรือไม่ก็ตามรางรถไฟ
- เชิญคนที่จะมาช่วยในการจัดการการเดินอธิษฐาน
- แจงให้แก่ผู้ปกครองหรือขอจดหมายเซ็นอนุญาตจากผู้ปกครองหากต้องออกไปจากโบสถ์หรือโรงเรียนเพื่อทำกิจกรรมนี้

เริ่มเดินกันเถอะ!

พาเด็ก ๆ ไปสู่การเดิน
เปลี่ยนกิจกรรมที่เป็นที่นิยมของชาวเยอรมันให้เป็น “การเดินอธิษฐาน”
ก่อนเริ่มชั้นเรียน
ให้วางแผนเส้นทางสำหรับเดินในคริสตจักรหรือสวนสาธารณะใกล้เคียง
จัดให้มีจุดหยุด 3 จุด โดยหาโต๊ะเล็ก ๆ พร้อมด้วยกาวและ “ตราประทับ”
จากแผ่นกิจกรรมที่ 9 ที่จุดหยุดสุดท้าย

ให้จัดเตรียมภาตใส่ไส้กรอกเยอรมันย่าง (bratwurst)
และชีสที่เสียบไว้ด้วยไม้จิ้มฟัน และแก้วใส่น้ำแอปเปิ้ลขนาดเล็ก
ตั้งเครื่องเล่นซีดี ถ่ายเอกสารแผ่นกิจกรรมที่ 9 ให้เด็ก ๆ แต่ละคน
ในตอนล่างสุดของแผ่นกิจกรรม ให้ตัด “ตราประทับ” ทั้งสามออกมา
ก่อนเริ่มการเดินอธิษฐาน บอกเด็ก ๆ ว่า ในประเทศเยอรมนี
ผู้คนทุกวัยชอบเข้าร่วมในการจัดเดินเป็นกลุ่ม
บ่อยครั้งที่กิจกรรมการเดินนี้พาผู้คนผ่านพื้นที่ที่มีทัศนียภาพอันงดงามหรือ
ภาพของประวัติศาสตร์ในอดีต ผู้คนจะถือหนังสือไปด้วยขณะเดิน
ในจุดหยุดตามทางรถไฟ พวกเขาจะได้รับตราประทับติดในสมุด

และในจุดสุดท้าย พวกเขา ก็จะเฉลิมฉลองด้วยไส้กรอก (bratwurst) ซึ่งเป็นไส้กรอกของเยอรมันเอง พร้อมด้วยเครื่องดื่มในขณะที่นั่งฟังเพลง คนที่แข่งขันจบก็จะได้รับเหรียญรางวัล แก้วน้ำดื่ม หรือของที่ระลึกอื่น ๆ

วันนี้ ให้พวกเรา มาเดินเหมือนที่ทำกันในประเทศเยอรมนี แต่ให้เรานำการเดินทางนี้มารวมกับการอธิษฐานของคริสเตียน การเดินอธิษฐานนั้นเป็นพันธกิจอย่างหนึ่ง โดยปกติคนที่เดินอธิษฐานจะเดินผ่านไปยังบ้านต่าง ๆ ในขณะที่อธิษฐานเพื่อผู้คนที่อาศัยอยู่ที่นั่น ในระหว่างการเดินของพวกเรา เราจะอธิษฐานเพื่อประเทศเยอรมนีกัน ครูจะแจกสมุดเล่มเล็ก ๆ ให้ทุกคน เราจะเดินไปตามเส้นทางด้วยกันและหยุดที่จุดหยุดทั้งสาม ในแต่ละจุดหยุดนี้เด็ก ๆ จะได้รับ “ตราประทับ” ติดลงบนสมุด และจากนั้นเราจะอธิษฐานกัน (นำกลุ่มเด็ก ๆ ในการอธิษฐาน ขออาสาสมัครอธิษฐาน หรือให้เด็ก ๆ อธิษฐานเงียบ ๆ ก็ได้) หลังจากจากอธิษฐานเสร็จในจุดพักที่สาม เราก็จะสนุกสนานกับเครื่องดื่มเย็นฉ่ำและดนตรี

แจกกระดาษให้เด็กแต่ละคนแล้วบอกให้พับครึ่งเพื่อทำเป็นสมุดเล่มเล็กและเขียนข้อความลงไปว่า “เรามาเดินกันเถอะ!” ไว้ด้านหน้า หลังจากที่ได้เดินอธิษฐานเสร็จแล้ว แจกของที่ระลึกให้เด็กแต่ละคน หนุนใจให้เด็ก ๆ เก็บสมุดนี้ไว้และเขียนหัวข้ออธิษฐานเพิ่มเติมลงที่ด้านหลัง

ตัวเลือกเพิ่มเติม

บอกเด็ก ๆ ว่า ผู้คนที่มิชชั่นอยู่ในยุคปราสาทโบราณนั้นบ่อยครั้งจะออกแบบโลโก้ที่เรียกว่าตราประจำตระกูล เครื่องหมายและสีต่าง ๆ ที่ใช้บนโลโก้เพื่อแสดงถึงความคิดหรือคุณสมบัติที่พวกเขาต้องการให้คนอื่นได้รู้ อีกทั้งตราเครื่องหมายนี้ยังออกแบบสำหรับองค์กรและเมืองต่าง ๆ

อีกด้วย หาดตราเครื่องหมายของเมืองของคุณ หากความหมาย
และแสดงให้เห็นเด็ก ๆ ดู อธิบายความหมาย
หรือหากเป็นตราของเมืองแฟรงค์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี และบอกเด็ก ๆ ว่า
นี่เป็นตราอย่างเป็นทางการของฟรังค์ฟวร์ท อัม ไมน์
หนึ่งในเมืองที่ใหญ่ที่สุดในเยอรมัน
เมืองนี้ได้รับการตั้งชื่อนี้ก็เพราะว่ามีแม่น้ำไมน์ไหลผ่านกลางเมือง
นกอินทรีนี้หมายถึงการเป็นผู้นำ ฟันสีแดงหมายถึงความกรุณา
และมงกุฎบนหัวนกอินทรีหมายถึงผู้มีอำนาจ
ผู้คนที่ได้เห็นตราเครื่องหมายนี้จะเข้าใจได้ว่า
รัฐบาลของเมืองนี้ต้องการเป็นที่รู้จักในเรื่องความกรุณา
การเป็นผู้นำที่มีอำนาจสนับสนุน

พูดคุยถึงคุณสมบัติที่เด็ก ๆ อยากให้คนอื่น ๆ ได้มองเห็นในพวกเขา
ถามว่าคุณสมบัติเหล่านี้จะทำออกมาเป็นตราได้อย่างไร
จากนั้นพูดคุยถึงคุณลักษณะของพระคริสต์และจะนำคุณลักษณะเหล่านั้นแ
สดงออกมาได้อย่างไร ให้เด็ก ๆ
ทำตราประจำตัวของตนเองเพื่อแสดงถึงคุณลักษณะที่เป็นเหมือนพระคริสต์
ที่พวกเขาต้องการในชีวิต เมื่อเด็ก ๆ ออกแบบเสร็จแล้ว
ให้ติดกระดาษไว้ในห้องเรียนหรือให้เด็ก ๆ
เอากลับบ้านเป็นเหมือนเครื่องเตือนใจให้ดำเนินชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้า
ย้ำเตือนให้เด็ก ๆ
อธิษฐานเผื่อมิชชันนารีนาซารีนและคนงานที่เป็นตัวแทนของคริสตจักรที่ป
ระกอบด้วยคุณลักษณะเป็นเหมือนพระคริสต์ท่ามกลางผู้คนทั่วโลก

ช่วงอธิษฐาน

ขอให้เด็ก ๆ
ช่วยกันบอกถึงวิธีการหนึ่งที่เหล่าอาสาสมัครใช้ในการทำพันธกิจในประเทศ
เยอรมนี
(อนุชนคริสเตียนทำความคุ้นเคยกับนักศึกษาในห้องอาหารของวิทยาลัย
และจากนั้นก็ทำการแบ่งปันพระกิตติคุณ)

แจกโปสการ์ดหัวข้ออธิษฐานซึ่งได้ทำไว้สำหรับเด็ก ๆ และขอให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานสำหรับประเทศเยอรมนีไว้บนกระดาน ซึ่งรวมถึง มิชชันนารี ทีมงานพันธกิจ และผู้คนที่รับใช้อยู่ที่นี่ ให้เด็ก ๆ ยื่นเป็นวงกลมและขออาสาสมัครอ่านหัวข้ออธิษฐาน จากนั้นจึงอธิษฐานร่วมกัน

บทที่ 10: เนเธอร์แลนด์

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ
ได้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงเรียกมิชชันนารีจากวัฒนธรรมและกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บ่อยครั้งประเทศเนเธอร์แลนด์มักถูกเรียกว่า ฮอลแลนด์ แต่เนเธอร์แลนด์เป็นชื่ออย่างเป็นทางการ
- จากการที่ครึ่งหนึ่งของประเทศเนเธอร์แลนด์อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล กังหันลมและปั้มน้ำจึงใช้ในการผันน้ำออกจากผืนดิน
- ประเทศเนเธอร์แลนด์มีชื่อเสียงด้านดอกทิวลิป สวนดอกไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลกอยู่ในประเทศเนเธอร์แลนด์
- ชาวนาในเนเธอร์แลนด์ยังคงสวมรองเท้าไม้ขณะที่ทำงาน รองเท้าไม้ช่วยทำให้เท้าแห้ง
- ประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นผู้ส่งออกชีสรายใหญ่ที่สุดของโลกและมีชื่อเสียงเรื่องขนมเพสตรี้ของชาวดัตช์
- อัมสเตอร์ดัมเป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นเมืองหลวงแห่งจักรยาน เนเธอร์แลนด์มีจักรยานมากเป็นสองเท่าของรถยนต์

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

สร้างบรรยากาศเพื่อ “ประกาศก้อง” ต่อเด็ก ๆ ว่า
“เราอยู่ในเนเธอร์แลนด์!” ตกแต่งห้องเรียนด้วยดอกทิวลิป
ไม่ว่าจะเป็นดอกจริงหรือดอกประดิษฐ์ขึ้นก็ได้ วางจักรยานไว้รอบ ๆ ห้อง
วาดกังหันลมบนกระดาษแผ่นใหญ่และแขวนไว้บนบอร์ด หากเป็นไปได้

หารองเท้าไม้จัดแสดงไว้บนโต๊ะ สำหรับ “อาหารแบบดัช” จัดหาชีส ชะแอม หรือคูกี้

เนเธอร์แลนด์เป็นประเทศเล็ก ๆ ซึ่งได้สร้างมิชชันนารีมากมายให้แก่คริสตจักรนาซารีน สองคนจากบรรดามิชชันนารีเหล่านั้นคือ อันโตนีและวิลมา ฮอลเลมาน ซึ่งสอนอยู่ที่วิทยาลัยนาซารีนยุโรป (European Nazarene College - EuNC) ในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ อันโตนี ซึ่งเป็นลูกของศิษยาภิบาลของคริสตจักรนาซารีน ก็ได้กลายมาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนาซารีนด้วย

เมื่อมิชชันนารีจินไนน์ วาน ปีค ได้เชิญให้อันโตนีไปสอนที่ EuNC เขาก็ตอบรับ

ทั้งอันโตนีและเวลมามีหัวใจรักในการช่วยเหลือนักศึกษาในการเตรียมตัว สู่การรับใช้ ครอบครัวฮอลเดมานมีลูกสองคน คือ แฟรงค์ และ คอรีอันเน ครอบครัวนี้ใช้สามภาษา พวกเขาพูดภาษาดัชที่บ้าน

ลูกใช้ภาษาเยอรมันที่โรงเรียน และพ่อแม่ก็ใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

บอกเด็ก ๆ ว่า ประเทศที่เราจะได้เรียนรู้ในวันนี้บ่อยครั้งมักถูกเรียกว่า ฮอลแลนด์ แต่ชื่ออย่างเป็นทางการของประเทศนี้คือเนเธอร์แลนด์ คนในประเทศนี้เราเรียกว่าชาวดัช และดัชก็เป็นภาษาที่ใช้พูดด้วย แม้ว่าเนเธอร์แลนด์จะเป็นประเทศเล็ก ๆ

แต่มีมิชชันนารีถูกส่งออกไปเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณยังประเทศอื่น ๆ

ถามเด็ก ๆ ว่า

ใครหาประเทศเนเธอร์แลนด์ในแผนที่ของดินแดนยูเรเชียเจอบ้าง

ให้อาสาสมัครมาชี้ตำแหน่งของเนเธอร์แลนด์ในยุโรป ติดกับทะเลเหนือ บอกเด็ก ๆ ว่าประเทศเนเธอร์แลนด์มีชื่อเสียงในเรื่องดอกทิวลิป บอกเด็ก ๆ ว่า วันนี้เราจะเรียนมากขึ้นเกี่ยวกับประเทศนี้ แต่อันดับแรก

เราจะมาเล่นเกมที่มีชื่อว่า ปักหมุดดอกทิวลิปบนประเทศเนเธอร์แลนด์ เกมนี้จะทำให้เราได้รู้ว่าประเทศเนเธอร์แลนด์ตั้งอยู่ที่ไหน

ติดเข็มทูลตรงกลางของกระดาษสี่รูปดอกทิวลิป ปิดตาผู้เล่น จากนั้นก็ให้เด็กคนอื่น ๆ

ออกเสียงบอกทางให้แก่เด็กที่ถูกปิดตาเพื่อไปปักหมุดดอกทิวลิปบนประเทศ
เนเธอร์แลนด์ เมื่อเด็กเข้าไปใกล้แผนที่จึงจะอนุญาตให้เด็ก ๆ บอกทาง
เช่น “เดินตรงไป” “ไปทางซ้าย” “เอามือลงมาอีกหน่อย”
“เอามือขึ้นไปอีกหน่อย” “กำลังใกล้เข้าไปแล้ว” และ “ปักหมุดตรงนั้นเลย”
เปิดโอกาสให้เด็กเล่นหลาย ๆ คนหากมีเวลา **ตัวเลือกเพิ่มเติม** : ให้เด็ก ๆ
จับคู่โดยให้คนหนึ่งเป็นคนบอกทางให้อีกคนหนึ่งที่ถูกปิดตา

เรื่องราวพันธกิจ : มิชชันนารีผู้ออกไปทั่วโลก

เรียบเรียงโดย เวส อีบาย จาก *Adventure with God* โดย เฮเลน เทมเพิล

บอกเด็ก ๆ ว่า
เรื่องราววันนี้เกี่ยวกับเด็กหญิงที่อาศัยอยู่ในเนเธอร์แลนด์ในช่วงที่เกิดสงคราม
เธอเติบโตขึ้นและได้กลายเป็นมิชชันนารีที่รับใช้ไปทั่วโลก

“แม่ นั่นเสียงอะไร” จินไนน์ถามแม่
เธอไม่เคยได้ยินเสียงแบบนี้มาก่อน
“แม่ก็ไม่รู้เหมือนกัน” แม่เธอตอบ
จินไนน์และแม่รีบวิ่งไปที่หน้าต่างห้องนอน
“ดูนกตัวใหญ่สีดำนั่นสิ!” จินไนน์อุทานออกมา
“นั่นไม่ใช่นกหรือ” แม่ของเธอตอบ “นั่นเป็นเครื่องบิน”
คุณพ่อวาน บิคเข้ามาพร้อมกับภรรยาและลูกสาว
หน้าของพ่อซีดเผือดด้วยความวิตก
พวกเขามองท้องฟ้าที่ปกคลุมไปด้วยควันสีแดง
ลูกไฟถูกยิงขึ้นสูงไปบนท้องฟ้า “พวกเขามาโจมตีรีอตเตอร์ดัม” พ่อบอก
“เราอยู่ในสงคราม!”
คำว่า *สงคราม* สร้างความหวาดกลัวให้แก่จินไนน์
เธอซบหน้าลงกับเลื้อยคลมของแม่และร้องไห้
ชาวดัชไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับสงคราม
แต่ศัตรูได้เข้ามาและโจมตีเมืองรีอตเตอร์ดัม

“จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง” คุณฟอวาน บีคสงสัย

“เมื่อไหร่จะมีทหารมาโจมตีเมืองของเรา”

พ่อของจินไนน์ทำงานทุกวันในธุรกิจดอกทิวลิป แต่ชาวต่างชาติไม่สามารถซื้อดอกไม้ได้อีก เพราะครอบครัวกลับยากจนลง
จินไนน์ไปโรงเรียน แต่ก็ยากที่จะเรียน
ในแต่ละวันจะมีเด็กที่ขาดเรียน
เธอได้รับการบอกว่าทหารฝ่ายศัตรูได้จับเอาทั้งครอบครัวไปขังไว้ในคุก
วันหนึ่ง เพื่อนของจินไนน์ ชื่อ ฮันนา ได้ขาดเรียน
จินไนน์จึงตัดสินใจที่จะไปเยี่ยมและดูหาคำว่าเพื่อนของเธอไม่สบาย
ที่บ้านของฮันนา เธอเห็นรถบรรทุกขนาดใหญ่ของศัตรู
เธอมองดูทหารที่บังคับฮันนาและครอบครัวให้ปีนขึ้นไปบนรถบรรทุก
จินไนน์มองเห็นความกลัวบนหน้าของพวกเขา

จินไนน์รีบกลับบ้าน หัวใจเต็มไปด้วยความเกลียดชัง “ทำไม”
เธอสงสัย เธอวิ่งไปที่ห้องของเธอ โถมตัวลงไปบนที่นอนและร้องไห้
อย่างซ้ ๆ จินไนน์ก็เริ่มรู้สึกถึงการทรงสถิตภายในห้อง
แต่เธอไม่รู้ว่ามันคืออะไร เพราะพ่อแม่ไม่เคยพูดให้ฟังเกี่ยวกับพระเจ้าเลย
เธอจึงไม่เข้าใจ แต่การทรงสถิตนั้นนำสันติสุขมาให้เธอ
จากที่ใดที่หนึ่งซึ่งเธอไม่รู้ว่าที่ไหน เธอได้ยินเสียงอันนุ่มนวลบอกว่า
“จงนิ่งเสีย ลูกเอ๋ย ยังมีอนาคตที่ดีกว่า ทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุม”
ความสงบเงียบก็ปกคลุมเหนือเธอ

ปีแห่งสงครามนั้นเป็นความยากลำบากสำหรับจินไนน์และครอบครัวของเธอ
ข้าวของขาดแคลน บ่อยครั้งที่ครอบครัวหิวโหย
และบางครั้งพวกเขาก็ต้องกินหัวดอกทิวลิป ในฤดูหนาว
พวกเขาก็หนาวมาก
แต่ไม่มีเงินที่จะซื้อน้ำมันสำหรับเครื่องทำความร้อนในบ้าน
บ่อยครั้งที่จินไนน์จะไปห้องของเธอและพูดกับการทรงสถิตที่ไม่รู้จักนั้น
การทรงสถิตนี้ได้นำสันติสุขมาสู่จิตใจที่ทุกข์ยากของเธอ
เมื่อสงครามสิ้นสุดลง จินไนน์ก็ไม่ได้พูดกับการทรงสถิตนั้นเลย
เธอไม่จำเป็นต้องการการปลอบประโลมอีกต่อไป

วันหนึ่งเมื่อจินไนน์เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
มีกลุ่มอนุชนมาหาเธอ
“เราอยากจะชวนเธอไปการประชุมอนุชนเพื่อฟังนักเทศน์จากสก๊อตแลนด์”
พวกเขาบอก

“เป็นการประชุมที่โบสถ์เธอ” จินไนน์ถาม “ถ้าอย่างนั้น
ฉันก็ไม่สนใจหรอก”

แต่อนุชนเหล่านั้นก็ขอร้องเธอ ในที่สุดจินไนน์จึงยอมไป
เธอได้เรียนรู้ถึงความรักของพระเจ้าและการที่พระเยซูทรงยอมตายเพื่อคว
ามบาปของเธอ
ในที่สุดเธอก็ได้เข้าใจว่าการทรงสถิตนั้นคือใครผู้ซึ่งเธอเคยได้พูดคุยด้วย
ในช่วงสงคราม เธอจึงได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พ่อของจินไนน์ย้ายไปที่นิวซีแลนด์เพื่อเริ่มธุรกิจดอกทิวลิป ที่นั่นเอง
จินไนน์ได้รับการแนะนำให้รู้จักคริสตจักรนาซารีนและได้รู้จักวิทยาลัยพระ
คริสตธรรมในออสเตรเลีย

เธอตัดสินใจไปที่นั่นพร้อมกับเพื่อนอีกสี่คนของเธอ

เมื่อเธอเรียนอยู่ที่วิทยาลัย พระเจ้าทรงเรียกให้เธอเป็นมิชชันนารี
หลังจากจบการศึกษาเธอไปที่สหรัฐอเมริกาเพื่อศึกษาต่อ

จินไนน์ย้ายไปที่เยอรมนีเพื่อเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนาซารีน
จากนั้นเธอก็ไปที่วิทยาลัยนาซารีนยุโรป (European Nazarene
College) ในสวีตเซอร์แลนด์เพื่อเป็นอาจารย์สอน ต่อมา
ด้วยงานมิชชันนารีได้พาให้เธอไปยังวิทยาลัยพระคริสตธรรมในเฮติ
เธอได้กลับมายังวิทยาลัยนาซารีนแห่งยุโรปและได้เป็นผู้อำนวยการ
สุดท้าย เธอได้ไปที่แถบแคริบเบียนเพื่อช่วยในการฝึกศิษยาภิบาล

จินไนน์ อาศัยและทำงานอยู่ในหลายประเทศมากมาย ได้ใช้เวลา 27
ปีในการเป็นมิชชันนารี เธอเป็น “มิชชันนารีผู้ออกไปทั่วโลก”
อย่างแท้จริง

สุภาษิต

พูดคุยโดยใช้คำถามต่อไปนี้ :

1. ใครคืออาการทรงสถิตที่จินไนน์ได้เคยพูดคุยด้วยเมื่อยังเป็นเด็ก
2. เหตุใดจินไนน์ วาน บิค จึงได้ถูกเรียกว่าเป็นมิชชันนารีผู้ออกไปทั่วโลก

ใช้ลูกโลกหรือแผนที่โลกเพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้ติดตามไปยังประเทศที่จินไนน์ วาน บิค ได้ไปอาศัยอยู่ ไปศึกษา หรือไปทำงานในฐานะมิชชันนารี คือ ประเทศเนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา เยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์ เฮติ และแถบแคริบเบียน สิ่งนี้จะช่วยให้เด็ก ๆ ได้เข้าใจว่าทำไมเธอจึงถูกเรียกว่า “มิชชันนารีผู้ออกไปทั่วโลก”

อะไรถูก อะไรผิด

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ตัดรูปดอกไม้ลิปโดยใช้กระดาษสีแดงและสีเหลือง แจกให้เด็กทุกคนสีละดอก

บอกเด็ก ๆ ว่า เราจะมาเล่นเกมที่เรียกว่า “อะไรถูก อะไรผิด” ครูจะอ่านข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เล่าไป หากเด็ก ๆ คิดว่าข้อความนั้นถูกต้อง ให้ชูดอกทิวลิปสีแดง แต่หากว่าผิดก็ให้ชูดอกทิวลิปสีเหลือง

1. จินไนน์เป็นเด็กหญิงชาวดัชที่อาศัยอยู่ในเนเธอร์แลนด์ (ถูก)
2. จินไนน์คิดว่าเธอได้เห็นนกยักษ์สีดำบนท้องฟ้า (ถูก)
3. คนขับเครื่องบินเหล่านั้นเป็นเพื่อนกับชาวดัช (ผิด)
4. พ่อของจินไนน์ทำงานที่โรงงานทำชีส (ผิด)
5. จินไนน์อายุได้ 10 ปีเมื่อสงครามเกิดขึ้นในเนเธอร์แลนด์ (ผิด)
6. จินไนน์เห็นเพื่อนคือ ฮันนาถูกพาตัวขึ้นไปบนรถบรรทุกทหาร (ถูก)
7. จินไนน์รู้ได้ทันทีว่าการทรงสถิตในห้องของเธอ นั่นคือพระเจ้า (ผิด)
8. ครอบครัวของจินไนน์มีอาหารกินอย่างเพียงพอในช่วงสงคราม (ผิด)
9. จินไนน์ได้มาเป็นคริสเตียนเมื่อเธอเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย (ถูก)

10. จินไนน์ย้ายไปนิวซีแลนด์พร้อมกับครอบครัว (ถูก)
11. จินไนน์เรียนวิทยาลัยพระคริสตธรรมที่นิวซีแลนด์ (ผิด)
12. หลังจากจบการศึกษาจากวิทยาลัย
จินไนน์ก็ไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา (ถูก)
13. จินไนน์เป็นมิชชันนารีในหลายประเทศ (ถูก)
14. จินไนน์เป็นมิชชันนารีประมาณ 17 ปี (ผิด)
15. จินไนน์เป็น “มิชชันนารีผู้ออกไปทั่วโลก” (ถูก)

ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ

จำได้หรือไม่ว่าคนในประเทศเนเธอร์แลนด์ใช้ภาษาอะไรในการพูดคุย (ภาษาดัตช์) บอกเด็ก ๆ ว่า มิชชันนารีจินไนน์ วาน บีค พูดภาษาดัตช์ อีกทั้งเธอยังพูดภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน เฮติ-คลีโอล และภาษาอังกฤษ ในฐานะมิชชันนารี

เธอจำเป็นต้องเรียนรู้ในภาษาของประเทศที่เธอไปอยู่และรับใช้พระเจ้า มิชชันนารีส่วนใหญ่ต้องเรียนและศึกษาหนึ่งภาษาหรือมากกว่า จากนั้นพวกเขาก็จะสามารถช่วยให้ผู้คนได้รู้ว่าพระเยซูทรงรักพวกเขาและทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของเขา

อีกทั้ง

ข้อพระคัมภีร์ยังช่วยให้ผู้คนได้รู้ว่าพระเยซูทรงรักเขาและพระคัมภีร์ก็มีคำสอน คำสอนอะไรที่เราได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์ในหน้านี้

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 10 ให้เด็ก ๆ

เติมคำในช่องว่างที่หายไปให้สมบูรณ์โดยเลือกจากรายการด้านบน หลังจากนั้นให้เด็กบอกคำตอบ คือ “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก

ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15)

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า

เราส่งการ์ดขอบคุณสำหรับคนที่มอบบางอย่างให้เราหรือคนที่ทำดีให้เรา

แล้วมีอะไรที่เราให้พระเจ้าเพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณบ้าง
เขียนรายการไว้บนกระดาน บอกเด็ก ๆ ว่า
เราจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับประเทศเนเธอร์แลนด์ในเรื่องอะไรได้บ้าง

ให้เติมคำตอบของเด็ก ๆ ลงไป และรวมถึงคำตอบต่อไปนี้ :

มิชชันนารีจินไนน์ วาน บีก และมิชชันนารีคนอื่น ๆ จากเนเธอร์แลนด์
คริสตจักรที่ได้ถูกตั้งขึ้น

และผู้คนที่ได้เรียนรู้ในข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซู บอกเด็ก ๆ ว่า

วันนี้เราจะเขียนข้อความขอบคุณให้พระเจ้า

โดยเราจะเขียนลงในโปสการ์ด

แจกโปสการ์ดซึ่งได้ติดภาพกัณฑ์หรือพิมพ์ด้วยปรินเตอร์
ในโปสการ์ดนั้น ให้เด็ก ๆ

เขียนการขอบคุณหนึ่งอย่างจากรายการที่แจกไว้บนบอร์ด นำเด็ก ๆ

ในการอธิษฐาน หนุนใจให้เด็กแต่ละคนอธิษฐานคนละประโยค

จากนั้นให้เด็กระบายสีกัณฑ์ที่อยู่บนโปสการ์ด ย้ำเตือนเด็ก ๆ ว่า

พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งที่พวกเขาเขียน

แม้ว่าการ์ดนี้จะไม่สามารถส่งไปให้พระองค์บนสวรรค์ได้

แต่พระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของเรา

บทที่ 11: อินเดีย

วัตถุประสงค์

เพื่อแสดงให้เห็นเด็ก ๆ
เห็นถึงพันธกิจของนาซารีนในอินเดียที่เป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในชีวิต

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทั่วไปในอินเดีย
- ชาวอินเดียหลายคนเป็นมังสวิรัติเพราะพวกเขาไม่ฆ่าสัตว์กินเป็นอาหาร
- หญิงชาวอินเดียนุ่งสำหรับสีสันสดใสและสวยงาม
- ดอกบัวเป็นดอกไม้ประจำชาติของอินเดีย
- ทักษ มาฮาลเป็นหนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ของโลก
- นกยูงที่มีหางสีสันสดใสเป็นสัตว์พื้นเมืองของอินเดีย

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ให้เด็ก ๆ
ได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมที่แปลกของอินเดียและความงดงามโดยจัดแสดงสิ่งของเหล่านี้ในห้องเรียน : ดอกบัว มะม่วง รูปเสือ แผนที่ประเทศอินเดีย ธงชาติอินเดีย และผ้าสำหรับหรือรูปหญิงสาวนุ่งห่มสำหรับ
เพิ่มกลิ่นหอมของอาหารอินเดียโดยการทำแกงกะหรี่ในเตาไฟฟ้าโดยใช้ไฟอ่อน

ประเทศอินเดียที่ใหญ่โตนี้มีลักษณะพิเศษในหลายสิ่ง เช่น ช้าง เด็กชายไม้ไผ่รองเท้าและเด็กหญิงในชุดสำหรับที่สวยงาม อัญมณี ทักษ มาฮาล แม่น้ำคงคา

ถนนลูกรังและทางรถไฟที่เต็มไปด้วยหินที่พาดผ่านไปมากกว่า 700,000 หมู่บ้าน ปรึชญาแบบตะวันออก และเมืองสมัยใหม่ เช่น บอมเบย์ นิว เดลี และกัลกัตตา คริสตจักรนาซารีนได้เข้าไปยังอินเดียเป็นเวลามากกว่า 100 ปี ซึ่งทำให้เกิดสิ่งที่แตกต่างกันมากมายในชีวิตของผู้คนโดยการบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูและให้ด้านการศึกษาและสุขภาพ อินเดียเป็นพื้นที่งานพันธกิจที่เก่าแก่ที่สุดของคริสตจักรนาซารีน

เรื่องราวพันธกิจ : ชับนู พบพระเยซู

โดย อาร์. แฟรงคลิน ค็อก, หนังสือ *Water from Deep Wells*
เรียบเรียงโดย ลอรี เบคคุม

ชับนูเป็นตัวแทนของคนหลายคนที่ได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดผ่านทาง การประกาศและการดูแลด้วยความรักที่โรงพยาบาลเรโนลด์ เมโมเรียล ในประเทศอินเดีย

ชับนูเป็นชื่อของเธอ เธอเกิดในครอบครัวมุสลิม บางครั้งมีสิ่งที่มีห้ศรัทธาเกิดขึ้นกับเธอเมื่อเธออยู่ที่โรงพยาบาลเรโนลด์ เมโมเรียล

“ฉันเพิ่งฝันไป” ชับนูพูดกับซานติ นางพยาบาลที่กำลังเปลี่ยนผ้าพันแผลไฟไหม้บนแขนของเธอ

“เป็นฝันดีหรือเปล่านั้น” นางพยาบาลถาม
ใช่ พระเยซูคริสต์ที่คุณเล่าให้ฟังเมื่อวานนี้มาหาฉันและบอกว่า ‘แขนของเจ้าเป็นแผลไหม้ แต่ในใจของเจ้านั้นถูกเผาไหม้ยิ่งกว่าเพราะความบาปที่อยู่ในใจ แต่เราจะนำความบาปเหล่านั้นออกไปให้หมดและทำให้ใจของเจ้าสะอาด’ ”

“คุณอยากจะหนีจากความบาปและขอให้พระเยซูเข้าไปในใจของคุณเดี๋ยวนี้ไหม ชับนู” นางพยาบาลถาม

“อยาก อยากสิ!

ฉันอยากมอบชีวิตของฉันให้พระองค์และให้พระองค์เปลี่ยนแปลงฉัน”
ซับบรู้องด้วยความตื่นเต้น

วันหนึ่ง พี่ชายคนเดียวของซับบรู ซึ่งเป็นครูที่โรงเรียนในหมู่บ้าน ถูกหามส่งโรงพยาบาลเพราะมีอาการหดตัวของกล้ามเนื้อ เขามีอาการหดเกร็งของกล้ามเนื้อและไม่สามารถอ้าปากได้ ซับบรูอธิษฐานในตอนกลางคืนว่า “พระเยซู ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยของโลก ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า แต่ขอทรงสำแดงหลักฐานโดยการรักษาพี่ชายด้วย”

เช้าตรู่ ซับบรูไปที่ประตูห้องของพี่ชายที่นอนพักอยู่ ไม่แน่ใจในสิ่งที่คาดหวังอยู่ เธอได้ยินเสียงของพี่ชายเรียก “ซับบรู ขออาหารหน่อย พี่หิว”

มีคนที่ได้รับการรักษาและหายดีจากการเป็นโรคกล้ามเนื้อหดเกร็ง แต่มีน้อยนักที่หายสบายดีเมื่อพวกเขาป่วยหนักมากอยู่ นี่เป็นการอัศจรรย์ แม้แต่คนไข้ชาวฮินดูก็บอกว่า “เราได้ร้องเรียกพระของเราปีแล้วปีเล่า แต่ก็ไม่มีใครตอบ แต่เมื่อคุณซึ่งเป็นคริสเตียนอธิษฐานต่อพระเจ้าของคุณ พระองค์ทรงฟังและตอบคำอธิษฐาน”

ซับบรูยังคงเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็ง แม้ในช่วงเวลาที่ถูกข่มเหง เธอได้แบ่งปันความเชื่อของเธอโดยการบอกผู้คนเกี่ยวกับความฝันของเธอ เธออธิษฐานเพื่อผู้คนที่ จะได้รับการรักษาทั้งทางร่างกายและฝ่ายจิตวิญญาณ เมื่อเธอได้รับบัพติศมานั้นนับเป็นหมายสำคัญสุดท้ายของการแยกออกจากวิถีชีวิตและความเชื่อเดิม

ซับบรูได้รู้เรื่องเกี่ยวกับมิชชันนารีรุ่นก่อนหน้าที่ได้มายังอินเดียนเพื่อบอกผู้คนถึงเรื่องของพระคริสต์ มิชชันนารีบางคนป่วยและเสียชีวิต แต่เพราะพันธกิจที่พวกเขาได้ทำทำให้ชาวอินเดียนมากมายได้มาเป็นคริสเตียนและเริ่มต้นบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ให้แก่ผู้อื่น

มิชชันนารีเหล่านี้สอนที่โรงเรียน ประกาศ ออกอากาศทางวิทยุ
จัดค่ายนัดพบต่าง ๆ ไป “เยี่ยมตามหมู่บ้าน”

และเป็นพยาบาลและหมอทำงานที่โรงพยาบาลเรโนลด์ เมโมเรียล
วันหนึ่ง ชับบู่ได้ไปเยี่ยมซานติที่โรงพยาบาล ชับบู่บอกว่า

“ช่วยเล่าเรื่องของ ดร.โอฟา สเปเซอร์ (Dr.Orpha Speicher)
ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งโรงพยาบาลแห่งนี้ให้ฟังอีกครั้งได้ไหม”

ซานติยินดีอย่างยิ่งที่จะเล่าเรื่องของเพื่อนเธอ และก็เป็นเพราะ
ดร.สเปเซอร์นี่เองที่นำเธอให้มาเชื่อในพระคริสต์

“ดร.สเปเซอร์มาที่ประเทศอินเดียในปี 1936

เธอรู้ว่าพระเจ้าเรียกเธอให้เป็นมิชชันนารีในประเทศอินเดีย
ผู้นำในคริสตจักรหลายคนจึงได้แนะนำให้เธอเรียนด้านอายุรกรรมและศัล
ยกรรม เธอเรียนอย่างหนักเพื่อให้จบปริญญาทางด้านอายุรกรรม

ดร.สเปเซอร์มาถึงที่เมืองวาซิม (ต่อมาถูกเรียกว่า บาซิม)

ซึ่งเธอได้พบตึกอาคารเก่าผนังทำด้วยดินโคลนที่มีม้านั่งที่หักอยู่
เก้าอี้ที่แตกเป็นเสี่ยง ๆ กระจาดาสีดำ หนู และเต็มไปด้วยฝุ่น

ที่นี่แหละที่จะเป็นโรงพยาบาล!

ด้วยคำสัญญาของผู้คนที่อธิษฐานเพื่อและคำอวยพรดี ๆ มากมาย
แต่ไม่มีเงินสนับสนุน

เธอได้รับการคาดหวังในการเปิดสถาบันทางการแพทย์ขึ้น
แต่ดูเหมือนงานนี้จะไปไม่ได้เลย”

ชับบู่กล่าวเพิ่มเติมว่า

“ช่างเป็นเรื่องอัศจรรย์หากคิดว่าโรงพยาบาลอันทันสมัยแห่งนี้และวิทยาลัย
พยาบาลนั้นเริ่มต้นจากการถ่อมใจ”

นางพยาบาลซานติเล่าต่อไปว่า “ไม่เพียงแต่เท่านั้นหรอกนะ!

ยังมีความกลัวและการเชื่อในไสยศาสตร์อยู่มาก

ซึ่งเป็นเวลาหลายเดือนที่ไม่มีคนไข้มารับบริการเลย

การไปเยี่ยมคนในหมู่บ้านก็มักจะโดนปิดประตูใส่

ความกลัวนั้นมีอิทธิพลมากกว่าเชื้อโรคในช่วงก่อนหน้านี้

ดร.สเปเซอร์ร้องขอเงินสนับสนุนที่มากขึ้น

เดินเรื่องเพื่อขออนุญาตในการใช้อาคาร
ขั้บรถส่งของเพื่อไปรับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
และแม้แต่การทำคอนกรีตด้วยตัวเธอเอง เธอค่อย ๆ
สร้างความไว้วางใจในชุมชนและทุกคนด้วยคุณค่าของการทำงานเกี่ยวกับการ
การรักษาโรค”

“ในเวลาต่อมา เมื่อมีกาฬโรคระบาด
เหล่านางพยาบาลและหมอนองนาซารีนก็ได้มาให้การช่วยเหลือ
อีกทั้งครอบครัวที่หมดหวังก็มาและได้รับการสำแดงถึงความรักของพระคริส
ตัส”

สู่การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า ปัจจุบันนี้มีนักประกาศ ผู้เทศนา อาจารย์สอน หมอ
นางพยาบาล นักเขียน และดีเจวิทยุที่เป็นชาวอินเดียมากมาย
คนเหล่านี้ทำงานร่วมกับผู้ประสานงานท้องถิ่น (Field strategy
coordinator) และประธานองค์การบริหารฯ ทั้ง 10
แห่งในอินเดียเพื่อนำข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ไปสู่ประชาชน
พระเยซูต้องการให้เราที่จะเป็นมือและเท้าของพระองค์ในการบอกเล่าถึงค
วามรักของพระองค์และช่วยเหลือผู้คนที่กำลังได้รับความเจ็บปวด
พูดคุยในคำถามต่อไปนี้ จากนั้นให้เด็ก ๆ

จัดเรียงประโยคจากพระธรรมกิจการ 10:38 ในแผนกิจกรรมที่ 11 (“...

[พระเยซู] เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์
และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน
เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์”)

1. นางพยาบาลซานติช่วยให้ซับบูได้มาเป็นคริสเตียนได้อย่างไร
2. ซับบูมีผลต่อผู้คนที่ติดตามพระคริสต์อย่างไร
3. เด็ก ๆ รู้จักใครที่เป็นเหมือนดร. โอฟา
สเปเซอร์ที่ทำงานอย่างหนักเพื่อการดี
แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นดูจะเป็นไปไม่ได้บ้างหรือไม่

4. มีอะไรที่เราจะทำในช่วงอาทิตย์นี้โดยการช่วยเหลือของพระเจ้าในการนำความแตกต่างไปสู่บางสิ่งที่คุณเหมือนจะเป็นไปไม่ได้บ้าง
ก่อนเริ่มชั้นเรียน ทำตัวอย่างของดอกบัวแสดงให้เด็ก ๆ ดู
ดูคำแนะนำด้านล่าง

บอกเด็ก ๆ ว่า ดอกบัวเป็นดอกไม้ประจำชาติของอินเดีย
ดอกบัวเป็นเครื่องหมายของชัยชนะ ดอกบัวจะหยั่งรากในดินโคลน
แต่กระนั้นมันก็ยังสามารถแตกหน่อเติบโตได้มาเป็นเวลาหลายพันปี
แม้ว่าดอกบัวจะโตในดินโคลน
แต่ดอกบัวยังคงเป็นดอกไม้ที่สวยงามและสะอาด
พระเยซูสามารถทำให้เราเป็นเหมือนเช่นดอกบัวโดยชำระใจและความคิด
ของเราให้สะอาด หัวใจที่สะอาดบริสุทธิ์นี้จะสำแดงความรัก การนับถือ
และการเข้ากับผู้คนจากต่างวัฒนธรรม
ให้เรามาพูดคุยกันเกี่ยวกับคนแต่ละคนที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะบุคคลแตกต่าง
กันไป ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ
ให้สำรวจดูถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเด็ก ๆ
ในคริสตจักรและที่โรงเรียนของพวกเขา
พูดถึงวิธีการที่พวกเขาสามารถเคารพต่อบุคลิกลักษณะที่เฉพาะและแตกต่าง
ของคนแต่ละคน

บอกเด็ก ๆ ว่า ให้เราแต่ละคนมาช่วยกันทำดอกบัว
แม้ว่าดอกบัวนี้จะไม่โต
แต่ดอกบัวนี้จะเป็ยเครื่องย้าเตือนว่าพระเยซูคริสต์ทรงช่วยให้เราเติบโตขึ้น
ในความรัก การเคารพ และการเข้าใจในผู้อื่นได้

แจกกระดาษทิชชูและลวดกำมะหยี่

แสดงให้เด็กดูในการพับทบกระดาษทิชชูไปมาทบละ 1 1/2”

จากนั้นให้พับครึ่งตามยาว ผูกด้วยลวดกำมะหยี่

และจึงดึงกระดาษทิชชูออกมาแต่ละแผ่นเพื่อทำให้เป็นดอกไม้

วางแผนการเดินทางเพื่อไปยังศูนย์พยาบาลหรือโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้ ๆ
ติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ศูนย์พยาบาลหรือโรงพยาบาล

ขออนุญาตผู้ปกครองของเด็ก ๆ และเจ้าหน้าที่ในการร่วมดูแลเด็ก ๆ

ในกลุ่ม ให้เด็ก ๆ
ได้มีโอกาสมอบดอกไม้ให้แก่คนที่อยู่ในศูนย์หรือโรงพยาบาล
พูดคุยถึงความรักของพระคริสต์ และร้องเพลง

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า
คริสเตียนต้องเผชิญกับอุปสรรคปัญหาที่หนักหน่วงในอินเดีย
ศาสนาหลักทั้งสองศาสนา คือ ฮินดู (80 เปอร์เซ็นต์) และมุสลิม (10
เปอร์เซ็นต์) อีกทั้งยังมีพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ซึ่งรวมทั้งคริสเตียนด้วย
ในพื้นที่มากมายของประเทศ มีการข่มเหงคริสเตียนอย่างรุนแรง
บางครั้งศิษยาภิบาลและผู้นำชาวอินเดียถูกจับเข้าคุกและถูกทุบตีจากฝูงชน
เราจำเป็นต้องอธิษฐานขอการปกป้องคนเหล่านั้น

ปัจจุบันไม่มีมิชชันนารีในอินเดียเพราะว่าผู้นำชาวอินเดียได้ทำหน้าที่
เหล่านั้นแล้ว

อธิษฐานเพื่อผู้ประสานงานท้องถิ่นและประธานองค์การบริหารทั้ง 10 แห่ง
มีสิ่งที่ดีกำลังเกิดขึ้นเมื่อคริสตจักรกำลังเติบโต
อินเดียยังมีส่วนช่วยการสร้างคริสตจักรในส่วนอื่น ๆ ของโลกด้วย
อธิษฐานขอให้ผู้คนอีกมากมายที่จะได้ยินการทรงเรียกของพระเจ้าในการ
นำข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ออก

แจกโปสการ์ดคำอธิษฐานให้เด็ก ๆ
แล้วให้เขียนหัวข้ออธิษฐานสำหรับอินเดียไว้บนการ์ด
ขออาสาสมัครอธิษฐาน หนุนใจให้เด็ก ๆ
นำการ์ดกลับบ้านและอธิษฐานเพื่ออินเดียต่อไป

บทที่ 12: บังคลาเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยเด็ก ๆ
ได้เรียนรู้ถึงวิธีการที่ไม่ยึดในธรรมเนียมซึ่งได้ใช้ในการนำข่าวประเสริฐไป
ไปยังผู้คนทั่วโลก

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- อนุสรณ์สถานแห่งชาติเป็นหลักเขตที่มีชื่อเสียงของบังคลาเทศ
มันมีรูปร่างคล้ายสามเหลี่ยมขนาดใหญ่และสูง 150 ฟุตจากจุดที่ตั้ง
- ในบังคลาเทศ มีภูมิอากาศแบบลมมรสุม
นั่นหมายถึงภัยธรรมชาติต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม พายุไซโคลน
และทอร์นาโด
- ผู้คนส่วนใหญ่ในบังคลาเทศนับถือศาสนาอิสลาม
- เสือเบงกอลเป็นสัตว์ประจำชาติของบังคลาเทศ โดยมีขนาดตัวยาวได้ถึง
9 ฟุต
- รถลาก
เป็นเกวียนสองล้อที่สามารถบรรทุกได้หนึ่งหรือสองคนและมีผู้ดึงลากให้
วิ่ง รถลากนี้ส่วนใหญ่มีใช้ในประเทศแถบเอเชีย
- แม่น้ำคงคาเป็นแม่น้ำสายหลักของบังคลาเทศ
โดยเริ่มต้นจากถ้ำน้ำแข็งบนภูเขาหิมาลัยในประเทศอินเดีย

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

สร้างจุดศูนย์กลางถึงความสนใจด้วยป้ายที่เขียนว่า
“สิ่งที่ต้องไปดูและทำในบังคลาเทศ” จัดแสดงของต่อไปนี้ : กระสอบข้าว

ถุงชา ลูกฟุตบอล ลูกอเมริกันฟุตบอล และตะกร้าที่มีผลไม้เมืองร้อน เช่น สับปะรด แดงโม ฝรั่ง มะม่วง และกล้วย และจัดแสดงรูปต่อไปนี้:
เสื่อเบงกอล ภูเขาหิมาลัย แรด รถลาก รถเมลล์ ไก่ และ หมู วัว หมวกฟาง บ้านยกสูง และทิวทัศน์ของเมืองสมัยใหม่

ในพื้นที่ชนบทของบังคลาเทศเป็นพื้นที่ที่สงบสุขมีทุ่งนาและเรือสวนต่าง ๆ ในทางตรงกันข้าม

ในตัวเมืองของบังคลาเทศนั้นเต็มไปด้วยผู้คนที่ยึดเสียดแก่่งแย่งพื้นที่ เงิน และอาหาร

ครอบครัวมากมายทั้งในชนบทและในเมืองนั้นมีความยากจน เด็ก ๆ

นับล้านต้องทำงานเพื่อช่วยให้ครอบครัวอยู่รอด ในการไปยังประเทศนี้ คริสตจักรนาซารีนได้ส่งคนงานเช่น มิซซันนารี หมอ ครู

ทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู และทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง (Work & Witness) ไป

ทีมเหล่านี้ช่วยให้ชาวบังคลาเทศได้พบกับความรักของพระเจ้าที่ไม่ได้แสวงหาเพียงเพื่อช่วยดวงวิญญาณของพวกเขาเท่านั้น

แต่ยังได้นำการยกระดับมาตรฐานการอยู่อาศัยอีกด้วย

ในบทเรียนนี้จะแสดงให้เห็นถึงการประกาศของคริสตจักรในบังคลาเทศ

บอกเด็ก ๆ ว่า **วันนี้เราจะมาเรียนเกี่ยวกับประเทศบังคลาเทศ**

ชี้ตำแหน่งของประเทศบังคลาเทศบนแผนที่โลก บอกเด็ก ๆ ว่า

บังคลาเทศเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่มั่งคั่งด้วยสองสิ่งคือ คนและนก

ประเทศบังคลาเทศเป็นสถานที่ที่วิเศษสำหรับนก

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงมีนกสายพันธุ์ต่าง ๆ มากกว่า 700

สายพันธุ์ในประเทศเล็ก ๆ แห่งนี้!

ให้เราามองดูประเทศบังคลาเทศในมุมมองของนกเมื่อมันบินเหนือประเทศนี้

แจกดินสอสีและแผ่นกิจกรรมที่ 12 ให้เด็ก ๆ

พูดเกี่ยวกับนกทั้งสามตัวที่อยู่ด้านล่างของแผ่นกิจกรรม บอกเด็ก ๆ ว่า

ในขณะที่ครูเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเทศบังคลาเทศตอนนั้น ครูจะขอให้เด็ก ๆ
ทำบางอย่างบนแผนที่ในแผนกิจกรรม
และครูจะบอกว่าเมื่อไรถึงจะวาดหรือระบายสี

อันดับแรก

ให้สังเกตว่าประเทศบังคลาเทศเป็นส่วนสีขาวที่อยู่บนแผนที่ ใช้นิ้วชี้รอบ
ๆ ประเทศบังคลาเทศ ดูสิว่ามันมีรูปร่างที่แปลกอย่างไร
ตอนนี้ให้ดูในพื้นที่สีทึบ พื้นที่เหล่านี้หมายถึงประเทศอื่น ๆ
เส้นปะหมายถึงแม่น้ำ ให้ระบายดีเส้นปะด้วยสีฟ้า

ต่อไป ให้ค้นหาธงชาติของบังคลาเทศบนแผนที่
ให้ระบายวงกลมด้วยสีแดงและส่วนที่เหลือด้วยสีเขียว ค้นหาว่ามีคำว่า
Dhaka อยู่ข้างใต้ ระบายสีดาวด้วยสีแดง ธากา (Dhaka)
เป็นเมืองหลวงของประเทศ ไม่ไกลจากธากาเป็น อนุสรณ์สถานแห่งชาติ
บอกเด็ก ๆ ว่า

อนุสรณ์สถานแห่งชาตินี้สร้างขึ้นสำหรับคนที่ได้สละชีวิตในสงครามแบ่งแ
ยกดินแดนจากปากีสถานในปี 1971

ให้เขียนสามเหลี่ยมใกล้เมืองธากาเพื่อแสดงถึงอนุสรณ์สถานแห่งชาติ

สังเกตว่าประเทศบังคลาเทศถูกล้อมรอบโดยประเทศอินเดีย

ให้ระบายสีประเทศอินเดียด้วยสีเหลือง

ในตอนนีให้หาอ่าวเบงกอลแล้วระบายสีด้วยสีฟ้า ให้ระบายให้ทั่วอ่าว
อ่าวนี้ทางเหนือยาวไปจรดกับแม่น้ำคงคา

ซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักของบังคลาเทศ

แม่น้ำคงคานี้เริ่มต้นมาจากภูเขาน้ำแข็งบนภูเขาหิมาลัยในทางตอนเหนือข
องอินเดีย แม่น้ำนี้เป็นแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์สำหรับชาวฮินดู เด็ก ๆ

ได้ระบายสีแม่น้ำคงคานี้ด้วยสีฟ้าไปแล้ว

หาประเทศพม่าและระบายด้วยสีส้ม

หาประเทศเนปาลซึ่งเป็นประเทศเล็ก ๆ ที่นั่นเราจะพบภูเขาหิมาลัย

ให้ระบายสีเนปาลด้วยสีเหลือง

บอกเด็ก ๆ ว่า ผู้คนมากมายในบังคลาเทศยากจนมาก
และมีเพียงน้อยนิดที่รู้เกี่ยวกับพระเยซู เด็ก ๆ

จะสังเกตเห็นว่าไม่มีคริสตจักรในแผนที่เลย
นั่นเป็นเพราะว่ามีคริสเตียนไม่มากในประเทศนี้
คนส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม

บอกเด็ก ๆ ว่า บังคลาเทศยังมีข้าว ชา ผลไม้เมืองร้อน
และบ้านยกพื้นสูง เพื่อให้แผนที่เสร็จสมบูรณ์ ให้เด็ก ๆ
วาดเครื่องหมายเพื่อแสดงถึงสิ่งของเหล่านี้
และจากนั้นก็ระบายสีนิกทั้งสามตัวของบังคลาเทศ

เรื่องราวพันธกิจ : วันที่พระเยซูไปบังคลาเทศ
โดย เบเวอร์ลี เบิร์บ ปรึกษาร่วมกับ ลิน โรเนย์

ทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู (JUSUS Film teams) ใช้
ภาพยนตร์พระเยซูเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐกับผู้คนรอบโลก
เรื่องราวตอนนี้ ทีมได้ใช้เครื่องมืออีกอย่างหนึ่งซึ่งเรียกว่า อีแวนเจคิวบ์
(EvanGcube)
ซึ่งเป็นเครื่องมือเพื่อการประกาศที่มีภาพเจ็ดภาพซึ่งพลิกกลับไปมาเพื่อบอก
กล่าวเรื่องราวของแผนการแห่งรอดของพระเจ้าที่มีต่อโลก

“อลายา ตื่นได้แล้ว!”

มีใครบางคนเขย่าตัวของเด็กหญิงอลายาวัยเจ็ดปี
เธอจึงลืมตาขึ้นมามองเห็นรอยยิ้มบนใบหน้าของแม่ “รีบเข้า อลายา
ไม่งั้นเราจะไปทำงานสายนะ”

อลายาและแม่ของเธอทำงานที่สถานที่ผลิตก้อนอิฐชานเมืองธากา
เมืองหลวงของบังคลาเทศ
ตลอดวันพวกเขาจะกะเทาะก้อนอิฐให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ
ด้วยเครื่องมือคล้ายกับค้อน หลังจากวันอันยาวนานภายใต้แสงแดดที่ร้อน
อลายาได้รับเงินเพียง 40 ตากา (60 เซ็นต์สหรัฐ)

แม้ว่าจะเป็นเงินเพียงเล็กน้อยแต่ก็ช่วยให้ครอบครัวเธออยู่รอดได้

ทุกวันนี้ อลายาไม่ต้องทำงานหนักอีกต่อไป มีสิ่งน่าตื่นเต้นเกิดขึ้น
จากปากต่อปากได้มีข่าวแพร่ออกไปว่าจะมีคนมาเยี่ยมประเทศบังคลาเทศ
คนเหล่านี้ต้องการมาพูดคุยกับคนงานในสถานที่ผลิตก้อนอิฐ

เจ้านายของอลายาได้ให้คนงานหยุดพักงานในตอนบ่ายเพื่อพวกเขาจะได้ฟังสิ่งที่ผู้มาเยือนจะมาพูดคุย

ทุกคนมีความสงสัย คนเหล่านี้มาทำไม พวกเขาต้องการอะไร

คำถามเหล่านี้ค่อย ๆ หมดไป ทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู จำนวน 5 คนกำลังมาเพื่อบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชายคนหนึ่งชื่อ เยชู ชายผู้นี้สามารถเปลี่ยนแปลงใจของคน นำความสุขมาสู่ชีวิต และสันติสุขมาสู่ดินแดนแห่งนี้

พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งกระทำการอัศจรรย์ได้ ทุกคนอย่างได้ยินเรื่องราวของพระองค์

เมื่อเหล่าคนงานมารวมตัวกัน

อลายาได้เห็นคนมากมายมาจากส่วนต่าง ๆ ของเมือง และยังมีเด็กชายและเด็กหญิงจากศูนย์การเรียนรู้ใกล้เคียงอีกด้วย อลายาประหลาดใจที่ได้เจอกับโตมินิกา เพื่อนบ้านของเธอ โตมินิกาป่วยมาเป็นเวลานาน และอลายาก็ไม่ได้มีโอกาสเล่นกับเธอเลย

เมื่อพวกเขานั่งลงบนพื้นหญ้า

ทุกคนเงิบกริบและตั้งอกตั้งใจอย่างมาก ไม่ช้า

เมื่อหนึ่งในสมาชิกของทีมยืนขึ้นพูด

ในมือของเขามีบางอย่างที่เขาเรียกว่า อีแวนเจลิคว์ ในแต่ละคน

มีรูปภาพที่บอกเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู

อลายามองไปที่รูปภาพในขณะที่ชายคนนั้นก็ได้ออกถึงการที่พระเยซูทรงมาเพื่อช่วยผู้คนให้รอดจากความบาป

ชายคนนี้ได้บอกถึงพระสัญญาของพระเยซูถึงชีวิตนิรันดร์สำหรับผู้ที่กลับใจจากความบาปและเชื่อในพระองค์ อลายาและอีกหลาย ๆ

คนได้ต้อนรับพระเยซู

ทีมได้อธิษฐานเพื่อผู้คนที่มา ทันใดนั้น โตมินิกา เพื่อนของอลายา ได้ร้องเสียงดังและหล่นไปบนพื้นหญ้า ตัวสั่น พ่อของเธออยู่ข้าง ๆ

และอนุญาตให้ทีมอ่านข้อพระคัมภีร์บางตอนจากพระคัมภีร์และอธิษฐานขอการรักษา ไม่ช้าโตมินิกาก็หยุดตัวสั่นและกลับไป

ทีมยังคงอธิษฐานเพื่อเธอต่อไปนี้ ในเวลาไม่กี่นาที

โตมินิกาลุกขึ้นนั่งและมองไปรอบ ๆ เธอจำไม่ได้เลยว่าเกิดอะไรขึ้น แต่เธอรู้สึกสบายดีและมีความสุข

ผู้คนเริ่มยกย่องพระเจ้าและขอบคุณพระองค์สำหรับการรักษาโตมินิกา พ่อของเธอและคนอื่น ๆ

ล้วนประหลาดใจในการรักษาอันอัศจรรย์จากการอธิษฐานนี้ มีคนหนึ่งพูดว่า “วันนี้ เราได้มารู้จักพระเยซูพระเจ้า และพระองค์ทรงสามารถกระทำทุกสิ่งที่เราต้องการได้”

ทุกคนพูดพร้อมกันว่า “สรรเสริญพระเจ้า
วันนี้พระเยซูทรงมาที่บังคลาเทศ”

สู่การอภิปราย

ทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูได้เดินทางไปทั่วโลกเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ กับทุกคน

ในแต่ละครั้งเมื่อจบการฉายภาพยนตร์พระเยซูจะมีการเชิญชวนให้มีการต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ตลอดระยะเวลาหลายปีของการทำพันธกิจฉายภาพยนตร์พระเยซู มีผู้คนนับล้านที่ได้ต้อนรับพระเยซู

1. ความยากลำบากที่เด็ก ๆ

คิดว่าทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูจะต้องเผชิญเมื่อไปยังประเทศต่าง ๆ

(บางหมู่บ้านไม่ยอมให้ทีมเข้าไป

ผู้คนไม่เปิดโอกาสให้พวกเขาพูดถึงพระเยซู อุปกรณ์ชำรุดเสียหาย สภาพอากาศที่แปรปรวนทำให้ไม่สามารถจัดการประชุมได้

ขาดงานเพื่อหยุดผู้คนในการมาร่วมและฟัง)

2. เด็ก ๆ

คิดว่าทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูต้องเตรียมตัวสำหรับแต่ละการประชุมอย่างไรบ้าง (พวกเขาอธิษฐาน

ติดต่อกับผู้นำระดับท้องถิ่นและคนในคริสตจักรท้องถิ่น

เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติและวิถีชีวิตของผู้คนที่ทีมจะไปเยือน
ตรวจสอบอุปกรณ์และจัดหาลำแปลภาษา)

3. หากเด็ก ๆ มีโอกาสรับใช้ในทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู เด็ก ๆ
อยากจะไปที่ประเทศไหน

งานเลี้ยงตามแบบชาวบังคลาเทศ

เชมัย (Shemai) (ของหวานตามแบบชาวเบงกอล – สำหรับ 25 ที่)

1. เนยสด ½ ถ้วยตวง สำหรับละลายบนกระทะ
2. เส้นพาสต้าแบบเส้นกลมยาวเล็กที่หักให้ได้ความยาว 3”
จำนวนเต็มสองกำมือ
3. นมสด 4 ถ้วยตวง
4. วิปป์ครีม 1 ไปนต (pint)
5. ลูกเกด 1 กำมือ
6. น้ำตาล 3 ช้อนโต๊ะ

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เตรียมเชมัยไว้

ผัดเส้นพาสต้าในเนยที่ละลายในหม้อให้เป็นสีน้ำตาลอ่อนโดยใช้ไฟอ่อน
เติมนมและคนด้วยไฟปานกลางจนเดือด เติมนม อัลมอล และน้ำตาล

เคี่ยวด้วยไฟอ่อนต่อไปอีก 10 นาที เติมวิปป์ครีมและเคียวสักครู่
ยกหม้อลงและปล่อยให้เย็น นำไปแช่ในตู้เย็นก่อนนำมาเสิร์ฟ

บอกเด็ก ๆ ว่า **วันนี้เรามีงานเลี้ยงฉลองกัน ในบังคลาเทศ**
ตามธรรมเนียมการรับประทานอาหารจะนั่งบนพรมเล็ก ๆ ที่ปูบนพื้น ดังนั้น
ตอนนี้ให้เรามาเตรียมทำพรมผืนเล็ก ๆ สำหรับแต่ละคนกัน แจกอุปกรณ์ :
กระดาษสี กระดาษสีขาว ดินสอ กรรไกร และกาว ให้เด็ก ๆ
วาดรูปเท้าตนเองลงบนกระดาษสีขาว
จากนั้นตัดออกมาและนำไปติดไว้บนกระดาษสี บอกเด็ก ๆ

ให้เขียนข้อพระธรรมในโรม 10:12

(ให้เขียนไว้ก่อนเริ่มชั้นและวางไว้ในที่ที่เด็กจะสามารถอ่านและเขียนตามได้)

บอกเด็ก ๆ ว่า

ชาวบังคลาเทศจะเริ่มตักอาหารและเสร็จการกินอาหารด้วยการล้างมือ
ผัก ผลไม้ พริกเขียว มะนาว

และของทอดจะถูกเสิร์ฟมาบนใบตองขนาดใหญ่และวางไว้บนพื้นที่ทุกคน
อ้อมหีบถึง ตรงกลางของใบตองจะเป็นข้าวร้อน ๆ กองพูน
มีซามขนาดเล็กสำหรับใส่ของหวาน อาหารทุกอย่างใช้มือกิน

แม้แต่ข้าวและของหวาน!

อธิบายการจัดที่นั่งและการจัดการเสิร์ฟอาหาร

จัดหาแผ่นรองจานและถาดอาหาร

อธิษฐานอวยพรสำหรับอาหารและขอบคุณสำหรับโอกาสที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ
ผู้คนชาวบังคลาเทศ ในขณะที่เพลิดเพลินกับการรับประทานอาหาร
ขอให้เด็ก ๆ ช่วยบอกข้อมูลที่พวกเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับบังคลาเทศ

ตัวเลือกเพิ่มเติม : ไม้เท้าอธิษฐานเพื่อมรสุม

บอกเด็ก ๆ ว่า

ในฤดูร้อนลมที่พัดจากทะเลเข้าสู่ผืนดินเช่นในบังคลาเทศนั้นจะเรียกว่า
ลมมรสุม สภาพอากาศแบบลมมรสุมนี้หมายถึงภัยทางธรรมชาติ เช่น
น้ำท่วม พายุไซโคลนฤดูร้อน และพายุทอร์นาโดสำหรับชาวบังคลาเทศ
มีหลายครั้งที่ผู้คนต้องเสียชีวิตและหมู่บ้านและเมืองถูกทำลาย
เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้น

คริสตจักรนาซารีนานับสถานการณ์โดยการจัดหาสิ่งของต่าง ๆ เช่น
อาหาร ที่กำบัง และยารักษาโรค

นอกเหนือจากปัจจัยความต้องการทางด้านร่างกายแล้ว

คริสเตียนก็ได้ใช้เครื่องมือที่สร้างสรรค์ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ

เพื่อเป็นการย้ำเตือนให้อธิษฐานเพื่อชาวบังคลาเทศที่ประสบกับภัยพิบัติ เราจะทำไม้เท่าคำอธิษฐานเพื่อมรสุมกัน

ให้เด็ก ๆ ปิดทับและตกแต่งกระดาษที่ม้วนเป็นรูปกระบอก ช่วยเด็ก ๆ ในการปิดด้านหนึ่งก่อนด้วยเทปเหนียวที่หนา และจากนั้นให้เด็ก ๆ เทข้าว ข้าวโพด หรือเมล็ดพืชลงไปตามต้องการ จากการใช้เทปปิดอีกด้านหนึ่ง บอกให้เด็ก ๆ ถัดไม้เท่าไว้แล้วแหว่งไปมาช้า ๆ ก็จะได้ยินเสียงฝน

ช่วงอธิษฐาน

พูดคุยถึงหัวข้ออธิษฐานเพื่อบังคลาเทศต่อไปแล้วแจกโปสการ์ดคำอธิษฐาน ขอให้เด็ก ๆ

เขียนหนึ่งหัวข้อหรือมากกว่าไว้บนโปสการ์ดและสัญญาที่จะอธิษฐานตามหัวข้อนั้นในแต่ละคืน บอกเด็ก ๆ ว่า คำอธิษฐานของเด็ก ๆ เหมือนเท่าเล็ก ๆ ที่แบกความรักของเราไปถึงผู้คนในบังคลาเทศ

หัวข้ออธิษฐาน

- การใช้แรงงานเด็ก
- ความยากจน
- ขาดโอกาสในการเรียน
- ภัยพิบัติจากลมมรสุม
- อิทธิพลของมุสลิม
- มีคนงานเพียงน้อยนิดในการบอกเรื่องราวของพระเยซู